

แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ ปี พ.ศ. 2566 – 2570
(ฉบับทบทวน ปี 2568)

ส่วนที่ 1

ข้อมูลพื้นฐานคณะวิทยาการจัดการ

ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบัน

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เริ่มต้นจากการเป็น "คณะวิชาวิทยาการจัดการ" ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ๒๕๒๗ โดยมีการโอน

- ภาควิชาสหกรณ์ จากคณะวิทยาศาสตร์
 - ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ และ
 - ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- เข้าสู่อำนาจการปกครองของคณะใหม่ โดยมีการกึ่งในการผลิตบัณฑิตสายวิชาชีพทางด้านการจัดการเพื่อรองรับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

ในช่วงเริ่มต้น คณะฯ ประกอบด้วย ๓ ภาควิชา คือ

- ๑) ภาควิชาบริหารธุรกิจ
- ๒) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
- ๓) ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์

การจัดตั้งภาควิชาในระยะเริ่มต้นยังไม่ได้รับรองทางกฎหมายอย่างสมบูรณ์ จนกระทั่งในวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา รับรองการแบ่งส่วนราชการอย่างเป็นทางการ โดยมีการปรับชื่อภาควิชาเป็น

- ภาควิชาบริหารธุรกิจและสหกรณ์
- ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
- ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามใหม่แก่ “วิทยาลัยครู” ทั่วประเทศว่า “สถาบันราชภัฏ” เพื่อสะท้อนพันธกิจที่ครอบคลุมทั้งการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครู และบัณฑิตสายวิชาชีพอื่น ๆ

เมื่อถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๘ รัฐบาลได้ตรา พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งให้สิทธิแก่สถาบันราชภัฏในการเปิดหลักสูตรระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี และปรับโครงสร้างการบริหารภายในใหม่ รวมถึงเปลี่ยนชื่อ "คณะวิชาวิทยาการจัดการ" เป็น "คณะวิทยาการจัดการ" และเปลี่ยนตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชาเป็น “คณบดี”

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ สถาบันราชภัฏทั่วประเทศได้รับการยกระดับเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตาม พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่งผลให้คณะวิทยาการจัดการมีสถานะเป็นหน่วยงานในมหาวิทยาลัย และได้จัดโครงสร้างการบริหารใหม่เป็น ๒ ภาควิชา และ ๑ สำนักงาน ได้แก่

- ๑) ภาควิชาบริหารธุรกิจ
- ๒) ภาควิชาวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมบริการ
- ๓) สำนักงานคณบดี

ในระยะต่อมา คณะได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภายในอีกครั้ง โดย ยกเลิกระบบภาควิชา และ เปลี่ยนเป็น การบริหารในรูปแบบ “สาขาวิชา” เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์การจัดการศึกษาตามเกณฑ์ สกอ. และ AUN-QA ในปัจจุบัน

ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ คณะวิทยาการจัดการ มีหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด ๙ หลักสูตร ครอบคลุมทั้ง ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ดังนี้

■ ระดับปริญญาตรี (๗ สาขาวิชา ๗ หลักสูตร)

- ๑) สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์และองค์การ
หลักสูตร: การจัดการธุรกิจ ทรัพยากรมนุษย์และองค์การ (บธ.บ.)
- ๒) สาขาวิชาการบัญชี
หลักสูตร: การบัญชี (บข.บ.)
- ๓) สาขาวิชาการตลาด
หลักสูตร: การตลาดดิจิทัล (บธ.บ.)
- ๔) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
หลักสูตร: ธุรกิจดิจิทัลและเทคโนโลยี (บธ.บ.)
- ๕) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
หลักสูตร: เศรษฐศาสตร์การจัดการธุรกิจการค้าสมัยใหม่ (ศ.บ.)
- ๖) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
หลักสูตร: นิเทศศาสตร์บัณฑิต (นศ.บ.)
- ๗) สาขาวิชาการท่องเที่ยวและบริการ
หลักสูตร: การท่องเที่ยวและการโรงแรม (ศศ.บ.)

■ ระดับบัณฑิตศึกษา

○ ระดับปริญญาโท

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) ทำการเปิดสอนตั้งแต่ ปี พ.ศ.

๒๕๖๓

แบบวิชาการ และแบบวิชาชีพ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาภาวะผู้นำทางธุรกิจและการวิจัยเชิงประยุกต์

○ ระดับปริญญาเอก

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ทำการเปิดสอน ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ หลักสูตรนี้พัฒนาขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรระดับสูงด้านบริหารธุรกิจ โดย เน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ผ่านการวิจัยขั้นสูง เสริมศักยภาพด้านการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ และการบริหารองค์กรในระดับนโยบาย ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

ปรัชญา (Philosophy)

องค์กรที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงด้วยการจัดการนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ผลิตบัณฑิตคุณภาพ พลิกโฉมการจัดการนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และยกระดับศักยภาพสู่ความเป็นสากล

พันธกิจ (Mission)

- ๑) ผลิตบัณฑิตด้านวิทยาการจัดการที่มีสมรรถนะทางวิชาชีพ ยึดมั่นคุณธรรม มีภาวะผู้นำ และจิตสำนึกรับใช้สังคม
- ๒) วิจัยและพัฒนาความรู้ด้านการจัดการและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่น และประเทศ
- ๓) ให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน องค์กร และภาคีทั้งในระดับภูมิภาค และนานาชาติ
- ๔) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
- ๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มุ่งสู่ความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง

อัตลักษณ์

เชื่อมโยงนวัตกรรมกับการจัดการ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และยกระดับสู่สากล

เอกลักษณ์

นักจัดการนวัตกรรมที่ยึดมั่นในคุณธรรม เป็นพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

คุณค่าร่วม(Shared Values) : MS

M: Mastery หมายถึง มีความเชี่ยวชาญ มุ่งมั่นพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่อง

S: Synergy หมายถึง บูรณาการความร่วมมือเพื่อสร้างผลลัพธ์ที่ทรงพลัง

ตราสัญลักษณ์

ความหมายตราสัญลักษณ์

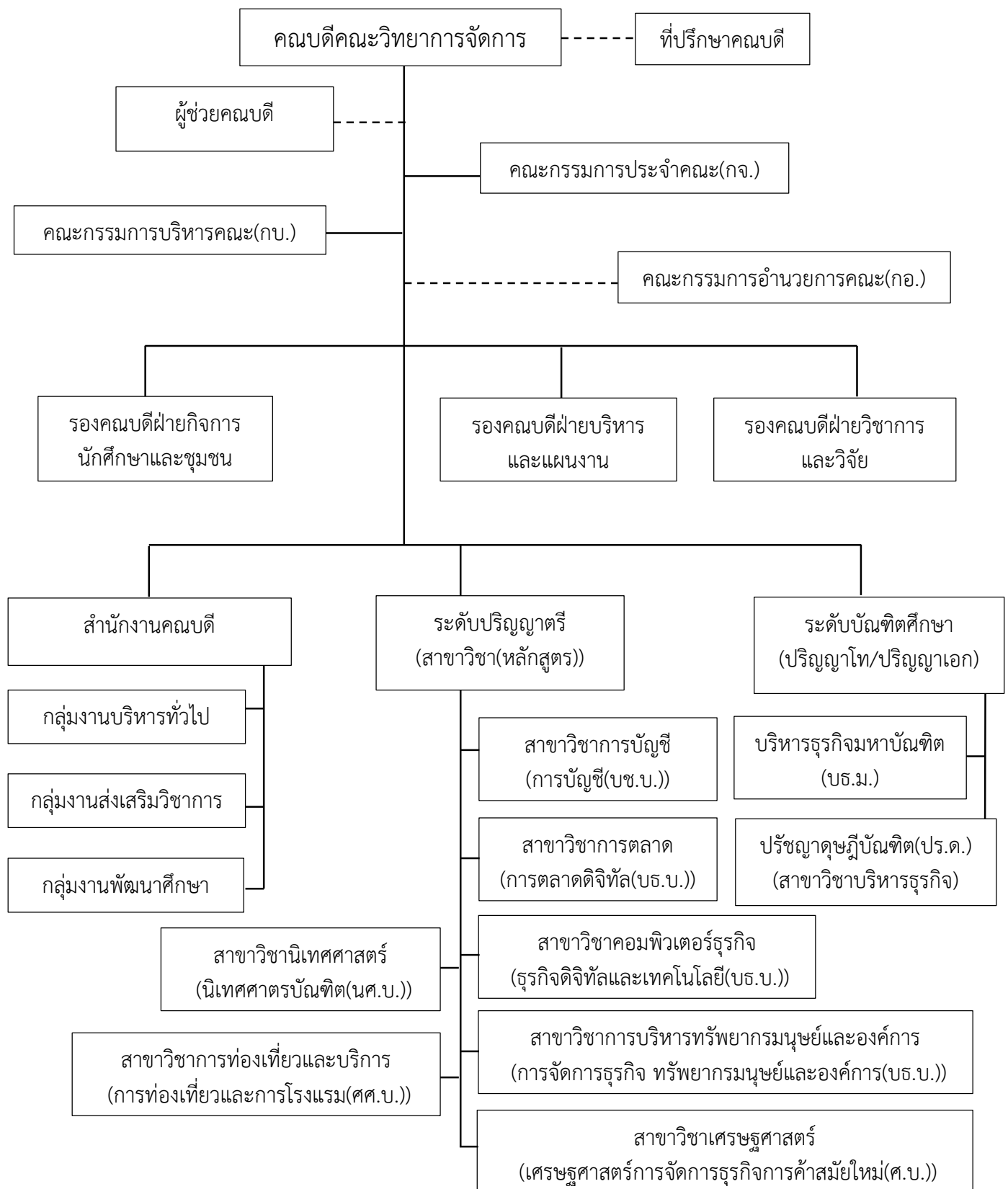

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ พ.ศ. 2566 – 2570 ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้แก่คณะกรรมการผู้รับผิดชอบด้านการวางแผน การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และบุคลากรที่สนใจ ตลอดจนเป็นการสร้างความเข้าใจ สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อยกระดับคุณภาพบุคลากรให้ก้าวหน้าวิทยาการและองค์ความรู้ใหม่ ๆ และนำองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้
2. เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนกลยุทธ์ภายในคณะวิทยาการจัดการ และสามารถนำเทคนิคการวางแผนยุทธศาสตร์ไปปรับใช้ในการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม
3. เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการศึกษา ค้นคว้า และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงานด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

โครงสร้างองค์กรและโครงสร้างการบริหาร

ผู้บริหารคณะวิทยาการจัดการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ถึงปัจจุบัน ได้แก่

1. ผศ.ดุสิต	ภูตระกูล	ตำแหน่ง	หัวหน้าคณะวิชา	พ.ศ. 2530-2534
2. ผศ.ดำรง	สิมพลึงค์	ตำแหน่ง	หัวหน้าคณะวิชา	พ.ศ. 2534-2538
3. นางพงษ์ศรี	บุญสุวรรณ	ตำแหน่ง	คณบดี	พ.ศ. 2538-2542
4. ผศ.สุเมธ	ปรมัตถ์สกุล	ตำแหน่ง	คณบดี	พ.ศ. 2542-2546
5. นายพิทยา	พัฒนธัญญา	ตำแหน่ง	คณบดี	พ.ศ. 2546-2552
6. ผศ.ดุสิต	ภูตระกูล	ตำแหน่ง	คณบดี	พ.ศ. 2552-2556
7. ผศ.นิตยา	ชนินทุทวงศ์	ตำแหน่ง	คณบดี	พ.ศ. 2556-2560
8. ผศ.มานิตย์	สิงห์ทองชัย	ตำแหน่ง	คณบดี	พ.ศ. 2560-2564
9. ผศ.วรวิทย์	พัฒนาอิทธิกุล	ตำแหน่ง	คณบดี	พ.ศ. 2564-2568
10.รศ.มานิตย์	สิงห์ทองชัย	ตำแหน่ง	คณบดี	พ.ศ. 2568-ปัจจุบัน

ด้านบุคลากร

คณะวิทยาการจัดการ มีจำนวนบุคลากรสายวิชาการทั้งสิ้น 49 คน แบ่งออกเป็น ข้าราชการ จำนวน 14 คน พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 34 คน และลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 1 คน โดย จำแนกประเภทบุคลากรแต่ละสาขาวิชา มีรายละเอียดดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนบุคลากรสายวิชาการคณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามประเภทบุคลากร

สาขาวิชา		ประเภทบุคลากร สายวิชาการ			รวม
		ข้าราชการ	พนักงาน มหาวิทยาลัย	ลูกจ้าง ชั่วคราว	
สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การ		1	8		9
สาขาวิชาการตลาด		2	3		5
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ			5		5
สาขาวิชาการบัญชี		2	5		7
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์		4	4		8
สาขาวิชานิติศาสตร์		2	6		8
สาขาวิชาการท่องเที่ยวและบริการ		3	3	1	7
รวม	จำนวน	14	34	1	49
	ร้อยละ	28.57	69.39	2.04	100.00

จำนวนบุคลากรสายวิชาการคณะวิทยาการจัดการ ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบด้วย อาจารย์ จำนวน 13 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 32 รองศาสตราจารย์ จำนวน 3 คน โดยมี รายละเอียดดังตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 จำนวนบุคลากรสายวิชาการคณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

สาขาวิชา		ตำแหน่งทางวิชาการ				รวม
		อ.	ผศ.	รศ.	ศ.	
สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การ			9			9
สาขาวิชาการตลาด		1	4			5
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ		2	3			5
สาขาวิชาการบัญชี		1	6			7
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์		2	3	3		8
สาขาวิชานิติศาสตร์		3	5			8
สาขาวิชาการท่องเที่ยวและบริการ		5	2			7
รวม	จำนวน	14	32	3		49
	ร้อยละ	28.57	65.31	6.12		100.00

จำนวนบุคลากรสายวิชาการคณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามคุณวุฒิทางการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 33 คน ระดับปริญญาเอก จำนวน 16 คน โดยมีรายละเอียด ดังตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 จำนวนบุคลากรสายวิชาการคณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามคุณวุฒิทางการศึกษา

สาขาวิชา		คุณวุฒิทางการศึกษา			รวม
		ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	
สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์การ			4	5	9
สาขาวิชาการตลาด			4	1	5
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ			5		5
สาขาวิชาการบัญชี			4	3	7
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์			3	5	8
สาขาวิชานิติศาสตร์			6	2	8
สาขาวิชาการท่องเที่ยวและบริการ			7		7
รวม	จำนวน		33	16	49
	ร้อยละ		67.35	32.65	100.00

จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนคณะวิทยาการจัดการ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 10 คน เป็นลูกจ้างประจำ จำนวน 1 คน โดยมีรายละเอียด ดังตารางที่ 1.4

ตารางที่ 1.4 จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนคณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามประเภทบุคลากร

หน่วยงาน		ประเภทบุคลากรสายสนับสนุน				รวม
		ข้าราชการ	พนักงาน ราชการ	พนักงาน มหาวิทยาลัย	ลูกจ้าง ประจำ	
สำนักงานคณบดี คณะวิทยาการจัดการ				10	1	11
รวม	จำนวน			10	1	11
	ร้อยละ			90.91	9.09	100.00

จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนคณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามคุณวุฒิทางการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 9 คน ระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน โดยมีรายละเอียด ดังตารางที่ 1.5

ตารางที่ 1.5 จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนคณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามคุณวุฒิทางการศึกษา

สาขาวิชา		คุณวุฒิทางการศึกษา			รวม
		ต่ำกว่า ป.ตรี	ป.ตรี	ป.โท	
สำนักงานคณบดีคณะวิทยาการจัดการ			9	2	11
รวม	จำนวน		9	2	11
	ร้อยละ		80.82	18.18	100.00

ด้านการงานสอนของบุคลากรสายวิชาการ

ภาระงานสอนของบุคลากรสายวิชาเป็นไปตามเกณฑ์ของทางมหาวิทยาลัย โดยแบ่งออกเป็นแต่ละสาขาวิชา จำแนกตามปีการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1.6-1.12

ตารางที่ 1.6 จำนวนภาระงานสอนสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์และการจัดการ

สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์และการจัดการ		ภาคปกติ					
		ปีการศึกษา 2565		ปีการศึกษา 2566		ปีการศึกษา 2567	
		ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2
ผศ.ดร.ภิราข	รัตนันต์	15	9	12	9	10.5	12
ผศ.ดร.สุวัช	พิทักษ์ทิม	9	10	6	6	9	15
ผศ.นวพร	ประสมทอง	15	12	12	12	12	12
ผศ.ปริยานันท์	โพธิ์ศิริวัฒน์	15	9	15	9	15	9
ผศ.กาญจนา	สดับธรรม	12	12	12	12	15	9
ผศ.จารุวรรณ	ชอบประดิธ	16.5	12	12	12	12	12
ผศ.ภัทราพร	ดีกขาว	10	9	6	6	6	6
ผศ.พิชา	วิสิทธิ์พานิช	15	13	12	9	13.5	9
ผศ.สิริกาญจน์	ทวีพิธานันท์	16	12	12	12	12	12
รวม		123.5	98	99	87	105	96

ตารางที่ 1.7 จำนวนภาระงานสอนสาขาวิชาการตลาด

สาขาวิชาการตลาด		ภาคปกติ					
		ปีการศึกษา 2565		ปีการศึกษา 2566		ปีการศึกษา 2567	
		ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2
ผศ.ศิริพร	อินโให้	12	12	12	12	12	12
อ.นันท์ภัก	ธนาอภินันท์	10	10	13	11	13	37
ผศ.แวววัน	ชมพูนุท ณ อยู่ธยา	4	4	4	4	4	7
ผศ.นราธิป	ภักดีจันทร์	12	12	12	12	12	12
ผศ.ดร.ธิตยา	ทองเกิน	12.5	15	16	10	13.5	11
รวม		50.5	53	57	49	54.5	79

ตารางที่ 1.8 จำนวนภาระงานสอนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ		ภาคปกติ					
		ปีการศึกษา 2565		ปีการศึกษา 2566		ปีการศึกษา 2567	
		ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2
ผศ.จิตาพัชญ์	ไยเทศ	22	17	20	17	23	16
ผศ.อธิกัญญ์	มาลี	19	19	18	16	20	15
อ.อุริพัศ	เหมือนทอง	12	15	12	8	8	12
ผศ.ลฎาภา	ร่วมภูชัยพฤกษ์	16	16	20	16	21	16
อ.สุเมธ	พิลึก	22	16	16	16	19	13
รวม		91	83	86	73	91	72

ตารางที่ 1.9 จำนวนภาระงานสอนสาขาวิชาการบัญชี

สาขาวิชาการบัญชี		ภาคปกติ					
		ปีการศึกษา 2565		ปีการศึกษา 2566		ปีการศึกษา 2567	
		ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2
อ.ดร.ถัสวัฒน์	คล้ายแสง	16	16	19	14	20	14
ผศ.มยุรี	บุญโต	16	12	16	16	20	20
ผศ.ดร.วิศรดา	เหล่าบำรุง	16	12	20	16	16	12
ผศ.ปราณี	เนรมิตร	8	4	4	4	4	4
ผศ.เพชรอำไพ	สุขารมณ	16	16	16	16	16	16
ผศ.อภิรยา	ชานันโท	20	16	20	16	24	20
ผศ.ดร.ศศิประภา	สมัครเขตการพล	18	16	18	16	18	16
อ.จริยา	รอดจันทร์	10		12			
อ.โอภาส	บุญจินดา			4			
รวม		120	92	129	98	118	102

ตารางที่ 1.10 จำนวนภาระงานสอนสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์		ภาคปกติ					
		ปีการศึกษา 2565		ปีการศึกษา 2566		ปีการศึกษา 2567	
		ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2
ผศ.นาคยา	แพ่งศรีสาร	12	12	12	12	12	12
รศ.ดร.พัชรภา	สิงห์ธนสาร	6	12	12	9	13.5	14
อ.ดร.วรารุช	วัชรสรณ์	9	12	9	17	5	17
รศ.ดร.ลักขมี	งามมีศรี	13	11	12.5	12	17	10.5
ผศ.ดร.วิไลลักษณ์	สร้อยศิริ	6	12	15	9	14	15
ผศ.ชุนษิตา	นาคภพ	3	6	9	6	12	15
รศ.ดร.มานิตย์	สิงห์ทองชัย	15	9	9	17	14	12
อ.นันทพร	ไม้ทองดี	9	15	10.5	15	10.5	13.5
รวม		73	89	89	97	108	109

ตารางที่ 1.11 จำนวนภาระงานสอนสาขาวิชานิติศาสตร์

สาขาวิชานิติศาสตร์		ภาคปกติ					
		ปีการศึกษา 2565		ปีการศึกษา 2566		ปีการศึกษา 2567	
		ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2
ผศ.ดร.วรวิทย์	พัฒนาอติกุล	7	3	15	13	11	10
ผศ.วชิรา	รินทร์ศรี	12					
ผศ.ดร.จรรยา	เหลียวตระกูล	15	15	19	17	6	6
ผศ.ชลอรัตน์	ศิริเชตรกรณ์	23	21	19	20	27	24
อ.รติบดี	สิทธิปัญญา	19	19	22	23	20	27
ผศ.โชติกา	ลีลา	16	11	16	14	25	24
อ.จิรพร	จรบุรี	16	19				
ผศ.มัทธนา	นาคยา	21	19	16	18	23	24
ผศ.วชิรา	รินทร์ศรี	12					
อ.ทีฆะ	ฤทธิ์พันธ์	4		4		4	6
อ.อรสิริ	พานิช		16	21	21	26	24
รวม		133	123	132	126	142	145

ตารางที่ 1.12 จำนวนภาระงานสอนสาขาวิชาการท่องเที่ยวและโรงแรม

สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม		ภาคปกติ					
		ปีการศึกษา 2565		ปีการศึกษา 2566		ปีการศึกษา 2567	
		ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2	ภาค เรียนที่ 1	ภาค เรียนที่ 2
อ.มัลลิกา	ภูมะธน	12	12	12	9	13	6
ผศ.ลววรรณ	เหมพิจิตร	12	12	12	9	12	12
ผศ.พงษ์ทอง	เฮครอฟท์	11	12	12	12	10	10
อ.ปรีศนีย์	นัยนานนท์	6	6	6	7	6	10
อ.กฤษฎ์ดิษฐ์	พันธุ์โพธิ์	13	12	12	10	12	6
อ.ธนิดา	จอมยิ้ม	12	13	14	10	12	14
อ.เจนจิรา	เงินจันทร์	15	6	12	10	12.5	13
รวม		81	73	80	67	77.5	71

งานวิจัย

ปีการศึกษา 2565 – 2567 บุคลากรคณะวิทยาการจัดการได้รับทุนสนับสนุนการจัดทำวิจัยทั้งภายใน และภายนอก โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1.13

ตารางที่ 1.13 จำนวนผลงานวิจัย แยกตามรายปี

ปีการศึกษา	2565		2566		2567	
	ภายใน	ภายนอก	ภายใน	ภายนอก	ภายใน	ภายนอก
จำนวนเงิน	435,000	1,132,614	244,000	123,000	320,000	2,000,000
รวม	1,567,614		367,000		2,320,000	

ด้านนักศึกษา

ในปีการศึกษา 2567 คณะวิทยาการจัดการ มีจำนวนนักศึกษามหาบัณฑิต จำนวนทั้งสิ้น 1,568 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์กร จำนวน 90 คน นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำนวน 203 คน นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 133 คน นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 275 คน นักศึกษาสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำนวน 53 คน นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ จำนวน 244 คน และนักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม จำนวน 112 คน

และมีจำนวนนักศึกษามหาศ.บ.ป. จำนวนทั้งสิ้น 213 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์และองค์กร จำนวน 69 คน นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด จำนวน 55 คน นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 117 คน นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 217 คน

สถิติการรับนักศึกษาเข้า จำแนกตามปีการศึกษา แบ่งเป็นภาคปกติ และภาค กศ.บ.ป. โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1.14

จำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาปีการศึกษา 2565

ตารางที่ 1.14 จำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาปีการศึกษา 2565

สาขาวิชา	หลักสูตร	จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)				
		ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	รวม
1. การท่องเที่ยวและการโรงแรม	ศศ.บ. 4 ปี	15	30	67	58	170
2. การตลาด	บธ.บ. 4 ปี	38	44	33	43	158
3. การตลาด	บธ.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	9	9	12	25	55
4. การจัดการทรัพยากรมนุษย์	บธ.บ. 4 ปี	24	26	20	33	103
5. การจัดการทรัพยากรมนุษย์	บธ.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	22	16	25		63
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	บธ.บ. 4 ปี	45	29	23	28	125
7. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	บธ.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	38	12	27	36	113
8. การบัญชี	บข.บ. 4 ปี	47	63	77	71	258
10. การบัญชี	บข.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	58	50	49	40	197
11. เศรษฐศาสตร์บัณฑิต	ศ.บ. 4 ปี	23	9			32
12. นิเทศศาสตร์	นศ.บ. 4 ปี	66	52	41	35	194
รวม	จำนวน	385	340	374	369	1,468
	ร้อยละ	26.23	23.16	25.48	25.13	100

จำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาปีการศึกษา 2566

ตารางที่ 1.15 จำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาปีการศึกษา 2566

สาขาวิชา	หลักสูตร	จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)				
		ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	รวม
1. การท่องเที่ยวและการโรงแรม	ศศ.บ. 4 ปี	37	15	30	67	192
2. การตลาด	บธ.บ. 4 ปี	54	38	44	33	174
3. การตลาด	บธ.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	17	9	9	12	63
4. การจัดการทรัพยากรมนุษย์	บธ.บ. 4 ปี	18	24	26	20	97
5. การจัดการทรัพยากรมนุษย์	บธ.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	14	22	16	25	55
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	บธ.บ. 4 ปี	29	45	29	23	109
7. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	บธ.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	42	38	12	27	117
8. การบัญชี	บช.บ. 4 ปี	72	47	63	77	283
10. การบัญชี	บช.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	47	58	50	49	186
11. เศรษฐศาสตร์บัณฑิต	ศ.บ. 4 ปี	12	23	9		21
12. นิเทศศาสตร์	นศ.บ. 4 ปี	59	66	52	41	187
รวม	จำนวน	401	385	340	374	1,484
	ร้อยละ	27.02	22.91	25.20	24.87	100

จำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาปีการศึกษา 2567

ตารางที่ 1.16 จำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาปีการศึกษา 2567

สาขาวิชา	หลักสูตร	จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ)				
		ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	รวม
1. การท่องเที่ยวและการโรงแรม	ศศ.บ. 4 ปี	30	37	15	30	112
2. การตลาด	บธ.บ. 4 ปี	67	54	38	44	203
3. การตลาด	บธ.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	20	17	9	9	55
4. การจัดการทรัพยากรมนุษย์	บธ.บ. 4 ปี	22	18	24	26	90
5. การจัดการทรัพยากรมนุษย์	บธ.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	17	14	22	16	69
6. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	บธ.บ. 4 ปี	30	29	45	29	133
7. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	บธ.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	25	42	38	12	117
8. การบัญชี	บช.บ. 4 ปี	93	72	47	63	275
10. การบัญชี	บช.บ. 4 ปี (เทียบโอน)	62	47	58	50	217
11. เศรษฐศาสตร์บัณฑิต	ศ.บ. 4 ปี	9	12	23	9	53
12. นิเทศศาสตร์	นศ.บ. 4 ปี	67	59	66	52	244
รวม	จำนวน	442	401	385	340	1,568
	ร้อยละ	28.19	25.57	24.55	21.69	100

*ข้อมูลจากเว็บไซต์ส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน 20/07/2565

ตารางที่ 1.17 จำนวนนักศึกษารับเข้าปีการศึกษา 2565-2567

ปีการศึกษา	คณะวิทยาการจัดการ					
	ภาคปกติ		ภาค กศ.บป.		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2565	385	82.44	82	17.56	467	100
2566	401	90.93	40	9.07	441	100
2567	442	100			442	100

ด้านงบประมาณ

คณะวิทยาการจัดการ มีงบประมาณสำหรับการบริหารงานและการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 – 2565 ดังนี้

ตารางที่ 1.18 จำนวนงบประมาณคณะวิทยาการจัดการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565-2567

ปีงบประมาณ	แผ่นดิน		รายได้		รวม	
	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
2565	4,661,600	53.25	4,092,000	46.75	8,753,600	100.00
2566	5,478,800	52.20	5,016,500	47.80	10,495,300	100.00
2567	5,847,720	56.40	4,521,060	43.60	10,368,780	100.00

ด้านอาคารเรียน

คณะวิทยาการจัดการมีอาคารเรียนที่อยู่ในความดูแล จำนวน 2 อาคาร คือ อาคาร 1 และอาคาร 10 โดยที่รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1.19 จำนวนอาคารคณะวิทยาการจัดการ จำแนกตามห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องประชุม

อาคาร คณะวิทยาการจัดการ	ห้องเรียน	ห้อง ปฏิบัติการ	ห้องประชุม
อาคาร 1	10	6	2
อาคาร 10	7	5	2
รวม	17	11	4

ส่วนที่ 2

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพการพัฒนาคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ตั้งอยู่เลขที่ 398 หมู่ 9 ถนนสวรรค์วิถี ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ที่ดินและอาคารสถานที่ มีพื้นที่ทั้งสิ้น 108 ไร่ 3 งาน 52 ตารางวา ซึ่งแบ่งส่วนได้ดังนี้

- ที่ดินส่วนย่านมัทรี เป็นที่ดินที่อยู่ติดกับถนนพหลโยธิน ตำบลย่านมัทรี อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ห่างจากที่ตั้งของมหาวิทยาลัยปัจจุบัน 14 กิโลเมตร จำนวนประมาณ 500 ไร่ ซึ่งปัจจุบันมีการจัดทำระบบภูมิสถาปัตยกรรมและออกแบบอาคาร ตลอดจนจัดทำผังแม่บทการใช้พื้นที่เพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบ และได้มีการก่อสร้างอาคารบางส่วนแล้ว เช่น อาคารเรียนและปฏิบัติการวิจัยทางการเกษตร อาคารเรียนและปฏิบัติการออกแบบผลิตภัณฑ์อาคารวิจัยแปรรูปอาหารและการตรวจสอบคุณภาพ อาคารศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอาคารนวัตกรรมและเทคโนโลยี
- ที่ดินส่วนเขาแรด สำหรับจัดการศึกษาด้านเทคโนโลยีการเกษตร ตั้งอยู่ติดเชิงเขาแรด หลังโรงเรียนพลตำรวจภูธร อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เนื้อที่ 63 ไร่ 3 งาน 64 ตารางวา
- ที่ดินส่วนหนองกรด สำหรับการจัดการศึกษา ศูนย์การศึกษาเกษตรทฤษฎีใหม่ ตั้งอยู่ติดกับถนนพหลโยธิน ตำบลหนองกรด อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ มีเนื้อที่ 16 ไร่

จากทรัพยากรด้านที่ดินของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยเฉพาะที่ดินของศูนย์การศึกษาสามารถนำมาใช้ปฏิบัติการทางด้านการเรียนการสอนและการขยายตัวของนักศึกษาที่ศึกษาทางด้านการเกษตรได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันยังเป็นช่องทางหนึ่งของการแสวงหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัยได้ในทางอ้อมถ้ามีระบบการบริหารจัดการที่ดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ได้มีการจัดการเรียนการสอน รวม 5 คณะ ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก และมีหน่วยงานสนับสนุน 5 หน่วยงาน จำแนกได้ดังนี้

คณะ 5 คณะ

- ☐ คณะครุศาสตร์
- ☐ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ☐ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ☐ คณะวิทยาการจัดการ
- ☐ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

สำนัก/สถาบัน/ศูนย์

- ☐ สำนักงานอธิการบดี
- ☐ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ☐ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
- ☐ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- ☐ สถาบันวิจัยและพัฒนา

- ☐ ศูนย์วิทยาศาสตร์ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ☐ ศูนย์ภาษา สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ☐ ศูนย์อาชีวศึกษา สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ☐ ศูนย์จีนศึกษา สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ☐ ศูนย์วิทยบริการ สังกัดสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ☐ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สังกัดสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ☐ ศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี สังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- ☐ ศูนย์ความหลากหลายทางชีวภาพ วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น สังกัดสำนักศิลปะและ

วัฒนธรรม

บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีบุคลากร จำนวน 717 คน เป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 362 คน บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 231 คน และบุคลากรสายบริการ จำนวน 124 คน ดังนี้

สายงาน	วุฒิการศึกษา								รวม	
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาเอก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สายวิชาการ			1	0.14	238	33.19	123	17.15	362	50.49
ข้าราชการ					30	4.00	31	4.00	61	8.51
รองศาสตราจารย์					1	0.14	7	0.98	8	1.12
ผู้ช่วยศาสตราจารย์					18	2.51	17	2.37	35	4.88
อาจารย์					11	1.53	7	0.98	18	2.51
พนักงานหา วิทยาลัย					173	24.13	86	11.99	259	36.12
รองศาสตราจารย์					5	0.70	11	1.53	16	2.23
ผู้ช่วยศาสตราจารย์					106	14.78	52	7.25	158	22.04
อาจารย์					62	8.65	23	3.21	85	11.85
ลูกจ้างชั่วคราว			1	0.14	35	4.88	6	0.84	42	5.86
ผู้ช่วยศาสตราจารย์					1	0.14	2	0.28	3	0.42
อาจารย์			1	0.14	34	4.74	4	0.56	39	5.44
สายสนับสนุน วิชาการ	11	1.53	191	16.64	29	4.04	-	-	231	32.22
ข้าราชการ			1	0.14	4	0.56	-	-	5	0.70
พนักงาน มหาวิทยาลัย	9	1.26	143	19.94	20	2.79	-	-	172	23.99
พนักงานราชการ	-	-	24	3.35	2	0.28	-	-	26	3.63
ลูกจ้างประจำ	1	0.14	7	0.98	1	0.14	-	-	9	1.26
ลูกจ้างชั่วคราว	1	0.14	16	2.23	2	0.28	-	-	19	2.65
สายบริการ	124	17.00	-	-	-	-	-	-	124	17.29
พนักงาน มหาวิทยาลัย	73	10.18	-	-	-	-	-	-	73	10.18
ลูกจ้างประจำ	1	0.14	-	-	-	-	-	-	1	0.14
ลูกจ้างชั่วคราว	50	6.97	-	-	-	-	-	-	50	6.97
รวมทั้งสิ้น	135	18.83	192	26.78	267	37.24	123	17.15	717	100.00

หลักสูตรที่เปิดสอน

ปีการศึกษา 2568 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีสาขาวิชาที่เปิดสอนหลักสูตรและสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน 62 หลักสูตร ระดับปริญญาตรี จำนวน 52 สาขาวิชา ปริญญาโท 8 สาขาวิชา ปริญญาเอก 21 สาขาวิชา และประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู 1 สาขาวิชาดังนี้

คณะ/หน่วยงาน	สาขาวิชา				
	ปริญญาตรี	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม
คณะครุศาสตร์	9	1	4	1	15
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	11	-	2	-	13
คณะวิทยาการจัดการ	7	-	1	-	8
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	15	-	1	-	16
คณะเทคโนโลยีการเกษตรฯ	10	-	-	-	10
รวม	52	1	8	1	62

กระบวนการในการพัฒนานักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความตระหนักถึงคุณภาพการศึกษาของนักศึกษา จึงมีกระบวนการในการพัฒนานักศึกษาในหลายด้าน ได้แก่

- มีกระบวนการในการกำหนดคุณลักษณะของนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรอย่างชัดเจน เพื่อให้ นักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษามีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการ และมีการประกาศรับนักศึกษาตามคุณลักษณะ อย่างชัดเจน
- มีวิธีการประกาศรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยจัดสรรทุนการศึกษาให้ เช่น ทุนโครงการความสามารถพิเศษ ทุนโครงการวิทยาศาสตร์ราชภัฏนครสวรรค์ โดยคัดเลือกจาก นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 มีความประพฤติที่ดีและร่างกายแข็งแรง
- มีระบบทดสอบวัดระดับความรู้ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ จัดทำระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2550 และเพิ่มเติม พ.ศ. 2554 ทั้งภาคปกติและ ภาค กศ.บป. จะต้องมาทดสอบวัดระดับความรู้ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ณ ศูนย์ภาษา และนักศึกษาคนใดที่ทำการทดสอบแล้ว มีผลการทดสอบ ต่ำกว่าระดับ 6 จะต้องมาศึกษาภาษาอังกฤษด้วยตนเองตามจำนวนที่ กำหนดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับผล การทดสอบวัดระดับความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของแต่ละคน สำหรับนักศึกษาที่สอบไม่ผ่าน (มีผลการทดสอบต่ำกว่าระดับ 6 จะต้องมาศึกษาภาษาอังกฤษด้วยตนเองอีกครั้ง) และปัจจุบันได้มีสอบวัด ความรู้ด้านภาษาอังกฤษและภาษาไทยให้กับนักศึกษา ชั้นปี 1 ทุกคน และคัดคนที่มีผลคะแนนต่ำกว่า เกณฑ์ที่กำหนด มาเข้าสู่งการเรียนเสริมพิเศษ เพื่อเพิ่มทักษะให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีระบบประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ โดยมหาวิทยาลัยจัดทำระเบียบมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์ ว่าด้วยการประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2544 และปรับปรุง พ.ศ.2547 ปรับปรุง พ.ศ. 2554 กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องสอบผ่านเกณฑ์ประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ ก่อนที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

มหาวิทยาลัยในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง

มหาวิทยาลัยในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยมหิดลวิทยาเขตนครสวรรค์ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 และมหาวิทยาลัยในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จังหวัดลพบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดตาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาตาก จังหวัดพิษณุโลก มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีรายละเอียดหลักสูตรที่เปิดสอนดังนี้

ตารางที่ 2.1 มหาวิทยาลัยในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง

จังหวัด	มหาวิทยาลัย	หลักสูตรเปิดสอน
จังหวัดนครสวรรค์	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มี 5 หลักสูตร - หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา - หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู - หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ - หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ - หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มี 2 หลักสูตร - หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ - หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย คณะบริหารและการจัดการ มี 6 หลักสูตร - หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาองค์กร - หลักสูตรบัญชีบัณฑิต - หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ - หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด - หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว

จังหวัด	มหาวิทยาลัย	หลักสูตรเปิดสอน
	มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตนครสวรรค์	ปริญญาตรี - หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต - หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต - หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต - หลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ
	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	บัณฑิตวิทยาลัย คณะพุทธศาสตร์ - สำนักงานคณบดี - ภาควิชาพระพุทธศาสนา - ภาควิชาศาสนาและปรัชญา - ภาควิชาบาลีและสันสกฤต คณะครุศาสตร์ - สำนักงานคณบดี - ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว - ภาควิชาบริหารการศึกษา - ภาควิชาหลักสูตรและการสอน โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะมนุษยศาสตร์ - สำนักงานคณบดี - ภาควิชาภาษาไทย - ภาควิชาภาษาต่างประเทศ - ภาควิชาจิตวิทยา หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ - สำนักงานคณบดี - ภาควิชารัฐศาสตร์ - ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ - ภาควิชานิติศาสตร์ - ศูนย์บัณฑิตศึกษา
	สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4	วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ 1. สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า (ต่อเนื่อง) 2. สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ (ต่อเนื่อง) 3. สาขาวิชาเทคโนโลยีการก่อสร้าง (ต่อเนื่อง) 4. สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง)

จังหวัด	มหาวิทยาลัย	หลักสูตรเปิดสอน
		วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ 1. สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์ (ต่อเนื่อง) 2. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ต่อเนื่อง) 3. สาขาวิชางานคหกรรม (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร 1. สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า (ต่อเนื่อง) 2. สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี 1. สาขาวิชาเทคโนโลยียานยนต์ (ต่อเนื่อง) 2. สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง) วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร 1. สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า (ต่อเนื่อง)
จังหวัด กำแพงเพชร	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คณะวิทยาการจัดการ	ปริญญาตรี หลักสูตรบัญชีบัณฑิต - สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต - สาขาวิชาการจัดการทั่วไป - สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล - สาขาวิชาการตลาด - สาขาวิชาการการเงิน - สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต - สาขานิเทศศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต - สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่
จังหวัดลพบุรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	ปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต - สาขาวิชาการตลาด - สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - สาขาวิชาการจัดการ - สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล - สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์

จังหวัด	มหาวิทยาลัย	หลักสูตรเปิดสอน
		- สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ - สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม - สาขาวิชาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ - สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ หลักสูตรบัญชีบัณฑิต - สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชานิเทศศาสตร์ ปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต - สาขาวิชาการจัดการ - สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล
จังหวัดตาก	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนาตาก คณะบริหารธุรกิจและ ศิลปศาสตร์ (Faculty of Business Administration and Liberal Arts)	ปริญญาตรี - บธ.บ. ระบบสารสนเทศทางธุรกิจ (B.B.A Business Information System) - บธ.บ. การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) (B.B.A International Business Management (International Program)) - บธ.บ. บริหารธุรกิจ (B.B.A Business Administration) - บธ.บ. การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน (B.B.A Logistics and Supply Chain Management) - บช.บ. - (B.Acc. -) - ศศ.บ. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล (B.A. English for International Communication) - ศศ.บ. การท่องเที่ยวและบริการ (B.A. Tourism and Hospitality)

จังหวัด	มหาวิทยาลัย	หลักสูตรเปิดสอน
จังหวัด พิษณุโลก	มหาวิทยาลัยนเรศวร	ปริญญาตรี หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชานิเทศศาสตรบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชาการท่องเที่ยว หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต - สาขาวิชาธุรกิจดิจิทัล - สาขาวิชาบริหารธุรกิจ - สาขาวิชาการเงิน หลักสูตรบัญชีบัณฑิต - สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต - สาขาวิชาการท่องเที่ยว ปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต - สาขาวิชาบริหารธุรกิจ - สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเอเชีย(หลักสูตรภาษาอังกฤษ) - สาขาวิชาการบริหารธุรกิจดิจิทัลเชิงกลยุทธ์ หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต - สาขาเศรษฐศาสตร์ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต - สาขาวิชาการสื่อสาร หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต - สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต - สาขาวิชาการตลาดอัจฉริยะเชิงนวัตกรรมและวิทยาการข้อมูล หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต - สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวจิตบริการ ปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต - สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ

จังหวัด	มหาวิทยาลัย	หลักสูตรเปิดสอน
		- สาขาวิชาการสื่อสาร - สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและจิตบริการ - สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม คณะวิทยาการจัดการ	ปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต - สาขาวิชาการจัดการ - สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ - สาขาวิชาธุรกิจการค้าสมัยใหม่ - สาขาวิชาการตลาดเชิงสร้างสรรค์และดิจิทัล - สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์และองค์การ หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชาการท่องเที่ยวและบริการยุคดิจิทัล - สาขาการจัดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชานิเทศศาสตร์ หลักสูตรบัญชีบัณฑิต - สาขาวิชาการบัญชี ปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต - สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ปริญญาเอก หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต - สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก	คณะนิติศาสตร์ - สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี - สาขาวิชาบริหารธุรกิจ - สาขาวิชาการบัญชี - สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับบัณฑิตศึกษา - สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

จังหวัด	มหาวิทยาลัย	หลักสูตรเปิดสอน
		คณะสาธารณสุขศาสตร์ - สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะรัฐประศาสนศาสตร์ - สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ระดับบัณฑิตศึกษา - สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ - สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม - สาขาวิชาประถมศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา - สาขาวิชาชีพรู - สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
จังหวัด เพชรบูรณ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ คณะวิทยาการจัดการ	ปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต - สาขาวิชาการจัดการ - สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - สาขาวิชาธุรกิจการค้าสมัยใหม่ - สาขาวิชาการตลาด - สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การลงทุน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต - สาขาวิชานิเทศศาสตร์ หลักสูตรบัญชีบัณฑิต - สาขาวิชาการบัญชี ปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต - สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก

มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่

1) การเปลี่ยนแปลงในระดับมหภาค/สังคมโลก

พลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 มีพัฒนาการ มาตั้งแต่ ยุคที่ 1 เกิดการปฏิวัติในภาคเกษตร หรือ ที่เรียกกันว่า Green Evolution ยุคที่ 2 เกิดการปรับเปลี่ยนสู่สังคมอุตสาหกรรมผ่าน Industrial Revolution ครั้งที่ 1 และ 2 ยุคที่ 3 เกิด Digital Revolution เป็นระลอก ๆ และยุคที่ 4 คือ The Fourth Industrial Revolution หรือยุคปัจจุบัน เกิดการรวมตัวและแตกตัวของเทคโนโลยีและนวัตกรรมใน 3 Domains หลัก ดังนี้

1) Bio Domain เช่น Bioprint, Genetic Transformation

2) Physical Domain เช่น Autonomous Vehicle (รถที่ขับเองได้) วัสดุศาสตร์ นาโนเทคโนโลยี และ 3D/4D Printing

3) Digital Domain เช่น Internet of Thing (IoT), Digital Manufacturing

จากนี้ไป นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ จะเกิดจากการรวมตัวและแตกตัวของ 3 Domains ดังนั้นใน The Fourth Industrial Revolution นั้น Artificial Intelligence (AI) จะมาแทน Knowledge Worker ถ้าเราตามทัน เราทำงานร่วมกันได้ แต่ถ้าเราไม่ทัน AI จะทำงานแทนเรา เรา กำลังอยู่ใน “The Age of Disruption” ซึ่งมีกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของผู้คน 5 กระแส คือ

1. Globalization ที่เป็นแรงขับเคลื่อนให้เกิดการเคลื่อนไหลของทุน สินค้าและบริการ ผู้คน อย่างเสรีจนกลายเป็นโลกที่เชื่อมต่อกันอย่างสนิท (Connected World) เกิดการขับ ปรับเปลี่ยนจาก One Country, One Destiny เป็น One World, One Destiny

2. Digitization การติดต่อสื่อสารมีการเปลี่ยนรูปแบบจากการสื่อสารกับ Someone, Somewhere และ Sometime เป็น Anyone, Anywhere และ Anytime เรา กำลังดำรงชีวิตอยู่ใน 2 อารยธรรมไปพร้อมๆ กัน คืออารยธรรมในโลกจริง และอารยธรรมในโลก เสมือนในโลกของดิจิทัล ก่อให้เกิด Network Externalities ดังนั้น รูปแบบการเติบโตจะ ไม่เป็นไปตามหลักเศรษฐศาสตร์เดิมว่า ด้วย Diminishing Return to Scale อีกต่อไป แต่รูปแบบการเติบโตจะเปลี่ยนไปเป็นแบบ Exponential Return to Scale มากขึ้น

3. Urbanization สัดส่วนของผู้คนในเมืองจะมีมากขึ้น โดยในปี 1995 โลกมีคนในเมืองเพียงร้อยละ 30 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 54 ในปี 2014 และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 66 ใน ปี 2050 ดังนั้น วิถีชีวิต พฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของผู้คนจะเปลี่ยนแปลงไปจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมือง จะเกิดประเด็นท้าทายชุดใหม่ครอบคลุมทั้งในมิติพลังงาน การคมนาคม การศึกษา สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย อาชญากรรม ยาเสพติด ฯลฯ ซึ่งหากเตรียมการไว้ได้ไม่ดีพอ เมืองเหล่านี้ จะกลายเป็น Mega-Slums แต่หากเตรียมการได้ดีพอ เมืองเหล่านี้จะถูกปรับเปลี่ยนไปเป็น Smart Cities

4. Individualization ผู้คนในศตวรรษที่ 21 จะมีความเป็นปัจเจกมากขึ้น มีความคิดความอ่าน เป็นของตัวเองมากขึ้น ต้องการแสดงออกมากขึ้น ความเป็นปัจเจกจะเกิดขึ้นได้ 2 รูปแบบ คือ Collective Individuals และ Contra-Individuals รูปแบบแรกเป็นรูปแบบที่ 'สร้างสรรค์' ที่ผู้คนอยากอยู่ร่วมกันเพื่อสร้างสรรค์สังคมเกิดเป็นสังคมที่เข้มแข็ง แต่ในรูปแบบที่ 'สอง' เป็นรูปแบบที่ผู้คนต่างคนต่างอยู่มองแต่ประโยชน์ส่วนตน เกิดสังคมที่เปราะบาง โอกาสที่จะเกิดความขัดแย้งจะมีอยู่สูง

5. Communization ในโลกที่ยังเชื่อมต่อกันมากขึ้นเท่าไร ผู้คนก็ยังต้องพึ่งพิงอิงอาศัยกันมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ความเสี่ยงและภัยคุกคามมิได้ส่งผลกระทบต่อประเทศใดประเทศหนึ่งเป็นการเฉพาะ หากแต่ส่งผลกระทบต่อโลกโดยรวม เป็นปัญหาที่ทุกประเทศต้องเผชิญที่เรียกกันว่า “Global Commons” อาทิ วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ โรคระบาด การก่อการร้าย ภาวะโลกร้อน เป็นต้น นั้นหมายความว่า จากนี้ไปเวลาสุขประชาคมโลกจะสุขด้วยกัน และ เวลาทุกข์ประชาคมโลกก็จะทุกข์ด้วยกัน ด้วยทั้ง 5 กระแสดังกล่าวข้างต้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 4 มิติ ดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมของการดำรงอยู่การดำรงชีวิตให้อยู่รอดในศตวรรษที่ 21 จะเกิดจาก Power of Shared Knowledge ไม่ใช่ Power of Knowledge ดังเช่นในศตวรรษที่ผ่านมา โดยในยุคศตวรรษที่ 21 การได้มาซึ่งความรู้ (Producing Knowledge) นั้นไม่เพียงพอ สิ่งที่สำคัญควบคู่กันไปก็คือ การ สร้าง ความหมายในองค์ความรู้นั้น (Producing Meaning)

2) การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมของการดำเนินธุรกิจ ในอดีตการทำธุรกิจ ยึดหลักการ Economies of Scale กล่าวคือ ยิ่งผลิตมากเท่าไร ต้นทุนถูกลงเท่านั้น ซื้อมากเท่าไรได้ราคาถูกลงเท่านั้น ณ วันนี้ โลกได้เปลี่ยนไปแล้ว โลกของดิจิทัลเอื้อบริษัทเล็ก ๆ อย่าง SMEs และ Startups มีโอกาสมากขึ้น การทำธุรกิจในศตวรรษที่ 21 เริ่มจากการคิดค้นนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่า ผ่านนวัตกรรมในผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมในกระบวนการผลิต และ นวัตกรรมเชิงธุรกิจ เป็นสำคัญ กระบวนทัศน์ในการทำธุรกิจ มีการปรับเปลี่ยนจาก “Make & Sell” Paradigm ในยุค Industrial Revolution เป็น “Sense & Respond” Paradigm ในยุค Digital Revolution และเปลี่ยนจาก “Sense & Respond” Paradigm ในยุค Digital Revolution เป็น “Care & Share” Paradigm ในยุค The Forth Industrial Revolution ดังเช่นในปัจจุบัน

3) การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมของการทำงาน การใช้ชีวิตสมัยก่อน มนุษย์เรามี 4 กิจกรรมหลักคือ ทำงาน พักผ่อน จับจ่ายซื้อของ และ ท่องเที่ยว เราจะใช้เวลาแต่ละช่วงเป็นเรื่องราวๆ ไป แต่ปัจจุบันนี้ดิจิทัล เทคโนโลยี ทำให้เราสามารถทำกิจกรรมหลาย ๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน (Multiplexing) การเชื่อมโยงต่อกันเป็นเครือข่ายจะมีมากขึ้น ดังนั้น จะทำงานกันบนแพลตฟอร์มในระบบเปิดมากขึ้น ในลักษณะงานที่ต้องมีการประสานและร่วมมือกันมากขึ้น และมีลักษณะของการแชร์หรือแลกเปลี่ยนแบ่งปันกันมากขึ้น งานในลักษณะ Routine Job จะค่อยๆ ลดน้อยถอยลง และจะค่อย ๆ ถูกแทนที่ด้วยหุ่นยนต์ และ Automation ในทิศทางของกระแส Industry 4.0 งานในลักษณะ Non-Routine Job จะทวีความสำคัญ มากขึ้น

4) การเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมของการเรียนรู้ โลกในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงใน 3 กระแสหลักคือ 1) เกิด De-monopolization of Knowledge ไม่มีการผูกขาดความรู้

2) เกิด Democratization of Information ไม่มีการผูกขาดข้อมูล

3) เกิด Disruption of Technology & Innovation เทคโนโลยีและนวัตกรรมเกิดขึ้นใหม่ ๆ จากการรวมตัวและแตกตัวของเทคโนโลยีและนวัตกรรมเดิมตลอดเวลา เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสดังกล่าว วัฒนธรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบสำคัญคือ Learn, Unlearn และ Relearn “Unlearn” คือการไม่ยึดติดกับสิ่งที่เรารู้มา ต้องปรับตัวให้ทันตลอดเวลา ส่วน “Relearn” นั้นคือ สิ่งที่เรารู้มามันเปลี่ยนไปในบริบทใหม่ ๆ ดังนั้น ต้องเรียนรู้สถานการณ์หรือเหตุการณ์จากมุมมองใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม สำหรับ “Learn” นั้น โจทย์ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 คือ จะเรียนรู้อย่างไรให้มีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรมหลายประเทศโดยเฉพาะ

อย่างยิ่งประเทศที่พัฒนาแล้ว เริ่มมีการปรับเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับพลวัตของโลกในศตวรรษที่ 21 ยกตัวอย่างเช่น

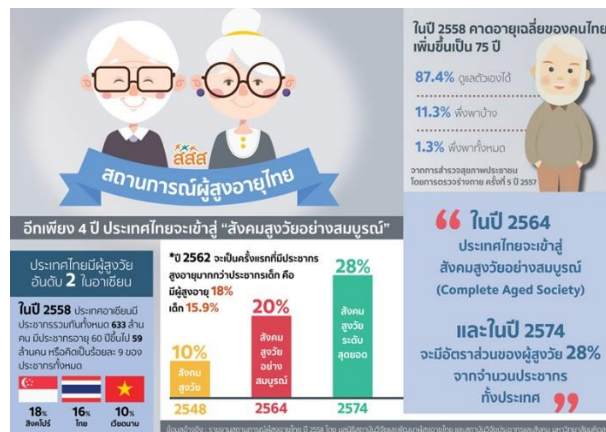
- A Nation of Maker ของสหรัฐอเมริกา
- Design in Innovation ของสหราชอาณาจักร
- Made in China 2025 ของสาธารณรัฐประชาชนจีน
- Make in India ของอินเดีย
- Smart Nation ของสิงคโปร์
- Creative Economy ของเกาหลีใต้ เป็นต้น (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพ

การศึกษา,2559

จากสภาพการณ์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 กระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังกล่าวค่อนข้างมีความสลับซับซ้อนและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนทั่วโลก ดังนั้นจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้คุณภาพและมาตรฐานของการจัดการศึกษา ที่เป็นที่ยอมรับและสามารถแข่งขันได้สอดคล้องกับ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต และด้วยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 3 ในมาตรา 14 ได้กำหนดให้ส่วนราชการต้อง จัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี เพื่อแปลงเป็นแผนปฏิบัติราชการประจำปี และกำหนดแนวในการจัดสรรงบประมาณตอบสนองต่อนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐที่ปรับเปลี่ยน รวมทั้งนโยบายจากการหารือในการประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ ได้ร่วมกันกำหนดแนวทางการยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ที่มุ่งเน้นให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีแผนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) นโยบายไทยแลนด์ 4.0 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560-2574) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 แผนด้านการอุดมศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566-2570) นโยบายการปรับยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) และยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ระยะที่ 2 (พ.ศ.2566-2570) ทั้งนี้เพื่อให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางให้หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยใช้แนวทางกระบวนการพัฒนาแผนตามแนวทางการประกันคุณภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแผนจากการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย ระดมความคิดเห็นผ่านการประชุมสัมมนาและรับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

2) โครงสร้างประชากร (Aging Society) ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้ประเมินสถานการณ์โครงสร้างประชากรโลกว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2544–2643 จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ โดยกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรค่อนข้างสั้นกว่ากลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว จะส่งผลทำให้ประเทศไทยเป็นสังคมสูงอายุก่อนที่จะมีระดับรายได้สูง ส่งผลให้ประชากรวัยแรงงานลดลง และต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงาน ประเทศจึงจำเป็นต้องเร่ง

พัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยโดยยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง พัฒนาระบบสุขภาพ และสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย

ภาพที่ 1 โครงสร้างประชากรไทย

ที่มา : <https://www.hfocus.org/content/2018/02/15449>

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยโดยตรงซึ่งถือเป็นวิกฤติทางการศึกษาโลก รวมทั้งประเทศไทยที่กำลังเผชิญอยู่ได้ก๊วยเรียน ที่จะเข้าสู่มหาวิทยาลัยลดลงเรื่อย ๆ โดยคาดการณ์ว่าอีกไม่เกิน 10 ปี อุดมศึกษาไทยจะเกิดวิกฤติเนื่องจากจำนวนนักศึกษาลดลงอย่างมากโดยพบว่ามหาวิทยาลัยไทยมีจำนวนที่นั่งว่างสำหรับปริญญาดรถึง 140,000 ที่นั่ง ในขณะที่มีนักเรียนเข้ามาเรียนเพียง 80,000 คน เท่านั้น แสดงให้เห็นตัวเลข Over Supply ถึง 60,000 คน/ปีจำนวนผู้เรียนที่ลดลงส่งผลกระทบต่อถึงระดับบัณฑิตศึกษา ที่จำนวนนักศึกษาลดลงด้วยเช่นกัน ส่งผลต่อรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ลดลง ทำให้ต้องลดมาตรฐานการคัดเลือกนักศึกษาเข้ามาเรียน เมื่อไม่มีตัวเลือกที่ดีเข้ามาเรียน ก็ทำให้คุณภาพการศึกษาต่ำไปด้วย (ดร.อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์, 2561)

ประเทศไทยเข้าสู่สังคมสูงวัยมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 (มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด) โดยในปี พ.ศ.2563 มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุรวม 11,136,059 คน คิดเป็นร้อยละ 16.73 และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและภายในปี พ.ศ.2566 ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 คาดว่าจะมีประชากรสูงวัย สูงถึงประมาณร้อยละ 20.1 ของประชากรทั้งหมด สวนทางกับประชากรวัยเรียนและวัยแรงงานที่มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะประชากรวัยเรียน (อายุ 3 - 21 ปี) ซึ่งคาดว่าจะมีสัดส่วนลดลงเหลือร้อยละ 21.81 ในปีพ.ศ.2566 และลดลงอย่างต่อเนื่องจนเหลือเพียงร้อยละ 20.66 ของประชากรทั้งหมดในปี พ.ศ. 2570 หรือมีจำนวนลดลงมากกว่า 715,000 คน ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 การลดลงของประชากรวัยเรียนส่งผลให้ความจำเป็นของการขยายสถานศึกษาในเชิงปริมาณลดลงในภาพรวม และเป็นโอกาสในการยกระดับคุณภาพความเสมอภาค และประสิทธิภาพทางการศึกษา หากสามารถบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษาและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามประชากรวัยแรงงานที่ลดลงและประชากรสูงวัยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านการ

เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสามารถในการแข่งขัน และผลิตภาพแรงงานรวมถึง อัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อวัยแรงงาน และภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นำมาซึ่งปัญหาขาดแคลนกำลังแรงงานในประเทศ และแนวโน้มความจำเป็นในการพึ่งพาและนำเข้าแรงงานต่างชาตินมากขึ้น รวมทั้งความต้องการงบประมาณเพื่อเป็นสวัสดิการรองรับวัยเกษียณ อย่างไรก็ตาม การเป็นสังคม สูงวัย นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการรูปแบบใหม่เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้สูงอายุที่มีกำลังซื้อสูงด้วยเช่นกัน นอกจากนี้แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเจนเนอเรชั่นวาย ซี และอัลฟา รวมถึงรุ่นหลังเจนเนอเรชั่นและอัลฟาซึ่งเริ่มเข้ามาเป็นวัยเด็กตั้งแต่ในปีพ.ศ. 2569 จะส่งผลให้ความแตกต่างระหว่างคนรุ่นใหม่และคนรุ่นเดิมเด่นชัดขึ้น ทั้งในด้านทัศนคติ พฤติกรรม และการให้คุณค่าด้านต่าง ๆ อาทิ การให้ความสำคัญกับความสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนตัว อิสระและความยืดหยุ่นในการทำงาน รวมถึงมีความเป็นผู้ประกอบการสูง ประกอบกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของแรงงานต่างด้าวซึ่งมีความหลากหลาย ทางเชื้อชาติ ความเชื่อ และวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น จึงอาจนำมาซึ่งรูปแบบการทำงาน การใช้ชีวิต และสภาพสังคม รูปแบบใหม่ ซึ่งต้องอาศัยวัฒนธรรมที่เปิดกว้างและการเข้าอกเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น

3) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เสมอภาคทางสังคม (Disparity and Social Inequality) ที่เกิดความเหลื่อมล้ำที่เพิ่มสูงขึ้นทั้งในประเทศกำลังพัฒนาและพัฒนาแล้ว ที่จะถ่างช่องว่างทางโอกาสให้กว้างขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งยังอาจจะชะลอการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอีกด้วย โดยเฉพาะความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ที่เกิดเพิ่มสูงขึ้นทั่วทั้งโลก ประกอบกับวิกฤตโควิด-19 ที่เป็นตัวเร่งความรุนแรงของปัญหาความเหลื่อมล้ำ ระหว่างคนรวยและยากจนให้เห็นอย่างชัดเจนมากขึ้น โดยมีประชากรโลกหลายร้อยล้านคนที่ยังคงตกงาน ในส่วนของประเทศไทยก็ยังคงเผชิญกับปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกันในสังคมในระดับที่รุนแรงและหลากหลายมิติอย่างต่อเนื่อง ทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ ด้านความมั่งคั่ง ด้านการศึกษา ด้านสวัสดิการสังคม ด้านกระบวนการยุติธรรม และด้านความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล (Digital Divide) เป็นต้น รวมถึงความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ด้วยโครงสร้างเมืองที่มีลักษณะโตเดี่ยว ทำให้เกิดปัญหาเชิงโครงสร้างอำนาจที่นำไปสู่การกระจุกตัวของการพัฒนา และส่งผลต่อเนื่องให้เกิดปัญหาความยากจนและความสามารถในการรับมือต่อความท้าทายต่าง ๆ ที่ประเทศไทยต้องเผชิญ

4) การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการขาดแคลนทรัพยากร (Environmental gradation and Scarcity of Resource) ซึ่งเกิดจากการเพิ่มขึ้นของประชากรโลก การเติบโตทางเศรษฐกิจการเพิ่มขึ้นของมลพิษ และการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas Emissions: GHG) โดยสร้างแรงกดดันต่อทรัพยากรธรรมชาติที่มีจำกัด และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ระบบนิเวศ ความมั่นคงทางอาหารและยา ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น รวมถึงเพิ่มความเสี่ยงของการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรงและยากที่จะคาดการณ์มากยิ่งขึ้น

5) การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) โดยคาดว่าในปี 2030 60% ของจำนวนประชากรจะตั้งถิ่นที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมากขึ้น กลายเป็นเมืองขนาดใหญ่ในหลายภูมิภาคของประเทศเป็นศูนย์กลางในการสร้างโอกาสและการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ประเทศไทยถูกจัดอันดับความเป็นเมืองอยู่ที่ 124 ของโลก (Urbanization Rate เท่ากับ 50%) โดยเมืองใหญ่มีประชากรหนาแน่น เมืองเล็กมีประชากรเพิ่มขึ้น และในสภาวะที่จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น ผู้คนกระจุกตัวความสามารถของระบบโครงสร้างพื้นฐานเดิมอาจไม่เพียงพอต่อการรองรับประชากรที่เพิ่มขึ้น แนวคิดความเป็นเมือง

อัจฉริยะ (Smart City) จึงเป็นแนวทางในการพัฒนาและบริหารจัดการเมืองในหลายประเทศ ด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการต่าง ๆ อาศัยการใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการเมืองที่มีประสิทธิภาพ

6) การเปลี่ยนขั้วอำนาจเศรษฐกิจของโลก (Global Economic Power Shift) ที่อำนาจทางเศรษฐกิจเคลื่อนย้ายจากประเทศพัฒนาแล้วไปยังประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจย้ายจากตะวันตกสู่ตะวันออก ในศตวรรษที่ 21 เอเชียจะกลายเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดในโลก เป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี การแผ่อิทธิพลทางการค้าของจีนและประเทศอุตสาหกรรมในเอเชียจะขยายตัวอย่างไรก็ตาม ภายหลังเหตุการณ์โควิด-19 มีแนวโน้มว่าความร่วมมือระหว่างประเทศจะลดลงกลายเป็นโลกหลายขั้วอำนาจหรือโลกที่เป็นเสี่ยงเสี่ยง ผลที่อาจเกิดขึ้นคือ กระแสโลกาภิวัตน์ย้อนกลับ(Reversed Globalization) และโลกจะเข้าสู่สภาวะไร้ผู้นำ ความร่วมมือในการแก้ปัญหาในระดับโลกจะทำได้ยากขึ้น ผู้นำประเทศเลือกสนใจปัญหาภายในประเทศมากกว่าปัญหาระดับโลก เกิดการกีดกันทางการค้า (Protectionism) ส่งผลต่อระเบียบและกติกาการค้าใหม่ของโลกหลังวิกฤตโควิด-19

การศึกษาแนวทางสากลในการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ของสหประชาชาติและเป้าหมายของความตกลงปารีสว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Paris Climate Accord) ให้ได้ทันปี 2030 ซึ่งได้มีการเสนอสิ่งที่แต่ละประเทศต้องดำเนินการที่เป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ (Transformative Change) 6 ด้าน ที่ต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กันและดำเนินการอยู่บนหลักการไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง (Leave No One Behind) และหลักการพัฒนาเศรษฐกิจที่ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circularity and Decoupling) ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เกิดผลสัมฤทธิ์ ประกอบด้วยประเด็นการพัฒนา 6 ด้าน ดังนี้ 1) การศึกษา เพศสภาพและความเหลื่อมล้ำ (Education, Gender and Inequality) เพื่อให้เกิดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและการพัฒนาทุนมนุษย์ สร้างงานที่มีคุณค่าและรายได้ที่สนับสนุนกลุ่มเปราะบาง รวมไปถึงการสร้างนวัตกรรม อันเป็นผลจากนโยบายด้านการวิจัยและพัฒนา 2) สุขภาพ ความเป็นอยู่ที่ดี และประชากร (Health, Well-being and Demography) เพื่อให้เกิดบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพและเข้าถึงได้ 3) การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน (Energy Decarbonization and Sustainable Industry) เพื่อการเข้าถึงพลังงานสำหรับทุกคน การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน

7. สถานการณ์ของประเทศจากผลกระทบการแพร่ระบาด ของโควิด-19

เหตุการณ์สำคัญที่โลกกำลังเผชิญกับวิกฤตครั้งใหญ่ที่สุด นั่นคือการระบาดของโควิด-19 จนถึงปัจจุบัน ทั่วโลกมีผู้ติดเชื้อไปแล้วกว่า 183 ล้านคน เสียชีวิตมากกว่า 3 ล้านคน และยังมีผู้ติดเชื้อใหม่วันละกว่า 4 แสนรายหลังจากการพบเชื้อกลายพันธุ์กว่า 10 สายพันธุ์ ที่กำลังแพร่กระจายไปยัง 60 กว่าประเทศทั่วโลก และขยายตัวอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามทั่วโลกมีความพยายามในการระดมฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคติดเชื้อดังกล่าว โดยมีประชากรที่ได้รับการฉีดวัคซีนอย่างน้อย 1 โดสประมาณ 23.5% ของประชากรทั่วโลก แต่มีการฉีดวัคซีนเพียง 0.9% ของประชากรในประเทศรายได้ต่ำ

จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น คาดว่าจะกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลกในวงกว้าง และยังคงเกิดขึ้นต่อไปในปี 2565 โดย GDP ทั่วโลกจะยังต่ำกว่า 4.4%³ ที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การลงทุน ตลอดจนการ

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในระยะเวลา 1 ปี ของภาวะวิกฤตโควิด-19 มีนักเรียน มากกว่า 800 ล้านคนทั่วโลก ได้รับผลกระทบและเผชิญกับปัญหาการหยุดชะงักทางการศึกษา

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้รับผลกระทบหนักหนากหลังจากการระบาดของโควิด-19 ระลอก 3 ตั้งแต่เดือนเมษายน 2564 ประกอบกับการแพร่กระจายของเชื้อสายพันธุ์เดลต้า อัลฟาและเบต้า ส่งผลให้ยอดผู้ติดเชื้อสะสม (ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน-2 กรกฎาคม 2564) สูงถึง 242,058 ราย เสียชีวิต สะสม 2,047 ราย ยอดผู้ติดเชื้อใหม่ 6,087 ราย หรือประมาณ 6.4% ต่อวัน ถือเป็นจำนวนตัวเลข สูงที่สุดครั้งใหม่ (New High) อย่างต่อเนื่องทั้งจำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิต นอกจากนี้จำนวนผู้ป่วย อยู่ระหว่างรักษาตัว 5.4 หมื่นราย ในจำนวนนี้มีอาการหนัก 2,002 ราย และต้องใส่ท่อช่วยหายใจ 579 ราย⁵ ซึ่งเป็นสถานการณ์ ที่เรียกได้ว่า ระบบสาธารณสุขของประเทศกำลังเข้าขั้นวิกฤต เนื่องจาก จำนวนผู้ป่วยใหม่เพิ่มสูงขึ้นกว่าจำนวนผู้ป่วยที่รักษาหาย อีกทั้งอัตราการฉีดวัคซีนภายในประเทศ เพียงแค่ 10.23% ซึ่งไม่เพียงพอต่อการควบคุมการแพร่ระบาดได้ ขณะที่โรงพยาบาลหลายแห่ง ประสบปัญหาไม่มีเตียงรองรับผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ไม่เพียงพอ ผู้ป่วยจำนวนมากต้องรอ เตียงในที่พักอาศัย ส่งผลให้เกิดการแพร่เชื้อภายในครอบครัว และบางรายถึงขั้นเสียชีวิต เนื่องจาก รอเตียงเป็นเวลานาน แพทย์หลายสำนักออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลจัดหาวัคซีนที่มีประสิทธิภาพเพื่อ ป้องกันการติดเชื้อของบุคลากรด่านหน้าที่จะเผชิญกับความเสี่ยงต่าง ๆ อีกทั้งกระบวนการจัดสรร แพทย์ในการดูแลผู้ป่วย ตลอดจนดึงแพทย์จบใหม่ให้เข้ามาช่วยอีกทางหนึ่ง ปัญหาดังกล่าวส่งผล กระทบต่อการรักษาผู้ป่วยโรคอื่น ๆ ที่ไม่ใช่โควิด-19 ถูกเลื่อนนัดการรักษาไปด้วย อย่างไรก็ดี มีความพยายามในการออกมาตรการ Home Isolation⁶ หรือ การกักตัวที่บ้าน สำหรับผู้ติดเชื้อโควิด ที่ไม่มีอาการและมีอายุน้อยกว่า 60 ปี เพื่อบรรเทาปัญหาเตียงไม่เพียงพอ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ มีผลให้ทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจเปราะบางมากขึ้นจากระลอกแรก ซึ่งจากรายงานเศรษฐกิจGlobal Economic Prospects ของธนาคารโลกฉบับล่าสุด ได้จัดให้ไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่ การเติบโตอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงก่อนเกิดโรคระบาดร่วมกับอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ และคาดการณ์ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจหรือ GDP ของไทย ปี 2564 เหลือเติบโตที่ 2.2%⁷ ประชาชน จำนวนมากประสบกับภาวะรายได้ลดลงอย่างกะทันหัน (Income Shock) หรือบางรายไม่มีรายได้เลย ในขณะที่ค่าใช้จ่ายไม่ได้ลดลง ส่งผลให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดลงและมีหนี้สูงขึ้น โดยหนี้ ครัวเรือนไทยสูงขึ้นถึง 90% ต่อ GDP สูงที่สุดในรอบ 18 ปี⁸ สัดส่วนเงินออมต่อรายได้ของครัวเรือนลดลงอยู่ที่ 12.5% ซึ่งเป็นระดับเงินออมที่สามารถดำรงชีวิตได้ในระยะเวลา 3 เดือน สำหรับคนในกรุงเทพฯ และเพียง 1 เดือน ในต่างจังหวัด⁹ คนตกงาน เสี่ยงตกงาน และเสมือนว่างงานรวมกัน ประมาณ 4.7 ล้านคน¹⁰ และหากเกิดอัตราการว่างงานเป็นเวลานาน อาจเสี่ยงต่อการสูญเสียทักษะ ของแรงงานในอนาคต กลุ่มธุรกิจรายย่อยจำนวนมากต้องปิดหรือเลิกกิจการ โดยเฉพาะธุรกิจค้าปลีก ค้าส่ง ก่อสร้าง อสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ที่อาศัยกำลังซื้อในประเทศเป็นหลัก ภาคการท่องเที่ยวและบริการที่ยังไม่ฟื้นตัว จากมาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ ในปี 2021 ธนาคารโลก (World bank) ได้รายงานว่าการระบาดของโควิด-19 จะส่งผลให้ความยากจน ของไทยเพิ่มสูงขึ้น โดยจะกระทบรายได้ของกลุ่มฐานของปิรามิดรุนแรงกว่ากลุ่มบน ทำให้ประเทศไทย มีผู้มีความเสี่ยงที่จะมีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน หรือระดับรายได้ไม่เพียงพอที่จะใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้นอีก 1.5 ล้านคน และทำให้เส้นความยากจนในปี 2563 เพิ่มสู่ระดับ 8.8% ถือว่า เพิ่มขึ้นสูงจากช่วงปี 2562 ที่อยู่ 6.2%¹¹ สะท้อนถึงความเปราะบางของครัวเรือนไทยต่อภาวะวิกฤต และมาตรการช่วยเหลือจากรัฐที่ยังไม่เพียงพอ นอกจากนี้ โควิด-19 ยังส่งผลกระทบอย่างหนักต่อ ภาคการศึกษา การปิดสถานที่เรียนและเปลี่ยนมาเป็น

การศึกษาแบบออนไลน์สะท้อนให้เห็นถึง ความเหลื่อมล้ำในแง่ต่าง ๆ ผู้ปกครองขาดเงินทุนในการจัดหาอุปกรณ์ เด็กในหลายพื้นที่ไม่มี ความพร้อมในการเรียนลักษณะทางไกล อาจทำให้การเรียนขาดช่วง อีกทั้งมีเด็กที่ต้องออกจากระบบการศึกษาแล้วจำนวน 5,654 คน¹² ซึ่งเป็นปัจจัยจากปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัว ปัญหาสังคม หรือปัญหาจิตวิทยาต่าง ๆ สถิติการฆ่าตัวตายของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็น 7.37 ต่อประชากร 1 แสนคน สูงที่สุดในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา¹³ ทั้งนี้ยังไม่นับรวมปัญหาขยะพลาสติกกัน ประเด็นทางการเมือง การก่อเหตุโจรกรรมและอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้น โควิด-19 ยิ่งซ้ำเติมและขยาย ช่องว่างของความ เหลื่อมล้ำมากขึ้น ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี การศึกษา สาธารณสุข และอื่น ๆ อีกมากมาย ถึงแม้จะมีมาตรการเยียวยาต่าง ๆ จากรัฐบาล แต่บรรเทาปัญหาได้เพียงบางส่วน เท่านั้น ตลอดจน พลังทางสังคม การช่วยเหลือกันเองของภาคประชาชนในช่วงวิกฤตที่สะท้อนการบริหารงานของ ภาครัฐ

นอกจากนี้ ประเทศไทยกำลังเจอกับปัญหาเชิงโครงสร้างที่มีมาก่อนการระบาดของโควิด-19 กระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว เช่น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย กระแสความก้าวหน้าของเทคโนโลยี การเปลี่ยนผ่านในภาคพลังงาน ภูมิทัศน์ ด้านการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งทำให้ประเทศต้องกลับมาทบทวนแนวทางการพัฒนาประเทศ ในระยะต่อไป ท่ามกลางข้อจำกัดทั้งหลาย ด้วยการรักษาและยกระดับจุดแข็งที่มี แก่ไขจุดอ่อน ที่สำคัญ เพื่อแสวงหาโอกาสให้กับประเทศ โดยฐานของการพัฒนาประเทศที่สำคัญคือ การสร้างและ เตรียมคนให้พร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน มีทักษะเป็นที่ต้องการ และมีความสามารถในการรับมือ กับการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไป การใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึง การลงทุนและการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิต ตลอดจนการเพิ่มมูลค่า และผลิตภาพของธุรกิจยกระดับศักยภาพของเศรษฐกิจไทยให้สามารถเติบโตได้ พร้อมทั้งยกระดับ คุณภาพชีวิต กระจายโอกาสสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง

จากการวิเคราะห์ปัจจัยอันมีผลกระทบต่อการอุดมศึกษาข้างต้นนั้น ทำให้ทราบถึงแนวโน้ม ที่การอุดมศึกษาต้องปรับตัวในอนาคตอย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์และนโยบายสำคัญทุกระดับ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จะเป็นส่วนเชื่อมโยงทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ การกำหนดเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางของระบบอุดมศึกษา ตลอดจนการกำหนดแนวทางการ ผลิต และพัฒนาบุคลากรของประเทศได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น สรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ และนโยบาย ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) มุ่งเน้นการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้าง และรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนิยามทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็น ประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือ “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุข อยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม

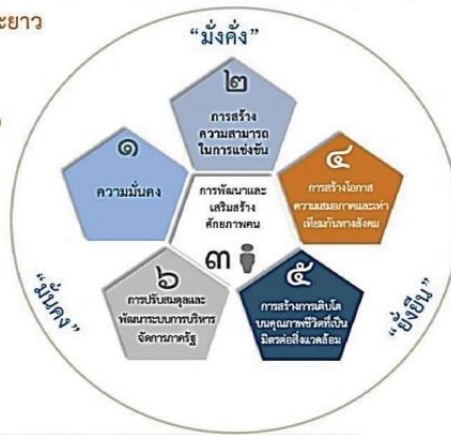
โดยมียุทธศาสตร์หลัก : สรุปได้ดังนี้

1. สร้างความมั่นคงให้กับประเทศ

2. สร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
3. การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4. สร้างโอกาสบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม
5. การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. การปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาที่ทั่วถึงของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ภาพที่ 2 กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

ที่มา: <http://www.nesdb.go.th>

เป้าหมาย

ความมั่นคง

1. การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับทั้งระดับประเทศสังคมชุมชนครัวเรือนและปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง
2. ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีสถาบันชาติศาสนาและพระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนระบบการเมืองมีความมั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหาร ประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
3. สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชนมีความเข้มแข็งครอบครัวมีความอบอุ่น
4. ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตมีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีที่อยู่อาศัยและ ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
5. ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีความมั่นคงของอาหารพลังงานและน้ำ

ความมั่งคั่ง

1. ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลงประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
2. เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูงสามารถสร้างรายได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตและเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการ

คมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจมีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก
เกิดสายสัมพันธ์ทาง เศรษฐกิจ และการค้าอย่างมีพลัง

3. ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาอย่างต่อเนื่องได้แก่ทุนมนุษย์ ทุนทาง
ปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

1. การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้น
อย่าง ต่อเนื่องซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อ
สิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ

2. การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกฎระเบียบของ
ประชาคมโลกซึ่ง เป็นที่ยอมรับร่วมกันความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมี
คุณภาพดีขึ้นคนมีความ รับผิดชอบต่อสังคมมีความเอื้ออาทรเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

3. ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

**2. กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) พลิกโฉม
ประเทศไทยสู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน”(Transformation to Hi-Value and
Sustainable Thailand) โอกาสและความเสี่ยงของประเทศไทยในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 13**

ท่ามกลางโอกาสและความเสี่ยงที่ประเทศจะต้องเผชิญ อันเป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มการ
เปลี่ยนแปลงระดับโลกที่เกิดขึ้นและบริบทภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างฉับพลัน รวดเร็ว นั้น การ
วางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปให้สามารถกำหนดแนวทางที่ประเทศจะมุ่งไปเพื่อ
บรรลุผลในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนา ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนประเทศไปสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาว
ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้นั้นจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสามารถใน
การบริหารจัดการและรับมือกับความเสี่ยง ตลอดจนสรรค์สร้างประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่าง
เหมาะสมและทันทั่วถึง ซึ่งความเชื่อมโยง ระหว่างแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends)
ตลอดจนผลกระทบและความปกติใหม่ (New Normal) จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19
ที่เข้ามกระทบต่อสถานะของการพัฒนาประเทศโดยพิจารณาภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ด้าน นั้น
พบว่ามีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่สำคัญซึ่งจะส่งผลทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการ
พิจารณายกระดับหรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานไปจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ

1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)

ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงบนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนาต่อ
ยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พร้อมกับการลด
ผลกระทบเชิงลบต่อ สิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับ
ทิศทางของภาคการผลิตเดิมที่มี ความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันใน
อนาคตและมีความเสี่ยงที่จะสูญเสีย ส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการ
เปลี่ยนแปลงของโลกหากไม่มีการปรับตัวและส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการ
เปลี่ยนแปลงของโลก โดยหมายความว่าประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่

13 เพื่อให้เป้าหมายของการมี "เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม" บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงานที่สำคัญ

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน การท่องเที่ยวเป็น ภาคบริการที่สำคัญของไทย โดยสร้างมูลค่าเพิ่มสูงถึงร้อยละ 18 ของ GDP มีการจ้างงานกว่า 8.3 ล้านตำแหน่ง และมีห่วงโซ่อุปทานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงไปยังหลายอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวจึงเป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อน เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบ ให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหยุดชะงักทั่วโลก และอาจทำให้รูปแบบของตลาดการท่องเที่ยวต้องเปลี่ยนแปลงไปในระยะยาว เมื่อพิจารณาประกอบกับบริบทความ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับโลกที่ส่งผลให้รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไป ก่อให้เกิดโอกาสในการใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์ เพื่อพลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวไทยสู่การท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง มีเอกลักษณ์บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟู อันเป็นการมุ่งเน้นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียนสอดคล้องกับแนวโน้มกระแสโลกที่ ความพยายามในการลดก๊าซเรือนกระจกระดับโลก ส่งผลให้หลายประเทศมีนโยบายที่จะยกเลิกการใช้ยานยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลในอนาคตอันใกล้ ดังนั้นการสนับสนุนให้เกิดการปรับนิเวศของอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย ไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มการจ้างงานในอนาคตนอกจากนี้การเปลี่ยนผ่านของการใช้รถยนต์ภายในประเทศไปสู่การใช้ยานยนต์ไฟฟ้ายังจะช่วยลดปริมาณการปล่อยมลพิษอากาศและก๊าซเรือนกระจกได้อีกด้วย

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพควรจะเป็นการต่อยอดจากธุรกิจการรักษาพยาบาลและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ ประเทศไทยมีฐานเดิมที่แข็งแกร่งและมีห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงต่อเนื่องครอบคลุมหลายอุตสาหกรรม ซึ่งแม้โลกจะ เกิดวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประเทศไทยก็ยังได้รับการยอมรับในระดับสากลถึงระบบสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพและสามารถรับมือกับการแพร่ระบาดได้เป็นอย่างดี อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพควรของประเทศไทยจึงมีศักยภาพที่จะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาคความได้เปรียบด้านภูมิรัฐศาสตร์และศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และแนวโน้มขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนความปกติใหม่ภายใต้แนวคิดภูมิภาคนิยม (Regionalism) ประกอบกับไทยเป็นประเทศที่มีแนวระบียงเศรษฐกิจระดับภูมิภาคพาดผ่านมากที่สุด มีเส้นทางคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมได้มาตรฐาน และโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและแนวชายแดนรอบ ด้านมีฐานเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับห่วงโซ่คุณค่าโลก พร้อมทั้งมีความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยมีโอกาสพัฒนาสู่การเป็นประตูการค้าการลงทุนที่สำคัญของภูมิภาคหากมีการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งและการเชื่อมโยงโครงข่ายโลจิสติกส์ในอาเซียนอย่างไร้รอยต่อ

หมายเหตุที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน ประเทศไทยมีฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้มแข็ง โดยมีการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์คิดเป็นมูลค่ากว่าร้อยละ 15.4 ของการส่งออกทั้งหมดมีโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ของประเทศและมีคุณภาพสูง รวมทั้งมีตลาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และบริการด้านดิจิทัลขนาดใหญ่ อันดับต้น ๆ ของอาเซียน

2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) ทุกกลุ่มคนในประเทศมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็มศักยภาพประชาชน ได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และประเทศมีความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติโดยการใช้เทคโนโลยี ฐานข้อมูลสารสนเทศ และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจและผลักดันให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพและพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพบริการสาธารณะในเมืองหลักและท้องถิ่นต่างจังหวัด เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ตลอดจนการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยผู้ด้อยโอกาสให้ตรงกับปัญหาความต้องการ การใช้นโยบายการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการกระจายรายได้ และการจัดความคุ้มครองทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มพลวัตการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic Mobility) ทั้งนี้การมุ่งลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจเชิงพื้นที่ และเพิ่มพลวัตการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว จะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความมั่งคั่ง และการเข้าถึงการศึกษา สาธารณสุข และบริการสาธารณะอื่น ๆ ที่มีคุณภาพ โดยหมายเหตุที่ต้องบรรจุในห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง "สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค" อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมายเหตุที่ 7 ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เศรษฐกิจไทยขับเคลื่อนโดย SMEs ถึงร้อยละ 43 และมีการจ้างงานกว่า 11 ล้านคน การเพิ่มโอกาสและเร่งพัฒนาศักยภาพของ SMEs ให้สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการ และสามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ที่มีแนวโน้มความต้องการมากขึ้นและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ อาทิ สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จะช่วยลดทอนความเสี่ยงดังกล่าว พร้อมทั้งลดความเหลื่อมล้ำในด้านรายได้ ความมั่งคั่ง เพิ่มการแข่งขันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การยกระดับผลิตภาพพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และ เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

หมายเหตุที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทันสมัยและน่า อยู่บนฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และภาคตะวันออก อย่างไรก็ดี พื้นที่ในภาคต่าง ๆ ของประเทศมีศักยภาพและโอกาสที่สามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อน เศรษฐกิจของภาคและประเทศโดยรวมในขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถช่วยให้การกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นไปได้ง่ายขึ้น การย้ายถิ่นฐานของแรงงานกลับสู่ท้องถิ่นต่างจังหวัดจากวิกฤตโควิด-19 และกระแสการให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regionalization) จะเป็นทั้งโอกาสและแรงผลักดันในการพัฒนาพื้นที่ทั้งในแง่ของการส่งเสริมการค้าการลงทุน การเสริมสร้างศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การยกระดับคุณภาพของบริการสาธารณะในพื้นที่ และการพัฒนาพื้นที่ให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสมแม้ว่าสัดส่วนคนจนโดยรวมจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศไทยยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่งที่ติดอยู่กับดักความยากจนเรื้อรังและ/หรือข้ามรุ่น และมีกลุ่มเปราะบาง โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งแบบดั้งเดิมและแบบใหม่ (gig workers) จำเป็นต้องได้รับความคุ้มครองที่เพียงพอเหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงและสร้างความมั่นคงทางรายได้ทั้งนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูล สารสนเทศถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยระบุกลุ่มเป้าหมายปัญหาและความจำเป็น นำไปสู่การออกแบบนโยบายช่วยเหลือครอบครัวยากจนข้ามรุ่นได้อย่างเฉพาะเจาะจง แก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด และสามารถสร้างแต้มต่อได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถออกแบบระบบประกันสังคมให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ และรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป

3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)

ทุกภาคส่วนในสังคมมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศและสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสามารถรับมือและมีภูมิคุ้มกันจากสภาพแวดล้อม ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ ทั้งการจัดการของภาครัฐและบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อบริหารจัดการกับปัญหา ที่เป็นภัยคุกคามสำคัญทั้งในประเทศไทยและในระดับโลก ซึ่งได้แก่ ปัญหาขยะ มลพิษทางน้ำ มลพิษอากาศ ก๊าซเรือนกระจก และความเสี่ยงของภัยธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ด้วย การยกระดับระบบการจัดการและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีที่มุ่งให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิตและบริโภคให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยหมวดหมู่ที่ต้องบรรลุในห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง "วิถีชีวิตที่ยั่งยืน" อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ขยะน้ำเสีย มลพิษอากาศ และ ก๊าซเรือนกระจก ถือเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตและบริโภค ซึ่งในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและทำลายความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ในขณะเดียวกัน มลพิษอากาศ PM2.5 ซึ่งมีแหล่งที่มาสำคัญจากการจราจรและเผาในที่เกษตร ส่งผลให้หลายพื้นที่ ของประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาคุณภาพอากาศที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกของทั้งโลกที่ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความรุนแรง เพิ่มขึ้นในอนาคตอย่างไรก็ดี ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีหลายประการได้ส่งผลให้การจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนสามารถทำได้ด้วยต้นทุนที่ลดต่ำลงเรื่อย ๆ และยังเป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้ในอีกทางหนึ่งนอกจากนี้ พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นโอกาสในการลดก๊าซเรือนกระจกและมลพิษอากาศได้อย่างมหาศาล

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ ที่ผ่านมามีภัยธรรมชาติหลายประเภทโดยเฉพาะอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย ไฟป่า และการกัดเซาะชายฝั่งเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความสูญเสียเป็นประจำทุกปี ทั้งต่อชีวิตทรัพย์สิน ทรัพยากรธรรมชาติ และมูลค่าทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้แนวโน้มการขยายตัวของเมืองที่เพิ่มขึ้นอาจยิ่งซ้ำเติมให้ความเสี่ยงของภัยธรรมชาติเพิ่มขึ้นได้ หากขาดการควบคุมด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินและพัฒนาสิ่งก่อสร้างอย่างเหมาะสม ดังนั้นการลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ ทั้งในมิติของการป้องกัน และบรรเทาภัย รวมทั้งการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบ จึงเป็นความท้าทายที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความยั่งยืนของ ประเทศในระยะต่อไป

4) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

ปัจจัยขับเคลื่อนที่เอื้อต่อการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand โดยเฉพาะกลไกการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งระบบการศึกษา และการยกระดับ และปรับทักษะแรงงาน ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและโลกยุคใหม่และส่งเสริมการเคลื่อนย้าย แรงงานไปสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีผลิตภาพและมูลค่าสูง และกลไกการบริหารจัดการภาครัฐ ทั้งระเบียบ กฎหมาย ระบบงบประมาณโครงสร้างพื้นฐาน การให้บริการ สาธารณะตลอดจนการติดตามประเมินผลที่ทันสมัยเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตอบสนองความต้องการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศโดยหมุดหมายที่ต้องบรรลุใน ระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสร้าง "ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ" ประกอบด้วย

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตอบสนองโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต คนเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศอย่างไรก็ตามคุณภาพการศึกษา และระบบการพัฒนาทักษะแรงงานของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งยังประสบกับความเหลื่อมล้ำในการ เข้าถึง ส่งผลให้ขาดแคลนกำลังแรงงานที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไป ปัญหา ดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นจากอนาคตของงานและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ ทางเทคโนโลยี วิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่มาพร้อมกับความต้องการงานและทักษะประเภทใหม่ ๆ รวมถึง ทักษะทางพฤติกรรม (Soft Skills) ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรซึ่งส่งผลให้กำลัง แรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การขาดความพร้อมทางเทคโนโลยีและความแตกต่างระหว่าง พื้นที่ยังอาจทำให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และทักษะเพิ่มสูงมากขึ้นอย่างเร็ว ก้าวหน้า ทางเทคโนโลยี การลดลงของประชากรและการขยายตัวของความเป็นเมืองจะนำมาซึ่งโอกาสในการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาและฝึกอบรมตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถผลิตและ พัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะสูง เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ต่อไป

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง ภาครัฐมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนการ พัฒนา ประเทศในทุกมิติ อย่างไรก็ตามปัจจุบันภาครัฐของไทยมีขนาดใหญ่ขาดความคล่องตัว และมี รายจ่ายประจํามาก อีกทั้งยังมีโครงสร้างการบริหารงานแบบรวมศูนย์แต่ขาดการบูรณาการระหว่าง หน่วยงานขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีกฎหมายจำนวนมากที่ยังล้าสมัยและขาดการบังคับใช้ที่ มีประสิทธิภาพในระยะต่อไป ปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะขยายตัวไปสู่ปัญหาการะทบการคลังที่เพิ่มขึ้น จากการเข้าสู่สังคมสูงวัย ความเสียหายทางเศรษฐกิจจากความล่าช้าในการปรับตัวให้เท่าทันกับเศรษฐกิจ ฐานเทคโนโลยีและการทำงานรูปแบบใหม่ รวมไปถึงความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของ ประชาชนที่มีอย่างจำกัดท่ามกลางกระแสการตระหนักรู้ ของสาธารณชน (Public Awareness) และการ ขยายตัวของความเป็นเมืองดังนั้น ภาครัฐจึงจำเป็นต้องปรับโครงสร้างและการบริหารงานให้มีความ ยืดหยุ่นคล่องตัวและมีสมรรถนะสูงโดยอาศัยโอกาสจากความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีในการปรับปรุง กระบวนการพัฒนาระบบข้อมูล และอำนวยความสะดวกในการให้บริการสาธารณะตลอดจนมุ่งปรับปรุง กฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับโครงสร้างและพลิกโฉมประเทศในมิติต่าง ๆ และส่งเสริมศักยภาพของ ทุกภาคส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

3. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ซึ่งเป็นแผนระยะยาว 20 ปี เพื่อเป็นแผนแม่บทสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนา โดยกำหนด วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้ วิสัยทัศน์ (Vision) “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21”

วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผนึกกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลงเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น

แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ

1) เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้ - 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) - 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Team-work and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

2) เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) 5 ประการ ดังนี้ 2.1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) 2.2) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) 2.3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) 2.4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่า และบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) 2.5) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy)

แผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ 6 ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมาย ดังนี้

1.1 คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

1.2 คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษ ได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

1.3 คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การผลิตและพัฒนา กาลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมาย ดังนี้

2.1 กําลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงาน และพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2.2 สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน

2.3 การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้มีเป้าหมายดังนี้

3.1 ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

3.2 คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ

3.3 สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตาม หลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน

3.4 แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

3.5 ระบบและกลไกการวัด การติดตาม และประเมินผลมีประสิทธิภาพ

3.6 ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้มาตรฐานระดับสากล

3.7 ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา มีเป้าหมาย ดังนี้

4.1 ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

4.2 การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยี ดิจิตอลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย

4.3 ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง เป็น ปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมิน และรายงานผล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมาย ดังนี้

5.1 คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

5.2 หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

5.3 การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีเป้าหมายดังนี้

6.1 โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัวชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้

6.2 ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

6.3 ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่

6.4 กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ

6.5 ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

4. กรอบนโยบาย และยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566 –2570

กรอบนโยบาย และยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566 – 25701 หรือกรอบนโยบาย และยุทธศาสตร์อววน. ทำหน้าที่เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศของ อววน. โดยประสานหน่วยงานกลไก รวมถึงทรัพยากรต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันวิจัยให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกัน ซึ่งกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ อววน. พ.ศ. 2566 – 2570 จะเป็นกรอบชี้แนะจุดเน้นเชิงนโยบายให้กับการทบทวนแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564 – 2570 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566 – 2570 เพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาไทย และการจัดทำแผนวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566 – 2570 เพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ รวมถึงการขับเคลื่อนในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ทั้งนี้ ในการประชุมสมานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2564 มีมติเห็นชอบในหลักการของกรอบนโยบาย และยุทธศาสตร์ อววน. พ.ศ. 2566 – 2570 กรอบสาระสำคัญของกรอบนโยบาย และยุทธศาสตร์ อววน. พ.ศ. 2566 – 2570 กำหนดให้ สอดรับกับทิศทางการพัฒนาประเทศหลังวิกฤติการณ์ของโรคโควิด 19 ได้ใช้หลักการชี้แนะทิศทางการพัฒนา คือ เป็นการก้าวกระโดดครั้งใหญ่ (Take a Giant Step / Great Leap Forward) ของประเทศมีธงบอกทิศทาง และเป้าหมายที่ชัดเจน ทำทลายและทำได้จริงเกิดผลจริงในกรอบเวลาที่กำหนด และสร้างแรงบันดาลใจ รวมทั้ง มุ่งเน้นที่เป็นจุดคานงัดขยายขอบของศาสตร์ และการพลิกโฉมที่ระบบ (System – based Transformations) ที่สำคัญ เก่งในบางเรื่องที่สำคัญ (ระดับโลก ระดับภูมิภาค) ไม่ทำทุกเรื่อง เน้นการใช้การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนา ใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานที่มี ปรับปรุงและพัฒนา เพิ่มเติมให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ เน้นการพัฒนาโดยมีเป้าหมายคู่ขนานคือ ยกระดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันและความสามารถในการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน ในระดับประเทศ และการบูรณาการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ข้ามศาสตร์ ข้ามกระทรวง กำหนดวิสัยทัศน์ “สานพลังการ

อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมไทย พลิกโฉมให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและยั่งยืน ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจ สร้างคุณค่า และพร้อมก้าวสู่นาคต” การขับเคลื่อน กรอบนโยบาย และยุทธศาสตร์ อววน. พ.ศ. 2566 – 2570 ได้กำหนดไว้ใน 4 ยุทธศาสตร์ และ 6 จุด มุ่งเน้นของนโยบาย (High-priority Policy) ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจไทยด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้มี ความสามารถในการแข่งขัน และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน พร้อมสู่นาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถแก้ไข ปัญหา ทำลาย และปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้าที่ ก้าวหน้าล้ำยุค เพื่อสร้างโอกาสใหม่และความพร้อมของประเทศในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากำลังคน สถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยให้เป็นฐานการขับเคลื่อน การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืน จุดมุ่งเน้นของนโยบายที่ 1 ศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง จุดมุ่งเน้นของนโยบายที่ 2 จุดหมายของการท่องเที่ยว จุด มุ่งเน้นของนโยบายที่ 3 ประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป และอาหารที่มีคุณค่าและมูลค่า สูง จุดมุ่งเน้นของนโยบายที่ 4 ผู้สูงอายุมีศักยภาพและโอกาสอย่างเต็มที่ในการพึ่งตนเอง จุดมุ่งเน้นของ นโยบายที่ 5 เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ก้าวหน้าล้ำยุคสู่นาคต และเทคโนโลยีอวกาศ จุดมุ่งเน้นของ นโยบายที่ 6 กำลังคนสมรรถนะสูงและเป็นศูนย์กลางกำลังคนระดับสูงของอาเซียน

5. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบาย ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศได้ร่วมหารือและก าหนดแนวทางการยกระดับมหาวิทยาลัย ราชภัฏ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) มุ่งเน้นให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น โดยกำหนดวิสัยทัศน์ คือ “มหาวิทยาลัยราชภัฏเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นเลิศ โดยกระบวนการจัดการ เรียน การสอนเพื่อการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน” ซึ่งมีรายละเอียดพอสังเขป ดังนี้

1. พันธกิจ

- 1) ผลิตบัณฑิต
- 2) วิจัย สร้างความรู้และนวัตกรรมให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
- 3) ให้บริการทางวิชาการ ถ่ายทอดเทคโนโลยี นวัตกรรม แนวพระราชดำริ และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม
- 4) สร้างเครือข่ายและความร่วมมือกับภาคประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และผู้ประกอบการใน การจัดการศึกษา

5) บริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น โปร่งใส ด้วยหลักธรรมาภิบาลสู่ การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์

- 1) จัดการศึกษาสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบันและผลิตกำลังคน เพื่อ ตอบสนองการพัฒนาประเทศ
- 2) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา แก่สังคม ท้องถิ่นและประชาชน

3) การบูรณาการงานวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เข้ากับ กระบวนการ การจัดการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมกับชุมชน และท้องถิ่น โดยเน้น คุณภาพ สุขภาพ เป็นเลิศ

4) การยกคุณภาพชีวิต การลดช่องว่างและความเหลื่อมล้ำทางสังคม และสร้างประชาชน ในท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน สู่ประเทศไทย 4.0

3. ยุทธศาสตร์

- 1) การพัฒนาท้องถิ่น
- 2) การผลิตและพัฒนาครู
- 3) การยกระดับคุณภาพการศึกษา
- 4) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

โดยสรุป มหาวิทยาลัยราชภัฏเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นเลิศ โดยกระบวนการจัดการ เรียนการสอน เพื่อการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง และยั่งยืน ดังนั้นยุทธศาสตร์ใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579) ประกอบด้วย 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ 1. การพัฒนา ท้องถิ่น 2. การผลิตและพัฒนาครู 3. การยกระดับคุณภาพการศึกษา 4. การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

6. การจัดอันดับมหาวิทยาลัยทั่วโลกใหม่ U-Multirank 5 มิติ 29 ตัวชี้วัด

มิติที่ 1 มิติการเรียนการสอน (4 ตัวชี้วัด)

1. อัตราการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี
2. อัตราการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท
3. จบการศึกษาตามกำหนดเวลา (ปริญญาตรี)
4. จบการศึกษาตามก าหนดเวลา (ปริญญาโท)

มิติที่ 2 การวิจัย (7 ตัวชี้วัด)

5. รายได้จากการวิจัยภายนอก
6. การตีพิมพ์งานวิจัย (จำนวนที่แน่นอน)
7. ผลงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ
8. อัตราการอ้างอิง
9. ผลงานตีพิมพ์ที่มีการอ้างอิงสูงสุด
10. ผลงานตีพิมพ์สหวิทยาการ
11. ตำแหน่งที่ได้รับหลังปริญญาเอก

มิติที่ 3 การถ่ายทอดความรู้ (7 ตัวชี้วัด)

12. รายได้จากแหล่งเอกชน
13. ผลงานตีพิมพ์ร่วมกับพันธมิตรอุตสาหกรรม
14. สิทธิบัตรได้รับรางวัล (จำนวนที่แน่นอน)
15. สิทธิบัตรร่วมในการทำอุตสาหกรรม
16. การแยกตัวออกตั้งบริษัทใหม่
17. ผลงานตีพิมพ์ที่อ้างอิงในสิทธิบัตร

18. รายได้จากการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

มิติที่ 4 การมีส่วนร่วมในระดับนานาชาติ (6 ตัวชี้วัด)

19. หลักสูตรที่ใช้ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรี

20. หลักสูตรที่ใช้ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาโท

21. การเคลื่อนย้ายของนักศึกษา

22. บุคลากรด้านวิชาการในระดับนานาชาติ

23. ปริญญาเอระหว่างประเทศ

24. ผลงานตีพิมพ์ร่วมระหว่างประเทศ

มิติที่ 5 การมีส่วนร่วมในระดับภูมิภาค (5 ตัวชี้วัด)

25. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ทำงานในภูมิภาค

26. การฝึกงานของนักศึกษาในภูมิภาค

27. ผลงานตีพิมพ์ร่วมกันในระดับภูมิภาค

28. รายได้จากแหล่งภูมิภาค

29. บัณฑิตระดับปริญญาโทมีงานทำในระดับภูมิภาค

7. SDGs (Sustainable Development Goals–SDGs) “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

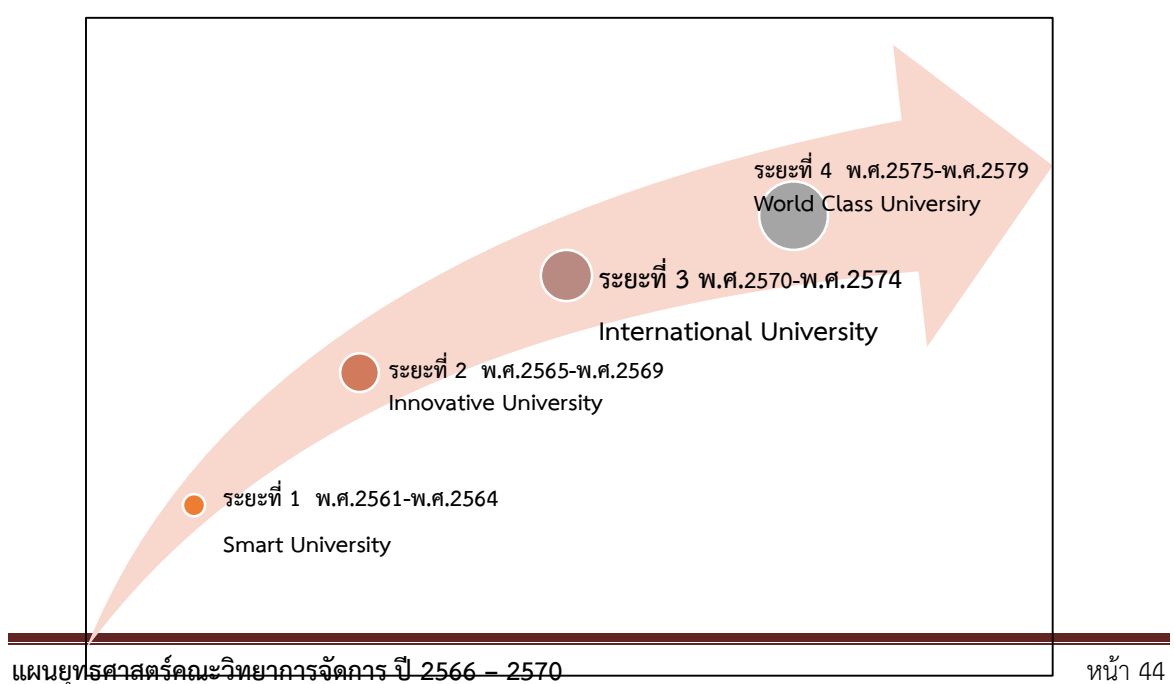
“เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” (Sustainable Development Goals – SDGs) 17 ข้อมีดังนี้

1. ขจัดความยากจน
2. ขจัดความหิวโหย
3. มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
4. การศึกษาที่เท่าเทียม
5. ความเท่าเทียมทางเพศ
6. การจัดการน้ำและสุขาภิบาล
7. พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้
8. การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
9. อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน
10. ลดความเหลื่อมล้ำ
11. เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน
12. แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
13. การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
14. การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล
15. การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก
16. สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก
17. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

8. สาระสำคัญของยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2579) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

การปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระดับต่าง ๆ ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2579) ส่งผลให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ต้องมีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและคณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทุกภาคส่วน ให้เป็นจุดเปลี่ยนของมหาวิทยาลัย โดยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อสร้างโอกาส ซึ่งต้องปรับเปลี่ยนการทำงานของมหาวิทยาลัย จากการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอต่อการบรรลุตามเป้าหมายการพัฒนาในระดับต่าง ๆ ได้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จึงต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพในการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติ และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยมุ่งเน้นการสร้างคน เพื่อให้คนไปสร้างชาติ รวมทั้งการเน้นการวิจัย และการบริการวิชาการที่ทันสมัย ตอบโจทย์การพัฒนาในทุกมิติ โดยเฉพาะเรื่องของชุมชนท้องถิ่น และกำหนดนโยบายเชิงรุก เพื่อปรับปรุงแนวทางการบริหารจัดการที่เปิดกว้างมากขึ้น __ยึดผลประโยชน์มหาวิทยาลัยเป็นหลัก รวมทั้งมองประโยชน์ส่วนรวมโดยเฉพาะเป้าหมายของชาติเป็นสำคัญ และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การสร้างการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างสรรค์พันธกิจและสร้างผลงานของมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดให้เกิดขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จึงได้วางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะ 20 ปี ในระหว่างปี พ.ศ.2561–พ.ศ.2579 โดยผ่านขั้นตอนการกำหนดยุทธศาสตร์ดังรายละเอียดที่ได้นำเสนอมาแล้ว มหาวิทยาลัยมุ่งมั่นที่จะต้องเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพในการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ต่อยอดจากงานวิจัยพื้นฐานหรือประยุกต์ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของชุมชนท้องถิ่นและประเทศ การขับเคลื่อน มหาวิทยาลัยให้เป็น “มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล” ซึ่งมหาวิทยาลัยวางภาพอนาคตในระยะ 20 ปีข้างหน้า โดยสร้างแผนที่นำทาง (Roadmap) ไว้ดังต่อไปนี้

แผนที่นำทาง (Roadmap) เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ 20 ปี (พ.ศ.2561-2579)

เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ 20 ปี(พ.ศ.2561-2579) แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 พ.ศ.2561 – 2564 การก้าวเข้าสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยคุณภาพแห่งความเป็นเลิศ” (Smart university) หมายถึง มหาวิทยาลัยที่มีอัจฉริยะภาพในการดำเนินงานตามพันธกิจ มุ่งเน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของท้องถิ่นและสังคม ตอบสนองต่อการพัฒนาตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ระยะที่ 2 พ.ศ.2565 – 2569 การก้าวเข้าสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรม” (Innovative university) หมายถึง มหาวิทยาลัยที่สามารถดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันได้อย่างมีมาตรฐาน และสามารถใช้องค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่สร้างความแตกต่างและมีมูลค่าเพิ่ม อันจะนำไปสู่การยกระดับศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคม ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร/สถาบัน ต่อชุมชนท้องถิ่น/สังคม และต่อประเทศชาติ

ระยะที่ 3 พ.ศ.2570 – 2574 การก้าวเข้าสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งความเป็นนานาชาติ” (International university) หมายถึง มหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนพันธกิจของมหาวิทยาลัยโดยบูรณาการความเป็นนานาชาติและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัยและบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น สังคมไทยและสังคมโลกและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ

ระยะที่ 4 พ.ศ.2575 – 2579 การก้าวเข้าสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล” (World Class University : The Best Community University) หมายถึง มหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพในการแข่งขันและขับเคลื่อนพันธกิจของมหาวิทยาลัย เป็นผู้นำด้านวิชาการและการสร้างสรรค์ ผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการ ยกระดับองค์ความรู้ท้องถิ่น เป็นฐานขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาประเทศสู่สากล และมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2579)

แผนยุทธศาสตร์ ฉบับนี้ เป็นแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ซึ่งจะมีการ แปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ทิศทางการพัฒนาของแผนยุทธศาสตร์ใหม่ จึงมุ่งเตรียมความพร้อมและวางรากฐานในการยกระดับมหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายโดยมีกรอบวิสัยทัศน์และ เป้าหมายอนาคตที่มุ่งตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนดภายใต้ระยะเวลา 20 ปีต่อจาก นี้ไป พิจารณาจากการประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยที่บ่งชี้ถึง จุดแข็ง และจุดอ่อนของมหาวิทยาลัย และการสะท้อนถึงโอกาสและความเสี่ยงในการที่จะผลักดันขับเคลื่อนให้การ พัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้บรรลุผลได้ในระยะเวลา 20 ปีของแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงการต่อยอดให้ เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่องภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฉบับต่อ ๆ ไป ดังนั้น การพัฒนามหาวิทยาลัยของแผนยุทธศาสตร์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2579) นี้ จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายรวมของการพัฒนาได้ ดังนี้

ปรัชญา : มหาวิทยาลัยที่เป็นพลังของแผ่นดินในการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล

พันธกิจ : จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ใน มาตรา 7 ได้มีบทบัญญัติไว้ว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู”

ตามมาตรา 8 ได้บัญญัติว่า “ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 ให้กำหนดภาระ หน้าที่ของ มหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

(1) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

(2) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้ง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชนเพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงการผลิตบัณฑิต ดังกล่าวจะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ

(3) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ

(4) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อ ประโยชน์ของส่วนรวม

(5) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

(6) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการ ดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมทั้งการแสวงหาแนวทาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล ยั่งยืน

(8) ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของ มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ : เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างและพัฒนานวัตกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติ และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ภายในปี พ.ศ.2579

เพื่อให้เห็นถึงการบรรลุเป้าหมายของวิสัยทัศน์อย่างชัดเจน ได้แบ่งวิสัยทัศน์ออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

วิสัยทัศน์ระยะที่ 1 (ปี พ.ศ.2561 – พ.ศ.2564) เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นที่มุ่งเน้นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการดำเนินการตามพันธกิจเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

วิสัยทัศน์ระยะที่ 2 (ปี พ.ศ.2565 – พ.ศ.2569) เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นที่สร้างและพัฒนานวัตกรรมที่สามารถชี้แนะและสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติได้

วิสัยทัศน์ระยะที่ 3 (ปี พ.ศ.2570 – พ.ศ.2574) เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการยกระดับคุณภาพของสังคม ประเทศชาติ และสร้างสรรค์องค์ความรู้สู่สากล

วิสัยทัศน์ระยะที่ 4 (ปี พ.ศ.2575 – พ.ศ.2579) เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นที่มีศักยภาพในการแข่งขันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

พันธกิจ :

1. ผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ
2. วิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น
3. ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
4. บริหารจัดการมหาวิทยาลัยด้วยนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์หลัก/วัตถุประสงค์

1. จัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับทิศทางและแนวนโยบายการพัฒนาประเทศ
2. บูรณาการพันธกิจ การผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติ
3. ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
4. พัฒนาคุณภาพระบบการบริหารจัดการให้เป็นฐานในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล
5. ยกระดับการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ค่านิยมหลัก : NSRU

ค่านิยมที่ควรปลูกฝังสร้างเสริมขึ้นในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (NSRU) คือ “ความรักและผูกพันต่อองค์กร และการเป็นองค์กรของคนดีและคนเก่ง”

อัตลักษณ์ : เป็นคนดีมีวินัย ใฝ่เรียนรู้สู่ฐาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีจิตอาสา

เป็นคนดีมีวินัย หมายถึง พฤติกรรมหรือการประพฤติปฏิบัติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่นหรือสังคม ที่แสดงถึงความสามารถในการควบคุมการประพฤติปฏิบัติของตนเอง ให้เป็นไปหลักคุณธรรมจริยธรรม ก่อให้เกิดความเจริญต่อตนเองและสังคม รวมทั้งรักษาและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ใฝ่เรียนรู้สู่ฐาน หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่แสดงถึงความอยากรู้อยากเห็น มุ่งมั่น กระตือรือร้น ตั้งใจ ขยันอดทน มีความเพียรพยายาม รับผิดชอบในการเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตลอดจนมีความรู้เท่าทันวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเอง และในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

เชี่ยวชาญเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่แสดงถึง ความรู้ความเข้าใจ และทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy เป็น

ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แทปเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมความสามารถ 4 มิติ คือการใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) การสร้าง (create) และเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีจิตอาสา หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่แสดงถึงการเสียสละเวลา อุทิศตนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวม การช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถาบันกำหนดไว้

เอกลักษณ์ : มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมการผลิตครูและการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) :

1. การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ
2. การสร้างสรรค์การวิจัย พัฒนานวัตกรรมและพันธกิจสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
3. การยกระดับมาตรฐานการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
4. การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
5. การยกระดับมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Goals) :

1. บัณฑิตมีศักยภาพที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นและสามารถสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ
2. ชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการปรับตัวได้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก
3. บัณฑิตครู ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพ และมีสมรรถนะตามมาตรฐานสากล
4. ระบบบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งเสริมต่อการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
5. มหาวิทยาลัยมีคุณภาพสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาและแนวนโยบายแห่งรัฐและมีศักยภาพในการแข่งขันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

9. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ระยะที่ 2 (พ.ศ.2566-2570) ฉบับ ทบทวน พ.ศ. 2565

ปรัชญา : มหาวิทยาลัยที่เป็นพลังของแผ่นดินในการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล

วิสัยทัศน์ : เป็นมหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมและการสร้างสรรค์พลังชุมชนเพื่อพลิกโฉมและขับเคลื่อนชุมชนท้องถิ่นสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืนภายในปี 2570

N : New engine of growth : หัวเครื่องจักรกลใหม่

S : Sustainable : ความมั่งคั่งและยั่งยืน

R : Re-inventing University : การพลิกโฉมมหาวิทยาลัย

U : Universal/Unity : ความเป็นสากล/เอกภาพ

พันธกิจ :

1. ผลิตบัณฑิต และพัฒนากำลังคน ให้มีสมรรถนะ และศักยภาพสูง เพื่อบริการการทำงานในอนาคต (Future of work) และการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่

2. วิจัยและพัฒนานวัตกรรมตามกรอบการพัฒนาเศรษฐกิจที่เน้นคุณค่า (Value-Based Economy) และสร้างระบบนิเวศการวิจัยและนวัตกรรมเชิงพื้นที่

3. ยกระดับมาตรฐานการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4. ยกระดับความเป็นธรรมาภิบาลและการจัดการแบบพลิกโฉมมหาวิทยาลัยใหม่ (Re-inventing)

5. แสวงรายได้และสร้างความมั่นคงทางการเงินของมหาวิทยาลัยในระยะยาว (Future of Revenue Model)

ค่านิยมหลัก : NSRU

ค่านิยมที่ควรปลูกฝังสร้างเสริมขึ้นในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (NSRU) คือ “ความรักผูกพันต่อองค์กรและการเป็นองค์กรของคนดีและคนเก่ง”

อัตลักษณ์ : เป็นคนดีมีวินัย ใฝ่เรียนรู้สู่ฐานเชี่ยวชาญเทคโนโลยี มีจิตอาสา

เป็นคนดีมีวินัย หมายถึง พฤติกรรมหรือการประพฤติปฏิบัติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่นหรือสังคม ที่แสดงถึงความสามารถในการควบคุมการประพฤติปฏิบัติของตนเอง ให้เป็นไปหลักคุณธรรมจริยธรรม ก่อให้เกิดความเจริญต่อตนเองและสังคม รวมทั้งรักษาและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ใฝ่เรียนรู้สู่ฐาน หมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษาและบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่แสดงถึงความอยากรู้อยากเห็น มุ่งมั่น กระตือรือร้น ตั้งใจ ขยันอดทน มีความเพียรพยายาม รับผิดชอบในการเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตลอดจนมีความรู้เท่าทันวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเอง และในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

เชี่ยวชาญเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่แสดงถึงความรู้ความเข้าใจ และทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy เป็นทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้ การพัฒนากระบวนการทำงาน ให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมความสามารถ 4 มิติ คือ การใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) การสร้าง (create) และเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีจิตอาสา หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่แสดงถึงการเสียสละเวลา อุทิศตนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวม การช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางสถาบันกำหนดไว้

เอกลักษณ์ : มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมการผลิตครูและการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) :

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิต และพัฒนา กำลังคนให้มีสมรรถนะและศักยภาพสูง เพื่อรองรับการท างานในอนาคต (Future of work) และการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมตามกรอบการพัฒนาเศรษฐกิจที่เน้นคุณค่า (Value-based economy) และสร้างระบบนิเวศการวิจัยและนวัตกรรมเชิงพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับมาตรฐานการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การยกระดับความเป็นธรรมาภิบาลและการจัดการแบบพลิกโฉมมหาวิทยาลัยใหม่ (Re-inventing) เพื่อสร้างสัมฤทธิ์ผลและความคุ้มค่าต่อการลงทุนของการบริหารจัดการ (System based Transformation)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 แสวงหารายได้และสร้างความมั่นคงทางการเงินของมหาวิทยาลัยในระยะยาว (Future of Revenue Model)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของคณะฯ (SWOT ANALYSIS)

คณะวิทยาการจัดการ ได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมของคณะวิทยาการจัดการ (SWOT Analysis) โดยได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) และสภาพแวดล้อมภายนอก (โอกาสและอุปสรรค) ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

1. สัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของคณะวิทยาการจัดการ ทั้งนักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิตบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน และผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการบริการวิชาการและวิจัย
2. แจ้างเวียนผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของคณะวิทยาการจัดการ (SWOT Analysis) ให้บุคลากรคณะวิทยาการจัดการ ทุกท่านร่วมแสดงความคิดเห็น
3. จัดประชุมคณะกรรมการทบทวนการท าแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ พ.ศ. 2566 – 2570 ซึ่งคณะกรรมการประกอบด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในแต่ละภารกิจของคณะวิทยาการจัดการ เพื่อร่วมกันพิจารณาและจัดลำดับความสำคัญ และใช้เป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำแผนกลยุทธ์คณะวิทยาการจัดการ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

จากการระดมความคิดของผู้บริหาร บุคลากรสายวิชาการ บุคลากรสายสนับสนุน และตัวแทนนักศึกษา ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ทั้งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) และสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threat) สรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ SWOT คณะวิทยาการจัดการ

Internal factors		External factors	
Internal Strengths (S)	Internal Weaknesses (W)	External Opportunities (O)	External Threats (T)
1. สถานที่ตั้งของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ตั้งอยู่ในใจกลางเมืองนครสวรรค์ เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค มีความสะดวกในการคมนาคม 2. คณาจารย์มีศักยภาพและมีคุณวุฒิ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์คุณภาพหลักสูตร มีตำแหน่งทางวิชาการ มีประสบการณ์ในการทำงานจากภาครัฐและภาคเอกชน 3. พนักงานสายสนับสนุนที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับ พร้อมให้บริการและมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏในเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง 4. มีหลักสูตรซึ่งสามารถจัดเป็นสหวิทยาการได้ ซึ่งหากสามารถบูรณาการรวมกันได้จะเป็นจุดแข็งของการผลิตบัณฑิตที่มีความหลากหลาย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน 5. ระบบในการฝึกปฏิบัติการ CWIE และระบบปฏิบัติการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่เข้มข้น ทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 6. มีความร่วมมือกับสถานประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่น	1. งบประมาณที่ทำการสนับสนุนทางด้านบุคลากร รวมถึงครุภัณฑ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะทางเทคโนโลยี ยังมีไม่เพียงพอ 2. ระบบสนับสนุนการพัฒนา และทำนุบำรุง ด้านอาคารสถานที่ของส่วนกลางยังไม่เอื้อต่อการพัฒนางานของคณะฯ 3. การสร้างเครือข่ายการวิจัยกับมหาวิทยาลัย หน่วยงานต่างประเทศมีจำนวนน้อย 4. บุคลากรในคณะฯ บางส่วนยังไม่ได้แสดงศักยภาพในการดำเนินงานวิจัย เพื่อขอรับทุนสนับสนุนจากหน่วยงานหรือสถาบันอื่น ๆ ทำให้ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนวิจัยภายนอกน้อย 5. คณาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการเขียนบทความและการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในระดับนานาชาติ 6. ระบบการสื่อสารภายในขาดความเชื่อมโยงและการถ่ายทอดนโยบายสู่การปฏิบัติไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลถึงความไม่เข้าใจกันในองค์กรและการปฏิบัติงาน	1. บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในคณะวิทยาการจัดการ ล้วนแต่มีทิศทางไปสู่ความเป็นสากลทำให้สามารถเชื่อมโยงการผลิตบัณฑิตกับหน่วยงานภายนอกได้อย่างหลากหลาย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ 2. หน่วยงานในท้องถิ่นมีความต้องการบริการวิชาที่หลากหลายและการสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจในระดับฐานราก 3. บุคลากรภายในชุมชน ท้องถิ่นให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของคณะฯ เป็นอย่างดี และเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันกับคณะฯ 4. มีศิษย์เก่าซึ่งเป็นเครือข่ายจำนวนมากอยู่ในหน่วยงานของรัฐและเอกชนในพื้นที่ที่ให้ความร่วมมือ สนับสนุนการทำงานของบุคลากรในคณะฯ 5. จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในปัจจุบัน ส่งผลให้คณะฯ สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาช่วยในการบริหารจัดการและการเรียนการ	1. นโยบายประกันคุณภาพที่เป็นภาระ ช้ำซ้อน ขั้นตอนมากและมุ่งควบคุม ทำให้ขาดโอกาสที่จะเปิดหลักสูตรใหม่ ๆ ที่เป็นความต้องการของตลาด 2. ระเบียบการเบิกจ่ายของกระทรวงการคลังไม่เอื้อต่อการจัดทำโครงการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองชุมชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3. สถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ รวมถึงคู่แข่งรายใหม่ขยายพื้นที่แนะแนว อีกทั้งมีการขยายการรับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทำให้คณะฯ มีโอกาสในการถูกเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาน้อยลง 4. ภาวะการจ้างงานที่ลดลงในสภาวะเศรษฐกิจของประเทศถดถอยจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ส่งผลให้มีบัณฑิตที่จบการศึกษามีโอกาสเข้าสู่ตลาดแรงงานน้อยลง 5. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัย

Internal factors		External factors	
Internal Strengths (S)	Internal Weaknesses (W)	External Opportunities (O)	External Threats (T)
7. คณะฯ มีโครงการบริการวิชาการที่สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนจากฐานวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนและโรงเรียนในเขตพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับ 8. คณะฯ มีรูปแบบการจัดการศึกษา ระบบในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนานักศึกษาที่มีประสิทธิภาพและมีหลักสูตรที่มีความหลากหลายทำให้ประชาชนในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียงมีทางเลือกในการเข้าศึกษา หรือศึกษาต่อตามความสามารถ และความต้องการของตลาดแรงงาน 9. คณะฯ มีการจัดโครงสร้างองค์กรที่เป็นทางการ มีการกำหนดหน้าที่อย่างชัดเจนโดยคณบดีเป็นหัวหน้าหน่วยงานในการบริหารจัดการและการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน 10. คณะได้รับการยอมรับจากชุมชน และมีพันธมิตรที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน สามารถนำนักศึกษาลงพื้นที่เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาได้	7. การวิเคราะห์ภาระงานและกระจายงานให้บุคลากรของคณะฯ ยังไม่สมดุล ทำให้การทำงานของบุคลากรบางส่วนเกินกำลังที่จะรับผิดชอบ ส่งผลต่อประสิทธิภาพและการพัฒนาคณะฯ ในอนาคต 8. บัณฑิตยังขาดทักษะที่ผู้ใช้บัณฑิตต้องการ โดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษาอังกฤษและทักษะด้านเทคโนโลยี 9. ขาดการนำเสนอรูปแบบองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมชุมชนสู่เวทีระดับชาติ	สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น 6. นโยบายของรัฐในการพัฒนาประเทศที่มุ่งยกระดับคุณภาพแรงงานเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานสากล 7. ด้วยพระบรมราโชบายกำหนดราชภัฏเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจึงมีแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนการวิจัยและการบริการวิชาการเพิ่มขึ้น	ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยลดลง 6. ค่านิยมและพฤติกรรมการเรียนรู้ของคนในปัจจุบันส่งผลให้รูปแบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงช่องทางการเรียนรู้ที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนมากขึ้น

ตาราง TOWS Matrix Internal factors

External factors Internal factors	External Opportunities (O)	External Threats (T)
Internal Strengths (S)	SO 1. การพัฒนาคณะ ฯ เพื่อเป็นศูนย์การพัฒนาทักษะวิชาชีพและบริการวิชาการด้านการจัดการ (S 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8/ O 2, 3, 4, 6, 7) 2. การส่งเสริมนักศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (S 2, 3, 4, 6, 8/ O 1, 2, 6) 3. การสร้างเครือข่ายชุมชนบนฐานศิลปวัฒนธรรมชุมชน (S 1, 7, 10/ O 1, 2, 3)	ST 1. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการประชาสัมพันธ์การศึกษาต่อแบบเชิงรุก (S 2, 4, 5, 8/ T 2, 4, 5) 2. โครงการพัฒนาบัณฑิตที่จบการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนทักษะให้ทันสมัย (S 4, 5, 6/ T 1, 2, 5)
Internal Weaknesses (W)	WO 1. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการคณะ ฯ (W 1, 2, 6, 7, 8, 9, 10/O 1) 2. การส่งเสริมให้คณาจารย์ขอทุนวิจัยและตีพิมพ์ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ (W 2, 4, 10 /O 1, 2, 6) 3. สร้างเครือข่ายและความเข้มแข็งทางวิชาการร่วมกับชุมชนและสถานประกอบการ (W 1,4, 11, 12/ O 3, 4, 5, 6, 7)	WT 1. การจัดการเรียนการสอนและเสริมกิจกรรมแบบบูรณาการ (W 2, 4, 5, 8/T 2, 5)

การวางตำแหน่ง (Positioning) ของคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เป็นมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบพื้นที่ในเขตภาคเหนือตอนล่างและภาคกลางตอนบน โดยวางทิศทางการผลิตบัณฑิตบนพื้นฐานประสบการณ์ของมหาวิทยาลัยที่เป็นที่ยอมรับของสังคมมายาวนาน ซึ่งคณะวิทยาการจัดการ นับว่าเป็นคณะฯ ที่ได้รับการยอมรับคณะหนึ่งในศาสตร์ทางการบริหารจัดการ

คณะวิทยาการจัดการเป็นคณะที่มีนโยบายการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับปรัชญาและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่ดำเนินภารกิจต่าง ๆ สอดคล้องสัมพันธ์กับท้องถิ่น โดยมองได้หลายมิติ ดังนี้

1. บริบทด้านความหลากหลาย ซึ่งมีเอกลักษณ์ด้านความหลากหลายของสาขาวิชา

คณะวิทยาการจัดการมีความได้เปรียบในด้านความหลากหลายของสาขาวิชา เนื่องจากคณะวิทยาการจัดการ มีการจัดการศึกษาหลายสาขาวิชาชีพและครอบคลุมองค์ความรู้ในด้านวิชาชีพ ซึ่งประกอบไปด้วย สาขาวิชาการบัญชี การตลาด การบริหารทรัพยากรมนุษย์และการจัดการ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ นิเทศศาสตร์ การท่องเที่ยวและการโรงแรม ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการสร้างความได้เปรียบที่แตกต่างไปจากสถาบันการศึกษาอื่น และความแตกต่างนี้ทำให้นักเรียน นักศึกษาได้มีโอกาส ในการเลือกสรรในสาขาวิชาที่ตนเองชื่นชอบ และมีความสามารถที่จะเรียนได้ เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ในพื้นที่ใกล้เคียง และยังทำให้ผู้ที่มาศึกษารู้สึกว่าตัวเองเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีภาพลักษณ์ที่ดี จนไม่สนใจสถาบันการศึกษาอื่น

2. บริบทด้านการได้รับการยอมรับจากบุคคลในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งทางคณะวิทยาการจัดการมองการยอมรับแยกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

2.1 ได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองที่ไว้วางใจให้บุตรหลานเข้ามาเรียน

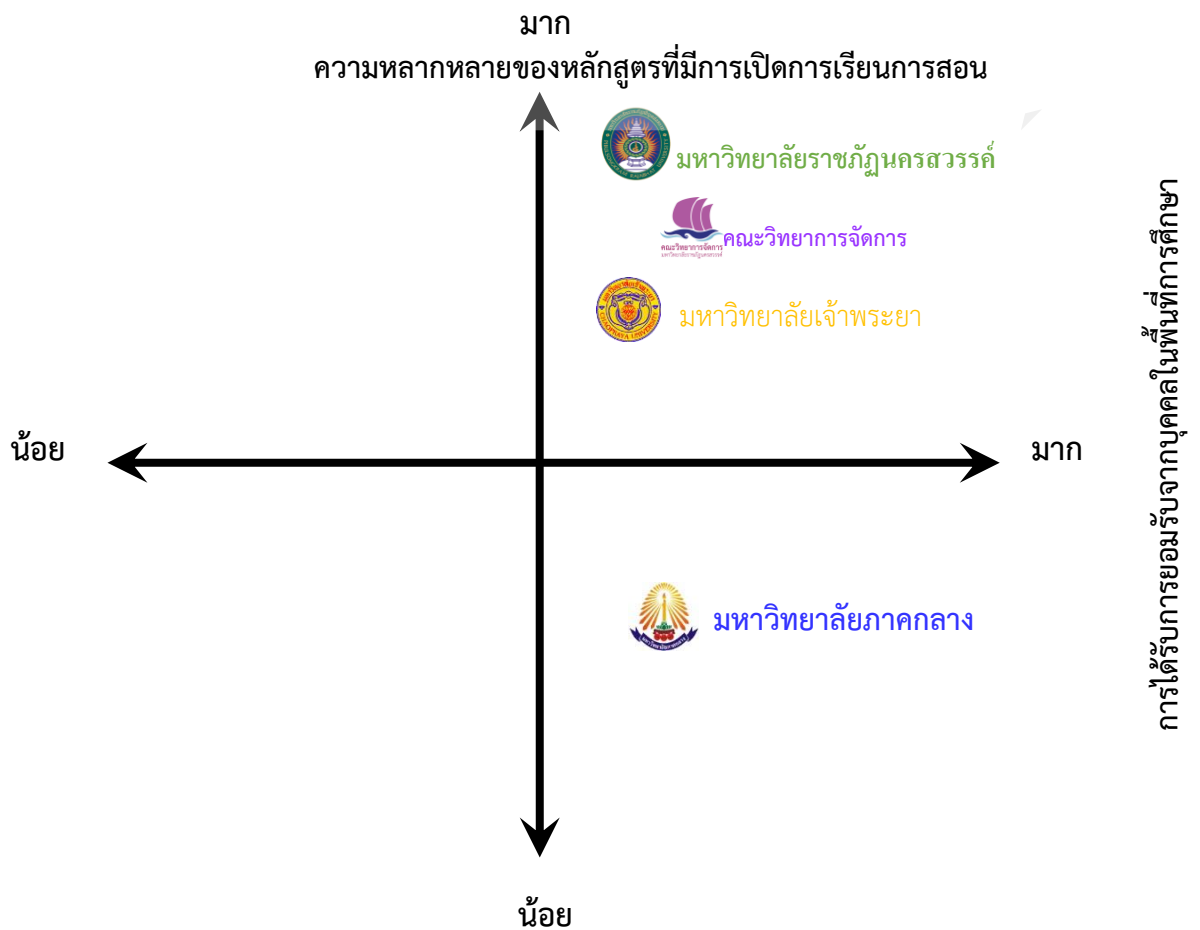
คณะวิทยาการจัดการมีความได้เปรียบในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีอาคารสถานที่/ บรรยากาศ/ ธรรมชาติ ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาและสามารถรองรับการขยายตัวได้ในอนาคต พร้อมกับระบบการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย เน้นการขยายโอกาสทางการศึกษา ทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ตามอัธยาศัย ประกอบกับนโยบายรัฐบาลสนับสนุนกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นโอกาสให้เด็กนักเรียนสามารถเรียนต่อระดับอุดมศึกษามากขึ้น ทำให้ได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองที่ไว้วางใจให้บุตรหลานเข้ามาเรียน

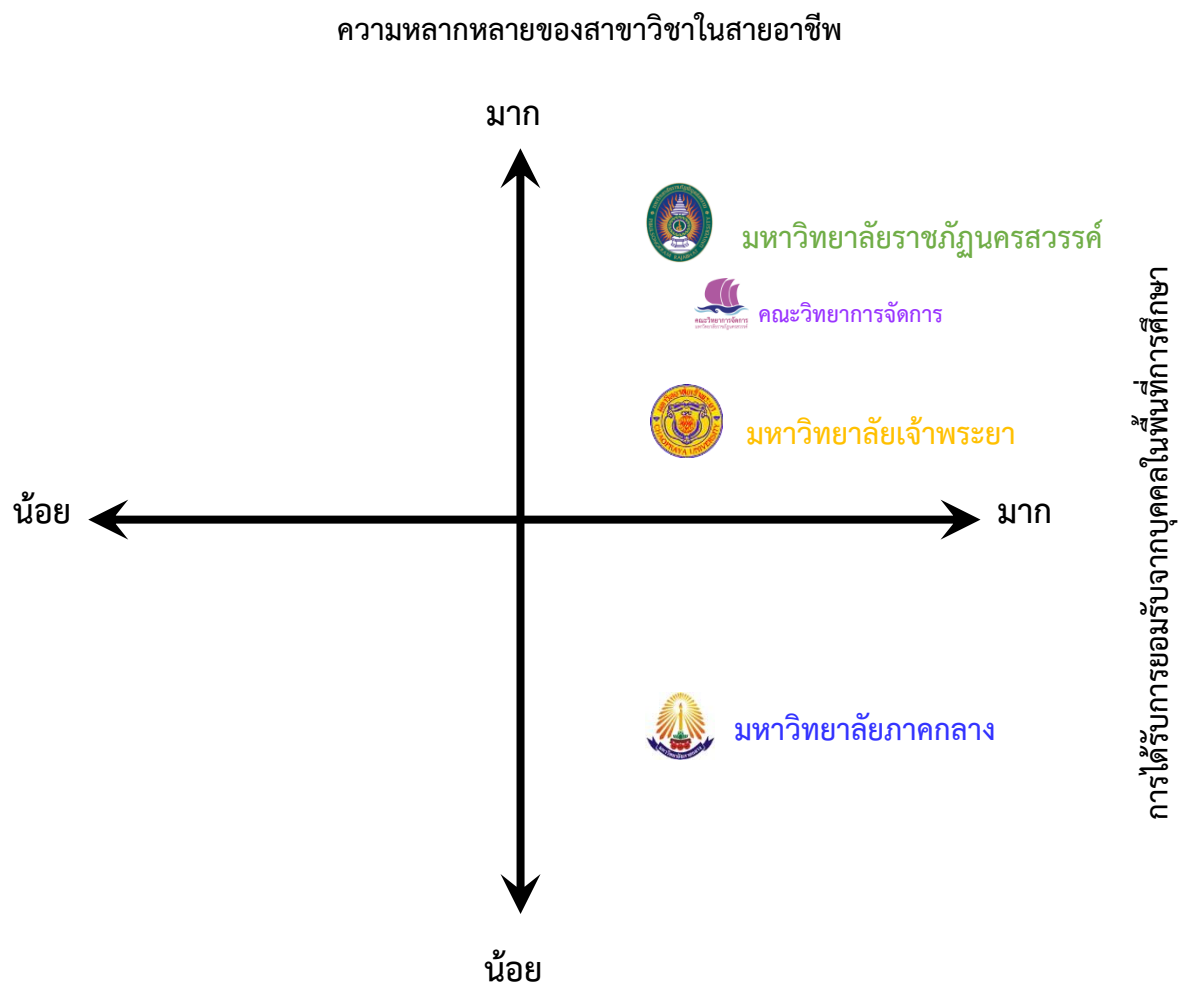
2.2 ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานในการรับสมัครจากหน่วยงานภายในที่เป็นผู้ใช้บัณฑิต

สืบเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงด้านวิชาชีพและผลิตบัณฑิตมายาวนาน และคณะวิทยาการจัดการจัดได้ว่าการผลิตบัณฑิตมีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับจากตลาดแรงงาน และผู้ใช้บัณฑิต และตลาดแรงงานยอมรับในชื่อเสียง คุณภาพ ความอดทน และความรับผิดชอบของบัณฑิตของคณะวิทยาการจัดการ ประกอบกับเครือข่ายชุมชน สังคม องค์กรราชการและเอกชนธุรกิจ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคณะวิทยาการจัดการ จึงไม่ยากที่กล่าวว่า คณะวิทยาการจัดการ เป็นคณะที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่เป็นผู้ใช้บัณฑิต

ดังนั้นการวางตำแหน่ง (Positioning) ของคณะวิทยาการจัดการ จึงจำเป็นต้องคำนึงบริบทข้างต้น

การวางตำแหน่งปัจจุบัน

1. ทิศทางการพัฒนาหลักสูตรของคณะวิทยาการจัดการ

การพัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่นเป็นสำคัญเพื่อให้มีความสอดคล้องกับกับปรัชญาและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย เช่น คณะควรพัฒนาหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจในพื้นที่เขตภาคเหนือตอนล่าง และภาคกลางตอนบน หรือควรพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาที่ส่งเสริมการใช้ความหลากหลายทางภาษาเพื่อการประกอบอาชีพ หรือควรพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาที่ส่งเสริมการผลิตสินค้าที่เป็นความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ หรือควรพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาการผลิตครู ซึ่งเป็นหลักสูตรคู่ขนาน ทั้งในศาสตร์ด้านการบริหารธุรกิจ บัญชี เศรษฐศาสตร์ นิเทศศาสตร์ การท่องเที่ยวและการบริการ ซึ่งจะต้องเป็นการผลิตครูที่แตกต่างจากการผลิตครูในท้องถิ่น เพื่อรองรับการพัฒนาเยาวชนที่ต้องดำรงชีวิตในบริบทของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

2. นโยบายด้านการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาการจัดการ

หลักสูตรในการผลิตบัณฑิตของคณะวิทยาการจัดการ จำเป็นต้องดำเนินการโดยยึดแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณภาพอุดมศึกษา (TQF) และการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง Outcome Base Education : OBE ซึ่งส่งผลต่อการพิจารณาหลักสูตรในปัจจุบัน และส่งผลต่อการเปิดหลักสูตรใหม่ในอนาคต ทั้งนี้การเปิดหลักสูตรตามแผนในปีการศึกษา 2566-2570 ต้องเป็นหลักสูตรที่เป็นจุดเน้นหรือจุดแข็งของแต่ละสาขาวิชาเท่านั้น โดยเน้นความหลากหลายและการบูรณาการในด้านศาสตร์วิชาที่มากขึ้น สำหรับด้านจำนวนนักศึกษา นักศึกษาที่เข้าใหม่แต่ละปีการศึกษาต้องไม่เกินจำนวนนักศึกษาใหม่ตามแผนการเปิดรับนักศึกษา เพื่อให้จำนวน FTES สอดคล้องกับอัตราค่าจ้าง และเป็นไปตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา อีกทั้งยังส่งผลให้ภาระงานสอนของอาจารย์ลดลง และไม่เป็นการทางดำนางบประมาณ โดยเฉพาะงบประมาณค่าตอบแทนการสอนเกินภาระงานในอนาคต และเป้าประสงค์ในการลดภาระงานสอนของอาจารย์อีกประการหนึ่งคือ การขับเคลื่อนนโยบายที่จะส่งเสริมให้อาจารย์มีผลงานการศึกษาวิจัยเพิ่มมากขึ้น

3. นโยบายด้านการบูรณาการระหว่างศาสตร์และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

การพัฒนาหลักสูตรใหม่ให้คำนึงถึงหลักการบูรณาการระหว่างศาสตร์และการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งภายในคณะและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภายนอก โดยมุ่งเน้นให้เกิดความร่วมมือและบูรณาการระหว่างศาสตร์หรือระหว่างสาขาวิชาทั้งภายในคณะฯ และระหว่างคณะฯ เพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่นเป็นหลัก แทนการพัฒนาหลักสูตรบนพื้นฐานความชำนาญของอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาหรือความต้องการเปิดสอนของสาขาวิชาชีพเพียงอย่างเดียว พร้อมทั้งสร้างการยอมรับในระดับนานาชาติโดยทำการผลักดันให้คณาจารย์และนักศึกษาของคณะวิทยาการจัดการได้มีโอกาสนำเสนอผลงานทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

ส่วนที่ 3

แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ 2566 – 2570

คณะวิทยาการจัดการ ได้ทำการกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย เพื่อบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ และตอบสนองต่อการก้าวสู่เป้าหมายขององค์กร อีกทั้งเพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ มีความสอดคล้องเป็นไปตามพันธกิจและนโยบายของคณะวิทยาการจัดการ ทั้งด้านการเรียนการสอน งานวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปรัชญา (Philosophy)

องค์กรที่ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงด้วยการจัดการนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ผลิตบัณฑิตคุณภาพ พลิกโฉมการจัดการนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และยกระดับศักยภาพสู่ความเป็นสากล

พันธกิจ (Mission)

1. ผลิตบัณฑิตด้านวิทยาการจัดการที่มีสมรรถนะทางวิชาชีพ ยึดมั่นคุณธรรม มีภาวะผู้นำ และจิตสำนึกรับใช้สังคม
2. วิจัยและพัฒนาความรู้ด้านการจัดการและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ
3. ให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน องค์กร และภาคีทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
5. พัฒนาระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มุ่งสู่ความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง

อัตลักษณ์

เชื่อมโยงนวัตกรรมกับการจัดการ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และยกระดับสู่สากล

เอกลักษณ์

นักจัดการนวัตกรรมที่ยึดมั่นในคุณธรรม เป็นพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

คุณค่าร่วม(Shared Values) : MS

M: Mastery หมายถึง มีความเชี่ยวชาญ มุ่งมั่นพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศอย่างต่อเนื่อง

S: Synergy หมายถึง บูรณาการความร่วมมือเพื่อสร้างผลลัพธ์ที่ทรงพลัง

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตบัณฑิตให้มีขีดความสามารถเพื่อรองรับการทำงานในอนาคต
2. การสร้างสรรค์การวิจัย พัฒนานวัตกรรม และพันธกิจสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
3. การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล
4. การยกระดับมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. บัณฑิตมีศักยภาพที่สอดคล้องและรองรับการทำงานในอนาคต สามารถใช้นวัตกรรมเป็นฐานการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ
2. มีการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย นวัตกรรม เพื่อสร้างเศรษฐกิจที่เน้นคุณค่าแก่สังคมท้องถิ่น
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งเสริมการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
4. มหาวิทยาลัยมีคุณภาพสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาและแนวนโยบายแห่งรัฐและมีศักยภาพในการแข่งขันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์และกลยุทธ์

แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ พ.ศ. 2566 – 2570 ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์จำนวน 4 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีสมรรถนะและจิตสาธารณะ

เป้าประสงค์ ผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะด้านวิชาชีพ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ

กลยุทธ์

1. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรตามแนว Competency-Based Curriculum หรือสมรรถนะอาชีพและแนวโน้มตลาดแรงงาน
2. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำผ่านระบบฝึกประสบการณ์แบบ Work-Integrated Learning (WIL)
3. พัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริม Soft Skills และคุณธรรมจริยธรรม เช่น ภาวะผู้นำ จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์
4. สร้างระบบติดตามและประเมินผลสมรรถนะบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ผลิตงานวิจัยและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ
2. เพิ่มการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนและบริการวิชาการ

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมการทำวิจัยเชิงพื้นที่ (Area-based Research) โดยการสร้างกลไกสนับสนุนทุนวิจัยและพัฒนาวัตกรรมร่วมกับภาคีชุมชน/เอกชน/และเครือข่ายวิจัยท้องถิ่น
2. สนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัยหรือนวัตกรรมจากฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยแนวคิด Design Thinking/BCG
3. พัฒนาศูนย์ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการจัดการนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น
4. ส่งเสริมการตีพิมพ์และใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างบทบาทด้านบริการวิชาการและความร่วมมือในระดับภูมิภาคและนานาชาติ

เป้าประสงค์

1. เพิ่มผลลัพธ์และคุณภาพของโครงการบริการวิชาการที่ตอบโจทย์ท้องถิ่น/ชุมชนและองค์กร
2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

1. พัฒนาโปรแกรมบริการวิชาการแบบ Customization
2. ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับเชื่อมโยงภาคีและติดตามผลลัพธ์ความร่วมมือกับภาคีท้องถิ่น (PPP: Public-Private-People Partnership) หรือ Co-creation Platform กับภาคเอกชน/ชุมชน
3. บูรณาการการเรียนการสอนและบริการวิชาการในลักษณะ Community-based Learning
4. ขยายโครงการความร่วมมือกับภาคเอกชน อปท. และองค์กรระหว่างประเทศหรือลักษณะโครงการความร่วมมือวิจัย/บริการวิชาการระดับนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

ส่งเสริมการใช้ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนรู้และบริการอย่างสร้างสรรค์

กลยุทธ์

1. บูรณาการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในรายวิชา
2. พัฒนาแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นในรูปแบบสื่อดิจิทัล

3. จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนในเชิงสร้างสรรค์
4. สนับสนุนงานสร้างสรรค์ร่วมกับชุมชนและคลังข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมร่วมสมัยกับชุมชน/องค์กรภายนอก
5. ส่งเสริมผลงานนักศึกษา/บุคลากรที่ใช้ศิลปวัฒนธรรมเป็นแรงบันดาลใจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงด้วยธรรมาภิบาลและนวัตกรรมการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส ทันทสมัย
2. ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรและระบบงานสู่การเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรทุกระดับด้วยเทคโนโลยีอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

1. ปรับระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้วย Digital Workflow และ Data-Driven Management
2. พัฒนาระบบประเมินผลและความโปร่งใสขององค์กรตาม ITA / PMQA
3. พัฒนาบุคลากรตามสมรรถนะหลัก (Core Competencies) และเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือปรับระบบงานโดยใช้ IT/Digital Workflow
4. ใช้ KPIs และนำระบบการประเมินผลและติดตามที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-driven Decision Making)
5. สร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งคุณภาพและจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะรายบุคคล (Individual Development Plan: IDP)

พันธกิจ/นโยบายหลักด้านการบริหารจัดการของคณะวิทยาการจัดการที่สอดคล้องกับของมหาวิทยาลัย

- นโยบายหลักที่**
1. การพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการและพัฒนาท้องถิ่น
 2. การพัฒนาการวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม และส่งเสริมสืบสานโครงการพระราชดำริ ที่ดำรงไว้ซึ่งการอนุรักษ์ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 3. การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานคุณภาพอาจารย์การถ่ายทอดเทคโนโลยีแห่งนวัตกรรม และระบบบริหารจัดการที่ดี ได้มาตรฐาน ยึดหลักธรรมาภิบาล
 4. การแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ที่มีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถหารายได้เพื่อการพัฒนาสู่การยอมรับในระดับที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

การแปลงแผนยุทธศาสตร์สู่แผนงาน/ โครงการ

เพื่อให้ประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นสามารถบรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดได้อย่างครบถ้วน จำเป็นต้องกำหนดแผนงาน/ โครงการที่สนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งในการแปลงยุทธศาสตร์สู่แผนงาน/ โครงการ นั้นจะยึดตามหลักการบริหารจัดการใน 4 ประเด็น คือ ความคุ้มค่า การสนองความต้องการของผู้รับบริการ มีระบบการบริหารจัดการที่ดี และความอยู่รอดและสามารถแข่งขันได้ นอกจากนี้ยังได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ โดยใช้จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคเป็นกรอบในการพิจารณา โดยมีรายละเอียดของแผนงาน/ โครงการ ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

นโยบายหลักที่ 1 : การพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยตอบสนองต่อความต้องการและพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1		
การยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีสมรรถนะและจิตสาธารณะ		
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : ผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะด้านวิชาชีพ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ		
กลยุทธ์และมาตรการ :		
กลยุทธ์	มาตรการ	กิจกรรม/โครงการ
1 พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรตามตามแนว Competency-Based Curriculum หรือ สมรรถนะอาชีพและ แนวโน้มตลาดแรงงาน	1.1 จัดทำแผนพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร เน้นการปฏิบัติ	- โครงการสร้างเสริมประสบการณ์พิเศษและปัจฉิมนิเทศ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ - โครงการบริหารงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และสหกิจศึกษา (แหล่งเงิน การจัดการศึกษาหลักสูตรธุรกิจการค้าสมัยใหม่) - โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์และองค์กร - โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
	1.2 จัดทำแผนการศึกษาตลอดหลักสูตร	
	1.3 จัดทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	
	1.4 จัดทำแผนอบรมเสริมสร้างความรู้ความสามารถ	
	1.5 จัดทำแผนกิจกรรมนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน	
	1.6 จัดทำการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน	
	1.7 จัดทำแผนการคัดเลือกนักศึกษา	
	1.8 จัดทำแผนเสริมสร้างความรู้นักศึกษาที่มีระดับความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ	
2 ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำผ่านระบบฝึกประสบการณ์แบบ Work-Integrated Learning (WIL)	2.1 จัดทำแผนอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และความมีวินัยทางการเงิน	- โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ - โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1			
การยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีสมรรถนะและจิตสาธารณะ			
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : ผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะด้านวิชาชีพ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ			
กลยุทธ์และมาตรการ :			
กลยุทธ์		มาตรการ	กิจกรรม/โครงการ
3	พัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริม Soft Skills และคุณธรรม จริยธรรม เช่น ภาวะผู้นำ จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์	3.1 จัดรูปแบบ วิธีการจัดการศึกษาและหลักสูตรที่หลากหลาย	- โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชาการตลาด - โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี - โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา ภาคปกติ และภาคฤดูร้อน
4	สร้างระบบติดตามและประเมินผลสมรรถนะบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง		- โครงการเพิ่มศักยภาพชุมชน Soft Power บนฐานอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (Film) - โครงการ ชุมชนดิจิทัล (Digital Community) เพื่อรองรับสังคมศตวรรษที่ 21 - โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายวิชาการ - โครงการสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะบุคลากร - โครงการศึกษาดูงานบุคลากร (แหล่งเงินการจัดการศึกษาหลักสูตรธุรกิจการค้าสมัยใหม่) - โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาเศรษฐศาสตร์การจัดการธุรกิจการค้าสมัยใหม่ - โครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาภาคปกติ และภาคฤดูร้อน - โครงการทุนการศึกษา (แหล่งเงินการจัดการศึกษาหลักสูตรธุรกิจการค้าสมัยใหม่)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1		
การยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีสมรรถนะและจิตสาธารณะ		
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : ผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะด้านวิชาชีพ ภาวะผู้นำ และจิตสาธารณะ		
กลยุทธ์และมาตรการ :		
กลยุทธ์	มาตรการ	กิจกรรม/โครงการ
		- โครงการพัฒนาเครือข่าย ศูนย์ยกระดับคุณภาพ ชุมชน

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	66	67	68	69	70	
1. ร้อยละของบัณฑิตที่ได้ งานทำภายใน 1 ปี หลังจบการศึกษาต่อ จำนวนบัณฑิตที่จบ การศึกษาต่อจำนวน นักศึกษาที่จบ การศึกษา	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	รองคณบดีฝ่าย วิชาการ
2. ร้อยละความพึงพอใจ ของนายจ้างที่มีต่อ บัณฑิตทั้งทางด้าน วิชาชีพ และคุณธรรม จริยธรรม	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	รองคณบดีฝ่าย วิชาการ
3. จำนวนหลักสูตรที่มีการ จัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนสามารถ เรียนรู้จากการ ปฏิบัติงานจริง (Work Integrated Learning)	2 หลักสูตร	3 หลักสูตร	4 หลักสูตร	5 หลักสูตร	6 หลักสูตร	รองคณบดีฝ่าย วิชาการ

นโยบายหลักที่ 2 : การพัฒนาการวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม และส่งเสริมสืบสานโครงการพระราชดำริ ที่ธำรงไว้ซึ่งการอนุรักษ์ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน		
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : 1. ผลิตงานวิจัยและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ 2. เพิ่มการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนและบริการวิชาการ		
กลยุทธ์ และมาตรการ		
กลยุทธ์	มาตรการ	กิจกรรม/โครงการ
1 ส่งเสริมการทำวิจัยเชิงพื้นที่ (Area-based Research) โดยการสร้างกลไกสนับสนุนทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมร่วมกับภาคีชุมชน/เอกชน/และเครือข่ายวิจัยท้องถิ่น	1.1 พัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ โดยจัดให้มีพี่เลี้ยงนักวิจัยเพื่อถ่ายทอดและเพิ่มศักยภาพของนักวิจัย	- โครงการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านวิจัย (แหล่งเงินการจัดการศึกษาหลักสูตรธุรกิจการค้าสมัยใหม่) - โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทย - โครงการความเป็นเลิศทางวิชาการ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม - โครงการบริการวิชาการ (แหล่งเงินการจัดการศึกษาหลักสูตรธุรกิจการค้าสมัยใหม่)
	1.2 มีการสร้างเครือข่ายงานวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานภายนอก	
	1.3 จัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนงานวิจัยให้อาจารย์และบุคลากรที่สนใจทำงานวิจัย	
	1.4 มีแผนสนับสนุนการทำวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่	
	1.5 จัดประชุมวิชาการระดับชาติเพื่อเป็นเวทีให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี โท ได้นำเสนอผลงานวิจัย	
2 สนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัยหรือนวัตกรรมจากฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยแนวคิด Design Thinking/BCG	2.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกสาขาใช้โจทย์จากชุมชนในการทำวิจัย	
	2.2 ทุนสร้างงานวิจัยประยุกต์ที่มีความสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในการพัฒนาประเทศและสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับชุมชนและสังคม	
	2.3 ส่งเสริมการวิจัยในพื้นที่ ตามศักยภาพของทรัพยากร	
3 พัฒนาศูนย์ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการจัดการนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น	3.1 สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา การถ่ายทอดวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น	
	3.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานศึกษา ในการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน		
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ :		
1. ผลิตงานวิจัยและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ 2. เพิ่มการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนและบริการวิชาการ		
กลยุทธ์ และมาตรการ		
กลยุทธ์	มาตรการ	กิจกรรม/โครงการ
	4.3 ส่งเสริมให้มีการนำความรู้ด้านการบริหารจัดการ และประสบการณ์จากการบริการวิชาการ มาบูรณาการกระบวนการเรียนการสอนและการวิจัย	
4	ส่งเสริมการตีพิมพ์และใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในพื้นที่	4.1 ส่งเสริม และสนับสนุนโครงการบริการวิชาการเพื่อสืบสานแนวทางการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	66	67	68	69	70	
1. จำนวนผลงานวิจัย/บทความทางวิชาการที่มีส่วนในการพัฒนาชุมชนได้รับเผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติต่อผลงานวิจัยทั้งหมด	ร้อยละ 2	ร้อยละ 4	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 6	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ หัวหน้าสาขาวิชา 7 สาขาวิชา
2. จำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่หรือสร้างนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น	2 ชิ้นงาน	3 ชิ้นงาน	4 ชิ้นงาน	4 ชิ้นงาน	5 ชิ้นงาน	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และ หัวหน้าสาขา 7 สาขาวิชา
3. จำนวนชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น	2 ชุมชน	3 ชุมชน	4 ชุมชน	5 ชุมชน	6 ชุมชน	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
4. จำนวนกิจกรรมอนุรักษ์ส่งเสริมและสร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรม	2 กิจกรรม	3 กิจกรรม	4 กิจกรรม	5 กิจกรรม	6 กิจกรรม	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	66	67	68	69	70	
5. ร้อยละของนักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด	ร้อยละ 5	ร้อยละ 10	ร้อยละ 15	ร้อยละ 20	ร้อยละ 25	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าสาขาวิชา 7 สาขาวิชา

นโยบายหลักที่ 3 : การถ่ายทอดเทคโนโลยีแห่งนวัตกรรม และระบบบริหารจัดการที่ดี ได้มาตรฐาน
ยึดหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3			
การเสริมสร้างบทบาทด้านบริการวิชาการและความร่วมมือในระดับภูมิภาคและนานาชาติ			
เป้าประสงค์ :			
1. เพิ่มผลลัพธ์และคุณภาพของโครงการบริการวิชาการที่ตอบโจทย์ท้องถิ่น/ชุมชนและองค์กร 2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง			
กลยุทธ์และมาตรการ			
กลยุทธ์		มาตรการ	กิจกรรม/โครงการ
1	พัฒนาโปรแกรมบริการวิชาการแบบ Customization	1.1 แผนพัฒนาบุคลากรทั้งด้านวิชาการ/วิชาชีพ	
		1.2 แผนบริหารบุคลากรทั้งด้านข้อมูลและอัตรากำลัง	
		1.3 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการที่มีประสิทธิภาพ	
		1.4 แผนบริหารอาคาร สถานที่และอุปกรณ์	
2	ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับเชื่อมโยงภาคีและติดตามผลลัพธ์ความร่วมมือกับภาคีท้องถิ่น (PPP: Public-Private-People Partnership) หรือ Co-creation Platform กับภาคเอกชน/ชุมชน	2.1 นำหลักธรรมาภิบาลและค่านิยมหลักขององค์กรมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการทั้งระบบตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	
		2.2 มีระบบการกระจายอำนาจ	
		2.3 มีระบบการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3		
การเสริมสร้างบทบาทด้านบริการวิชาการและความร่วมมือในระดับภูมิภาคและนานาชาติ		
เป้าประสงค์ :		
1. เพิ่มผลลัพธ์และคุณภาพของโครงการบริการวิชาการที่ตอบโจทย์ท้องถิ่น/ชุมชนและองค์กร 2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีทั้งในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง		
กลยุทธ์และมาตรการ		
กลยุทธ์	มาตรการ	กิจกรรม/โครงการ
	2.4 มีระบบการตรวจสอบและการควบคุมภายใน	
	2.5 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านบริหารจัดการและวิชาการกับหน่วยงานทางการศึกษาและภาคธุรกิจ ทั้งในและต่างประเทศ	
	2.6 มีระบบการจัดทำข้อมูลและการวัดประเมินผลข้อมูล รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและการประเมินตนเองของคณะวิทยาการจัดการและสาขาวิชา	
3	บูรณาการการเรียนการสอนและบริการวิชาการในลักษณะ Community-based Learning	3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยดำเนินการจัดหารายได้โดยใช้งบประมาณมหาวิทยาลัยที่ผ่านการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน
		3.2 มีแผนปฏิบัติการ
		3.3 มีระบบการจัดสรรงบประมาณ
		3.4 มีระบบการรายงานข้อมูลและการควบคุมงบประมาณ
4	ขยายโครงการความร่วมมือกับภาคเอกชน อปท. และองค์กรระหว่างประเทศหรือลักษณะโครงการความร่วมมือวิจัย/บริการวิชาการระดับนานาชาติ	4.1 พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนพันธกิจคณะวิทยาการจัดการในทุกด้าน
		4.2 บันทึกข้อมูลผ่านระบบฐานข้อมูล MIS และมีการติดตาม ตรวจสอบ บันทึกและรายงานด้วยความเป็นปัจจุบัน

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	66	67	68	69	70	
1. ร้อยละของจำนวนแผนปฏิบัติที่ทำสำเร็จต่อแผนปฏิบัติทั้งหมด	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
2. ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อคณะผู้บริหาร	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
3. ร้อยละการของการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินโครงการตามแผน	ร้อยละ 45	ร้อยละ 50	ร้อยละ 60	ร้อยละ 70	ร้อยละ 80	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
4. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้งานสารสนเทศ	ร้อยละ 70	ร้อยละ 75	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	รองคณบดีฝ่ายบริหาร

นโยบายหลักที่ 4 : การแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ที่มีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถหารายได้ เพื่อการพัฒนาสู่การยอมรับในระดับที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4		
การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น		
เป้าประสงค์ : ส่งเสริมการใช้ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนรู้และบริการอย่างสร้างสรรค์		
กลยุทธ์และมาตรการ		
กลยุทธ์	มาตรการ	กิจกรรม/โครงการ
1 บุรณาการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในรายวิชา	1.1 ส่งเสริมให้นักศึกษา บุคลากรเข้าแข่งขันทางวิชาการในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ	- โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายสนับสนุน - โครงการบริหารงานทั่วไป (แหล่งเงินการจัดการศึกษาหลักสูตรธุรกิจการค้าสมัยใหม่)
	1.2 สนับสนุนให้บุคลากรและนักศึกษาเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ และนวัตกรรม	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4			
การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น			
เป้าประสงค์ : ส่งเสริมการใช้ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนรู้และบริการอย่างสร้างสรรค์			
กลยุทธ์และมาตรการ			
กลยุทธ์		มาตรการ	กิจกรรม/โครงการ
		ทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ	- โครงการประกันคุณภาพการศึกษา (แหล่งเงินการจัดการศึกษาหลักสูตรธุรกิจการค้าสมัยใหม่) - โครงการบริหารงานเชิงรุกตามหลักธรรมาภิบาล
2	พัฒนาแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นในรูปแบบสื่อดิจิทัล	2.1 ส่งเสริมบุคลากรที่มีสมรรถนะให้ทำงานร่วมกับเครือข่ายระหว่างประเทศ	
		2.2 การแสวงหาภาคีเครือข่ายทั้งในและ/หรือต่างประเทศในการทำกิจกรรมทางวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และร่วมลงทุนในกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย (Public-Private Partnership) เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล	
3	จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนในเชิงสร้างสรรค์	3.1 สนับสนุนให้อาจารย์คณะวิทยาการจัดการจัดการบริการวิชาการหรือทำงานวิจัยที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้วิสาหกิจชุมชน	
4	สนับสนุนงานสร้างสรรค์ร่วมกับชุมชนและคลังข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมร่วมสมัยกับชุมชน/องค์กรภายนอก		
5	ส่งเสริมผลงานนักศึกษา/บุคลากรที่ใช้ศิลปวัฒนธรรมเป็นแรงบันดาลใจ		

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	66	67	68	69	70	
1. จำนวนผลงานของบุคลากรและนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ และอยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล	2 ผลงาน	2 ผลงาน	3 ผลงาน	3 ผลงาน	4 ผลงาน	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
2. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการใน	3 เครือข่าย	3 เครือข่าย	4 เครือข่าย	4 เครือข่าย	5 เครือข่าย	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
3. จำนวนกิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัยที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวิสาหกิจชุมชน	2 กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	3 กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	4 กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	5 กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	6 กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	รองคณบดีทุกฝ่าย และสาขาวิชาทั้งหมด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5						
การพัฒนางานองค์กรให้มีสมรรถนะสูงด้วยธรรมาภิบาลและนวัตกรรมการบริหารจัดการ						
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ :						
1. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส ทันทสมัย						
2. ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรและระบบงานสู่การเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรทุกระดับด้วยเทคโนโลยีอย่างยั่งยืน						
กลยุทธ์และมาตรการ :						
กลยุทธ์			มาตรการ		กิจกรรม/โครงการ	
1	ปรับระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้วย Digital Workflow และ Data-Driven Management		1.1 จัดทำแผนพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรเน้นการปฏิบัติ			
			1.2 จัดทำแผนการศึกษาตลอดหลักสูตร			
			1.3 จัดทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
			1.4 จัดทำแผนอบรมเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ			
			1.5 จัดทำแผนกิจกรรมนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน			
			1.6 จัดทำการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน			
			1.7 จัดทำแผนการคัดเลือกนักศึกษา			

		1.8 จัดทำแผนเสริมสร้างความรู้ นักศึกษาที่มีระดับความรู้ ความสามารถไม่เพียงพอ	
2	พัฒนาระบบประเมินผลและความ โปร่งใสขององค์กรตาม ITA / PMQA	2.1 จัดทำแผนอบรมเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรม และความมี วินัยทางการเงิน	
3	พัฒนาบุคลากรตามสมรรถนะหลัก (Core Competencies) และ เทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือปรับระบบงาน โดยใช้ IT/Digital Workflow	3.1 จัดรูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา และหลักสูตรที่หลากหลาย	
4	ใช้ KPIs และนำระบบการประเมินผล และติดตามที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-driven Decision Making)		
5	สร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งคุณภาพ และจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะ รายบุคคล (Individual Development Plan: IDP)		

ความเชื่อมโยง ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ คณะวิทยาการจัดการ

ยุทธศาสตร์ ของคณะ วิทยาการ จัดการ	ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 5
	การยกระดับคุณภาพบัณฑิต ให้มีสมรรถนะและจิต สาธารณะ	การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	การเสริมสร้างบทบาทด้านบริการ วิชาการและความร่วมมือในระดับ ภูมิภาคและนานาชาติ	การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและ สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	การพัฒนาองค์กรให้มี สมรรถนะสูงด้วยธรรมาภิบาล และนวัตกรรมการบริหาร จัดการ
เป้าประสงค์ เชิง ยุทธศาสตร์	ผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะด้าน วิชาชีพ ภาวะผู้นำ และจิต สาธารณะ	1. ผลิตงานวิจัยและนวัตกรรมที่ ตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่นและ ประเทศ 2. เพิ่มการบูรณาการงานวิจัยกับ การเรียนการสอนและบริการ วิชาการ	1. เพิ่มผลลัพธ์และคุณภาพของ โครงการบริการวิชาการที่ตอบ โจทย์ท้องถิ่น/ชุมชนและองค์กร 2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ ภาคีทั้งในและต่างประเทศอย่าง ต่อเนื่อง	ส่งเสริมการใช้ศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนรู้และ บริการอย่างสร้างสรรค์	1. พัฒนาระบบบริหารจัดการ ที่ยึดหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส ทันสมัย 2. ยกระดับขีดความสามารถ ของบุคลากรและระบบงานสู่ การเพิ่มขีดความสามารถของ บุคลากรทุกระดับด้วย เทคโนโลยีอย่างยั่งยืน
กลยุทธ์ของ คณะ วิทยาการ จัดการ	1. พัฒนาและปรับปรุง หลักสูตรตามตามแนว Competency-Based Curriculum หรือสมรรถนะ อาชีพและแนวโน้ม ตลาดแรงงาน 2. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้ผ่านการลงมือ ทำผ่านระบบฝึกประสบการณ์ แบบ Work-Integrated Learning (WIL)	1. ส่งเสริมการทำวิจัยเชิงพื้นที่ (Area-based Research) โดยการ สร้างกลไกสนับสนุนทุนวิจัยและ พัฒนานวัตกรรมร่วมกับภาคี ชุมชน/เอกชน/และเครือข่ายวิจัย ท้องถิ่น 2. สนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัย หรือนวัตกรรมจากฐานข้อมูลภูมิ ปัญญาท้องถิ่นด้วยแนวคิด Design Thinking/BCG	1. พัฒนาโปรแกรมบริการวิชาการ แบบ Customization 2. ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับ เชื่อมโยงภาคีและติดตามผลลัพธ์ ความร่วมมือกับภาคีท้องถิ่น (PPP: Public-Private-People Partnership) หรือ Co-creation Platform กับภาคเอกชน/ชุมชน 3. บูรณาการการเรียนการสอน และบริการวิชาการในลักษณะ Community-based Learning	1. บูรณาการองค์ความรู้ด้าน ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่นในรายวิชา 2. พัฒนาแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรม ท้องถิ่นในรูปแบบสื่อดิจิทัล 3. จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ร่วมกับชุมชนในเชิงสร้างสรรค์ 4. สนับสนุนงานสร้างสรรค์ร่วมกับ ชุมชนและคลังข้อมูลภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรมร่วมสมัยกับ ชุมชน/องค์กรภายนอก	1. ปรับระบบบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาลด้วย Digital Workflow และ Data- Driven Management 2. พัฒนาระบบประเมินผล และความโปร่งใสขององค์กร ตาม ITA / PMQA 3. พัฒนาบุคลากรตาม สมรรถนะหลัก (Core Competencies) และ เทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือปรับ

	3. พัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริม Soft Skills และคุณธรรมจริยธรรม เช่น ภาวะผู้นำ จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ 4. สร้างระบบติดตามและประเมินผลสมรรถนะบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง	3. พัฒนาศูนย์ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการจัดการนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น 4. ส่งเสริมการตีพิมพ์และใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในพื้นที่	4. ขยายโครงการความร่วมมือกับภาคเอกชน อปท. และองค์กรระหว่างประเทศหรือลักษณะโครงการความร่วมมือวิจัย/บริการวิชาการระดับนานาชาติ	5. ส่งเสริมผลงานนักศึกษา/บุคลากรที่ใช้ศิลปวัฒนธรรมเป็นแรงบันดาลใจ	ระบบงานโดยใช้ IT/Digital Workflow 4. ใช้ KPIs และนำระบบการประเมินผลและติดตามที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-driven Decision Making) 5. สร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งคุณภาพและจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะรายบุคคล (Individual Development Plan: IDP)
ตัวชี้วัด	1. ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำภายใน 1 ปี หลังจบการศึกษาต่อจำนวนบัณฑิตที่จบการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษา 2. ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตทั้งทางด้านวิชาชีพ และ คุณธรรม จริยธรรม 3. จำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (Work Integrated Learning)	1. จำนวนผลงานวิจัย/บทความทางวิชาการที่มีส่วนในการพัฒนาชุมชนได้รับเผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติต่อผลงานวิจัยทั้งหมด 2. จำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่หรือสร้างนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น 3. จำนวนชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น 4. จำนวนกิจกรรมอนุรักษ์ ส่งเสริม และสร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรม	1. ร้อยละของจำนวนแผนปฏิบัติที่ทำสำเร็จต่อแผนปฏิบัติทั้งหมด 2. ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อคณะผู้บริหาร 3. ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินโครงการตามแผน 4. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้งานสารสนเทศ	1. จำนวนผลงานของบุคลากรและนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ และอยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล 2. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการใน 3. จำนวนกิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัยที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวิสาหกิจชุมชน	

		5. ร้อยละของนักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด			
มาตรการ	1.1 จัดทำแผนพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรเน้นการปฏิบัติ 1.2 จัดทำแผนการศึกษาตลอดหลักสูตร 1.3 จัดทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 1.4 จัดทำแผนอบรมเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ 1.5 จัดทำแผนกิจกรรมนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน 1.6 จัดทำการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน 1.7 จัดทำแผนการคัดเลือกนักศึกษา 1.8 จัดทำแผนเสริมสร้างความรู้ นักศึกษาที่มีระดับความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ 2.1 จัดทำแผนอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และความมีวินัยทางการเงิน	1.1 พัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ โดยจัดให้มีพี่เลี้ยงนักวิจัยเพื่อถ่ายทอดและเพิ่มศักยภาพของนักวิจัย 1.2 มีการสร้างเครือข่ายงานวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานภายนอก 1.3 จัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนงานวิจัยให้อาจารย์และบุคลากรที่สนใจทำงานวิจัย 1.4 มีแผนสนับสนุนการทำวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ 1.5 จัดประชุมวิชาการระดับชาติเพื่อเป็นเวทีให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี โท ได้นำเสนอผลงานวิจัย 2.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกสาขาใช้โจทย์จากชุมชนในการทำวิจัย 2.2 ทุนสร้างงานวิจัยประยุกต์ที่มีความสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในการพัฒนาประเทศและสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับชุมชนและสังคม	1.1 แผนพัฒนาบุคลากรทั้งด้านวิชาการ/วิชาชีพ 1.2 แผนบริหารบุคลากรทั้งด้านข้อมูลและอัตรากำลัง 1.3 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการที่มีประสิทธิภาพ 1.4 แผนบริหารอาคาร สถานที่และอุปกรณ์ 2.1 นำหลักธรรมาภิบาลและค่านิยมหลักขององค์กรมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการทั้งระบบตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี 2.2 มีระบบการกระจายอำนาจ 2.3 มีระบบการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2.4 มีระบบการตรวจสอบและการควบคุมภายใน 2.5 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านบริหารจัดการและวิชาการกับหน่วยงานทางการศึกษาและ	1.1 ส่งเสริมให้นักศึกษา บุคลากรเข้าแข่งขันทางวิชาการในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ 1.2 สนับสนุนให้บุคลากรและนักศึกษาเผยแพร่ผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ และนวัตกรรมทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ 2.1 ส่งเสริมบุคลากรที่มีสมรรถนะให้ทำงานร่วมกับเครือข่ายระหว่างประเทศ 2.2 การแสวงหาภาคีเครือข่ายทั้งในและ/หรือต่างประเทศในการทำกิจกรรมทางวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และร่วมลงทุนในกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย (Public-Private Partnership) เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล 3.1 สนับสนุนให้อาจารย์คณะวิทยาการจัดการจัดการบริการ	

	3.1 จัดรูปแบบ วิธีการจัดการ ศึกษาและหลักสูตรที่หลากหลาย	2.3 ส่งเสริมการวิจัยในพื้นที่ ตาม ศักยภาพของทรัพยากร 3.1 สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา การถ่ายทอด วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น 3.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ สถานศึกษา ในการบริการ วิชาการเพื่อตอบสนองความ ต้องการของท้องถิ่น 3.3 ส่งเสริมให้มีการนำความรู้ด้าน การบริหารการจัดการ และ ประสบการณ์จากการบริการ วิชาการ มาบูรณาการ กระบวนการเรียนการสอนและ การวิจัย 4.1 ส่งเสริม และสนับสนุนโครงการ บริการวิชาการเพื่อสืบสานแนวทางการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5.1 จัดให้มีงบประมาณสนับสนุนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมบนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรม	ภาคธุรกิจ ทั้งในและ ต่างประเทศ 2.6 มีระบบการจัดทำข้อมูลและการวัดประเมินผลข้อมูล รวมทั้ง พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูล และการประเมินตนเองของคณะ วิทยาการจัดการและสาขาวิชา 3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย ดำเนินการจัดหารายได้โดยใช้บของมหาวิทยาลัยที่ผ่านการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน 3.2 มีแผนปฏิบัติการ 3.3 มีระบบการจัดสรรงบประมาณ 3.4 มีระบบการรายงานข้อมูลและการควบคุมงบประมาณ 4.1 พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนพันธกิจคณะวิทยาการจัดการในทุกด้าน 4.2 บันทึกข้อมูลผ่านระบบฐานข้อมูล MIS และมีกรติดตาม ตรวจสอบ บันทึกและรายงานด้วยความเป็นปัจจุบัน	วิชาการหรือทำงานวิจัยที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้วิสาหกิจชุมชน	
--	--	--	---	---	--

7. แผนยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และมาตรการ

ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์

1. การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตบัณฑิตให้มีขีดความสามารถเพื่อรองรับการทำงานในอนาคต

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					มาตรการ
			ปี 66 ร้อยละ 80	ปี 67 ร้อยละ 80	ปี 68 ร้อยละ 85	ปี 69 ร้อยละ 85	ปี 70 ร้อยละ 90	
1.	เสริมสร้างบัณฑิตให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในศตวรรษที่ 21	ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำภายใน 1 ปี หลังจบการศึกษาต่อจำนวนบัณฑิตที่จบการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษา						1.1 จัดทำแผนพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรเน้นการปฏิบัติ 1.2 จัดทำแผนการศึกษาตลอดหลักสูตร 1.3 จัดทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 1.4 จัดทำแผนอบรมเสริมสร้างความรู้ความสามารถ 1.5 จัดทำแผนกิจกรรมนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน 1.6 จัดทำการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน 1.7 จัดทำแผนการคัดเลือกนักศึกษา 1.8 จัดทำแผนเสริมสร้างความรู้ นักศึกษาที่มีระดับความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ
2	พัฒนานักศึกษาให้มีความคิด	ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มี						2.1 จัดทำแผนอบรมเสริมสร้างคุณธรรม

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					มาตรการ
	สร้างสรรค์ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม	ต่อบัณฑิตทั้งทางด้านวิชาชีพ และคุณธรรมจริยธรรม	ปี 66 ร้อยละ 80	ปี 67 ร้อยละ 80	ปี 68 ร้อยละ 85	ปี 69 ร้อยละ 85	ปี 70 ร้อยละ 90	จริยธรรม และ ความมีวินัยทาง การเงิน
3	ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน มุ่งเน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต	จำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (Work Integrated Learning)	ปี 66 2 หลักสูตร	ปี 67 3 หลักสูตร	ปี 68 4 หลักสูตร	ปี 69 5 หลักสูตร	ปี 70 6 หลักสูตร	3.1 จัดรูปแบบ วิธีการจัดการ ศึกษาและ หลักสูตรที่ หลากหลาย

2. การสร้างสรรค์การวิจัย พัฒนานวัตกรรม และพันธกิจสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					มาตรการ
1.	พัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้สามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ	จำนวนผลงานวิจัย/บทความทางวิชาการที่มีส่วนในการพัฒนาชุมชน ได้รับเผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติต่อ	ปี 66 ร้อยละ 2	ปี 67 ร้อยละ 4	ปี 68 ร้อยละ 5	ปี 69 ร้อยละ 5	ปี 70 ร้อยละ 6	1.1 พัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ โดยจัดให้มีพี่เลี้ยงนักวิจัยเพื่อถ่ายทอดและเพิ่มศักยภาพของนักวิจัย 1.2 มีการสร้างเครือข่ายงานวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษา

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ										
		ผลงานวิจัยทั้งหมด		และหน่วยงานภายนอก 1.3 จัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนงานวิจัยให้อาจารย์และบุคลากรที่สนใจทำงานวิจัย 1.4 มีแผนสนับสนุนการทำวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่ 1.5 จัดประชุมวิชาการระดับชาติเพื่อเป็นเวทีให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีโท ได้นำเสนอผลงานวิจัย										
2	ส่งเสริมงานวิจัยเชิงบูรณาการที่นำไปสู่การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	จำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่หรือสร้างนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น	<table border="1"> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> <tr> <td>2 ชิ้นงาน</td><td>3 ชิ้นงาน</td><td>4 ชิ้นงาน</td><td>4 ชิ้นงาน</td><td>5 ชิ้นงาน</td></tr> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	2 ชิ้นงาน	3 ชิ้นงาน	4 ชิ้นงาน	4 ชิ้นงาน	5 ชิ้นงาน	2.1 ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกสาขาใช้โจทย์จากชุมชนในการทำวิจัย 2.2 ทุนสร้างงานวิจัยประยุกต์ที่มีความสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในการพัฒนาประเทศและสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับชุมชนและสังคม 2.3 ส่งเสริมการวิจัยในพื้นที่ ตามศักยภาพของทรัพยากร
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70										
2 ชิ้นงาน	3 ชิ้นงาน	4 ชิ้นงาน	4 ชิ้นงาน	5 ชิ้นงาน										
3	ส่งเสริมการบริการวิชาการที่เป็นความร่วมมือระหว่างคณะวิทยาการ	จำนวนชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการบริการวิชาการเพื่อตอบสนอง	<table border="1"> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> <tr> <td>2 ชุมชน</td><td>3 ชุมชน</td><td>4 ชุมชน</td><td>5 ชุมชน</td><td>6 ชุมชน</td></tr> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	2 ชุมชน	3 ชุมชน	4 ชุมชน	5 ชุมชน	6 ชุมชน	3.1 สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา การถ่ายทอดวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70										
2 ชุมชน	3 ชุมชน	4 ชุมชน	5 ชุมชน	6 ชุมชน										

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ															
	จัดการกับชุมชนเพื่อสร้างองค์ความรู้ และแก้ปัญหาให้กับชุมชน	ความต้องการของท้องถิ่น		3.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานศึกษา ในการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น 3.3 ส่งเสริมให้มีการนำความรู้ด้านการบริหารจัดการ และการประสานงาน จากบริการวิชาการ มาบูรณาการ กระบวนการเรียนการสอนและการวิจัย															
4	ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวพระราชดำริ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนกิจกรรม อนุรักษ์ ส่งเสริมและสร้างคุณค่า ศิลปวัฒนธรรม	<table border="1"> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> <tr> <td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td></tr> <tr> <td>กิจกรรม</td><td>กิจกรรม</td><td>กิจกรรม</td><td>กิจกรรม</td><td>กิจกรรม</td></tr> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	2	3	4	5	6	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	4.1 ส่งเสริม และสนับสนุนโครงการบริการวิชาการเพื่อสืบสานแนวทางการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70															
2	3	4	5	6															
กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม	กิจกรรม															
5	พัฒนาและสนับสนุนงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และเผยแพร่ภูมิปัญญาของท้องถิ่น โดยนักศึกษาและชุมชนมีส่วนร่วม	ร้อยละของนักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมใน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด	<table border="1"> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> <tr> <td>ร้อยละ 5</td><td>ร้อยละ 10</td><td>ร้อยละ 15</td><td>ร้อยละ 20</td><td>ร้อยละ 25</td></tr> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	ร้อยละ 5	ร้อยละ 10	ร้อยละ 15	ร้อยละ 20	ร้อยละ 25	5.1 จัดให้มีงบประมาณสนับสนุนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5.2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ และสืบทอดศิลปวัฒนธรรม บนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรม					
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70															
ร้อยละ 5	ร้อยละ 10	ร้อยละ 15	ร้อยละ 20	ร้อยละ 25															

3. การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการให้เป็นแหล่งนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ										
1.	ปรับปรุงแผนการบริหารจัดการและพัฒนาสิ่งปลูกสร้างภายใน	ร้อยละของจำนวนแผนปฏิบัติที่ทำสำเร็จต่อแผนปฏิบัติทั้งหมด	<table border="1"> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> <tr> <td>ร้อยละ 80</td><td>ร้อยละ 80</td><td>ร้อยละ 85</td><td>ร้อยละ 85</td><td>ร้อยละ 90</td></tr> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	1.1 แผนพัฒนาบุคลากรทั้งด้านวิชาการ/วิชาชีพ 1.2 แผนบริหารบุคลากรทั้งด้านข้อมูลและอัตรากำลัง 1.3 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงของคณะวิทยาการจัดการที่มีประสิทธิภาพ 1.4 แผนบริหารอาคารสถานที่และอุปกรณ์
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70										
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90										
2.	ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล	ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อคณะผู้บริหาร	<table border="1"> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> <tr> <td>ร้อยละ 80</td><td>ร้อยละ 80</td><td>ร้อยละ 85</td><td>ร้อยละ 85</td><td>ร้อยละ 90</td></tr> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	2.1 นำหลักธรรมาภิบาลและค่านิยมหลักขององค์กรมาพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการทั้งระบบตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี 2.2 มีระบบการกระจายอำนาจ 2.3 มีระบบการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70										
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90										

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ										
				2.4 มีระบบการตรวจสอบและการควบคุมภายใน 2.5 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านบริหารจัดการและวิชาการกับหน่วยงานทางการศึกษาและภาคธุรกิจ ทั้งในและต่างประเทศ 2.6 มีระบบการจัดทำข้อมูลและการวัดประเมินผลข้อมูลรวมทั้งพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลและการประเมินตนเองของคณะวิทยาการจัดการและสาขาวิชา										
3.	ปรับปรุงการบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ บนความโปร่งใส ถูกต้อง คุ่มค่ามีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด	ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินโครงการตามแผน	<table border="1"> <thead> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ร้อยละ 45</td><td>ร้อยละ 50</td><td>ร้อยละ 60</td><td>ร้อยละ 70</td><td>ร้อยละ 80</td></tr> </tbody> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	ร้อยละ 45	ร้อยละ 50	ร้อยละ 60	ร้อยละ 70	ร้อยละ 80	3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยดำเนินการจัดทำรายได้โดยใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยที่ผ่านการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน 3.2 มีแผนปฏิบัติการ 3.3 มีระบบการจัดสรรงบประมาณ 3.4 มีระบบการรายงานข้อมูลและการควบคุมงบประมาณ
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70										
ร้อยละ 45	ร้อยละ 50	ร้อยละ 60	ร้อยละ 70	ร้อยละ 80										
4.	พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและกายภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด	ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้งานสารสนเทศ	<table border="1"> <thead> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ร้อยละ 70</td><td>ร้อยละ 75</td><td>ร้อยละ 80</td><td>ร้อยละ 85</td><td>ร้อยละ 90</td></tr> </tbody> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 75	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	4.1 พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนพันธกิจคณะวิทยาการในทุกด้าน 4.2 บันทึกข้อมูลผ่านระบบฐานข้อมูล
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70										
ร้อยละ 70	ร้อยละ 75	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90										

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ
				MIS และมีการติดตาม ตรวจสอบ บันทึกและรายงาน ด้วยความเป็นปัจจุบัน

4. การยกระดับมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	มาตรการ																				
1.	สร้างภาพลักษณ์ให้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ	1. จำนวนผลงานของบุคลากรและนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติและอยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล	<table border="1"> <thead> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>2</td><td>2</td><td>3</td><td>3</td><td>4</td></tr> <tr> <td>ผล</td><td>ผล</td><td>ผล</td><td>ผล</td><td>ผล</td></tr> <tr> <td>งาน</td><td>งาน</td><td>งาน</td><td>งาน</td><td>งาน</td></tr> </tbody> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	2	2	3	3	4	ผล	ผล	ผล	ผล	ผล	งาน	งาน	งาน	งาน	งาน	1.1 ส่งเสริมให้นักศึกษาบุคลากรเข้าแข่งขันทางวิชาการในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ 1.2 สนับสนุนให้บุคลากรและนักศึกษาเผยแพร่ผลงานวิจัยผลงานทางวิชาการและนวัตกรรมทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70																				
2	2	3	3	4																				
ผล	ผล	ผล	ผล	ผล																				
งาน	งาน	งาน	งาน	งาน																				
2.	การสร้างเครือข่ายเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล	2. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการใน	<table border="1"> <thead> <tr> <th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr> </thead> <tbody> <tr> <td>3</td><td>3</td><td>4</td><td>4</td><td>5</td></tr> <tr> <td>เครือ</td><td>เครือ</td><td>เครือ</td><td>เครือ</td><td>เครือ</td></tr> <tr> <td>ข่าย</td><td>ข่าย</td><td>ข่าย</td><td>ข่าย</td><td>ข่าย</td></tr> </tbody> </table>	ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	3	3	4	4	5	เครือ	เครือ	เครือ	เครือ	เครือ	ข่าย	ข่าย	ข่าย	ข่าย	ข่าย	2.1 ส่งเสริมบุคลากรที่มีสมรรถนะให้ทำงานร่วมกับเครือข่ายระหว่างประเทศ 2.2 การแสวงหาภาคีเครือข่ายทั้งในและ/หรือต่างประเทศในการทำกิจกรรมทางวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และร่วมลงทุนในกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย (Public-Private Partnership) เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70																				
3	3	4	4	5																				
เครือ	เครือ	เครือ	เครือ	เครือ																				
ข่าย	ข่าย	ข่าย	ข่าย	ข่าย																				

ลำดับ	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					มาตรการ															
3.	สนับสนุนให้อาจารย์จัดบริการวิชาการหรืองานวิจัยที่มีส่วนช่วยให้วิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็งและมีรายได้เพิ่มขึ้น	3. จำนวนกิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัยที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวิสาหกิจชุมชน	<table><tr><th>ปี 66</th><th>ปี 67</th><th>ปี 68</th><th>ปี 69</th><th>ปี 70</th></tr><tr><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td></tr><tr><td>กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย</td><td>กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย</td><td>กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย</td><td>กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย</td><td>กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย</td></tr></table>					ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70	2	3	4	5	6	กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	3.1 สนับสนุนให้อาจารย์คณะวิทยาการจัดการจัดบริการวิชาการหรือทำงานวิจัยที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้วิสาหกิจชุมชน
ปี 66	ปี 67	ปี 68	ปี 69	ปี 70																			
2	3	4	5	6																			
กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย	กิจกรรมบริการวิชาการ/งานวิจัย																			

แผนที่ยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ ประจำปี พ.ศ. 2566 – 2570

กลยุทธ์ (รวม....21.....กลยุทธ์)				
1. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรตามตามแนว Competency-Based Curriculum หรือสมรรถนะอาชีพและแนวโน้มตลาดแรงงาน 2. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก และการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำผ่านระบบฝึกประสบการณ์แบบ Work-Integrated Learning (WIL) 3. พัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริม Soft Skills และคุณธรรมจริยธรรม เช่น ภาวะผู้นำ จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ 4. สร้างระบบติดตามและประเมินผลสมรรถนะบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง	1. ส่งเสริมการทำวิจัยเชิงพื้นที่ (Area-based Research) โดยการสร้างกลไกสนับสนุนทุนวิจัย และพัฒนานวัตกรรมร่วมกับภาคีชุมชน/เอกชน/และเครือข่ายวิจัยท้องถิ่น 2. สนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัยหรือนวัตกรรมจากฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยแนวคิด Design Thinking/BCG 3. พัฒนาศูนย์ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการจัดการนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น 4. ส่งเสริมการตีพิมพ์และใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในพื้นที่	1. พัฒนาโปรแกรมบริการวิชาการแบบ Customization 2. ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับเชื่อมโยงภาคีและติดตามผลลัพธ์ความร่วมมือกับภาคีท้องถิ่น (PPP: Public-Private-People Partnership) หรือ Co-creation Platform กับภาคเอกชน/ชุมชน 3. บูรณาการการเรียนการสอนและบริการวิชาการในลักษณะ Community-based Learning 4. ขยายโครงการความร่วมมือกับภาคเอกชน อปท. และองค์กรระหว่างประเทศหรือลักษณะโครงการความร่วมมือวิจัย/บริการวิชาการระดับนานาชาติ	1. บูรณาการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในรายวิชา 2. พัฒนาแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นในรูปแบบสื่อดิจิทัล 3. จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนในเชิงสร้างสรรค์ 4. สนับสนุนงานสร้างสรรค์ร่วมกับชุมชนและคลังข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมร่วมสมัยกับชุมชน/องค์กรภายนอก 5. ส่งเสริมผลงานนักศึกษา/บุคลากรที่ใช้ศิลปวัฒนธรรมเป็นแรงบันดาลใจ	1. ปรับระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้วย Digital Workflow และ Data-Driven Management 2. พัฒนาระบบประเมินผลและความโปร่งใสขององค์กรตาม ITA / PMQA 3. พัฒนาบุคลากรตามสมรรถนะหลัก (Core Competencies) และเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือปรับระบบงานโดยใช้ IT/Digital Workflow 4. ใช้ KPIs และนำระบบการประเมินผลและติดตามที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-driven Decision Making) 5. สร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งคุณภาพและจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะรายบุคคล (Individual Development Plan: IDP)

มาตรการ (รวม.....51.....มาตรการ)				
กลยุทธ์ 1.1 มี...8...มาตรการ	กลยุทธ์ 2.1 มี...5...มาตรการ	กลยุทธ์ 3.1 มี...4...มาตรการ	กลยุทธ์ 4.1 มี...2...มาตรการ	
กลยุทธ์ 1.2 มี...1...มาตรการ	กลยุทธ์ 2.2 มี...3...มาตรการ	กลยุทธ์ 3.2 มี...6...มาตรการ	กลยุทธ์ 4.2 มี...2...มาตรการ	
กลยุทธ์ 1.3 มี...1...มาตรการ	กลยุทธ์ 2.3 มี...3...มาตรการ	กลยุทธ์ 3.3 มี...4...มาตรการ	กลยุทธ์ 4.3 มี...1...มาตรการ	
	กลยุทธ์ 2.4 มี...1...มาตรการ	กลยุทธ์ 3.4 มี...2...มาตรการ		
	กลยุทธ์ 2.5 มี...2...มาตรการ			

ตัวชี้วัด (รวม.....15.....ตัวชี้วัด)				
จาก....10....มาตรการ ประกอบด้วย...3....ตัวชี้วัด	จาก.....14.....มาตรการ ประกอบด้วย...5....ตัวชี้วัด	จาก.....16.....มาตรการ ประกอบด้วย...4....ตัวชี้วัด	จาก.....5.....มาตรการ ประกอบด้วย...3....ตัวชี้วัด	

ส่วนที่ 4

แนวทางการบริหารแผนยุทธศาสตร์และการติดตามประเมินผล

ในการแปลงแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ พ.ศ. 2566 – 2570 ไปสู่การปฏิบัตินั้น ในที่นี้ หมายถึง การนำแผนฯ ไปดำเนินการถ่ายทอดนโยบาย ผลผลิต ผลลัพธ์ และค่าเป้าหมายให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ภายในคณะฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างสอดคล้องประสานกัน ดังต่อไปนี้

1. การถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ พ.ศ. 2566 – 2570 สู่ระดับหน่วยงานเทียบเท่าคณะ โดยการชี้แจง ทำความเข้าใจและความชัดเจนในแต่ละประเด็น จัดกิจกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดเป้าหมาย แผนงาน/ โครงการ ตลอดจนทรัพยากรสำหรับจัดทำงบประมาณประจำปี การกำกับผลการปฏิบัติงานต่อไป

2. สนับสนุนให้หน่วยงานต่าง ๆ ภายในคณะฯ ชี้แจงและทำความเข้าใจในแต่ละประเด็นที่หน่วยงานตัวเองรับผิดชอบสู่ระดับหน่วยงานย่อยและบุคลากรในสังกัดในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประชุม สัมมนา เป็นต้น

3. พิจารณาสับสนุนเพื่อให้โครงการที่กำหนดไว้สามารถดำเนินการไปได้ ทั้งนี้มหาวิทยาลัย/ หน่วยงานต้องให้การสนับสนุนในด้านการปรับโครงสร้าง การปรับระบบงานหรือระเบียบ การจัดหรือปรับบุคลากร การจัดสรรหรือจัดหางบประมาณ การสนับสนุนสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์

4. การสร้างพลังและความร่วมมือเพื่อนำไปสู่ผลที่ตั้งเป้าหมายไว้ตามแผนงานและโครงการ เรื่องที่ยากที่สุด คือ การเปลี่ยนแปลงและการให้บุคลากรยอมรับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น วิธีที่จะนำมาใช้ประกอบด้วย การพัฒนาศักยภาพและภาวะผู้นำผู้บริหารระดับต่าง ๆ การมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม ความผูกพันและการยอมรับ การจูงใจ

5. คณะฯ จัดระบบการสื่อสารองค์กรอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องแก่สาธารณะและบุคลากรทุกระดับ การวางระบบสนับสนุนต่าง ๆ เช่น การบริหารการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาบุคลากร การบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อถ่ายทอดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายที่สำคัญให้แก่หน่วยงานเทียบเท่าคณะและส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. การติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน ของงาน/ โครงการและความสำเร็จขององค์กร คณะฯ จะจัดให้มีกลไกเพื่อควบคุมการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ และก่อให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการเรียนรู้ในองค์กร โดยดำเนินการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่ได้จริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ทั้งในรูปผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ภายใต้การบูรณาการระบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของ ก.พ.ร. สกอ. สมศ. สำนักงบประมาณและหน่วยงานกลางต่าง ๆ ให้เป็นเอกภาพ

การบริหารแผนสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

4.1 กลไกในการบริหารแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการสู่การปฏิบัติ

ในการนำแผนยุทธศาสตร์ของคณะวิทยาการจัดการไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลนั้นคณะวิทยาการจัดการดำเนินการดังนี้

4.1.1 การนำไปสู่การปฏิบัติ

1) คณะวิทยาการจัดการมอบนโยบายให้แก่ผู้บริหาร เป็นผู้รับผิดชอบหลักในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์/ กลยุทธ์/ ตัวชี้วัด ให้เป็นแนวทางและสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานและเน้นการดำเนินงานที่มีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายโดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของคณะวิทยาการจัดการ

2) คณะวิทยาการจัดการมอบนโยบายให้ทุกหน่วยงาน เป็นผู้รับผิดชอบร่วมในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งให้หน่วยงานดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์เดียวกัน และการอนุมัติงบประมาณเพื่อดำเนินการโครงการต่าง ๆ จะต้องเป็นกิจกรรม/ โครงการที่สนับสนุนให้กลยุทธ์ต่าง ๆ ของคณะวิทยาการจัดการดำเนินไปสู่ความสำเร็จ

3) แผนยุทธศาสตร์ของคณะวิทยาการจัดการได้กำหนดตัวชี้วัดของการดำเนินงานอย่างชัดเจนเพื่อการติดตามผล เมื่อคณะและหน่วยงานเสนอกิจกรรม/ โครงการและผ่านการอนุมัติแล้ว จะบรรจุกิจกรรม/โครงการเหล่านั้นในแผนปฏิบัติการในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ของคณะวิทยาการจัดการ เพื่อการติดตามผลการดำเนินงานต่อไป

4) เมื่อหน่วยงานได้รับอนุมัติกิจกรรม/ โครงการของหน่วยงานแล้ว ให้หน่วยงานจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของคณะวิทยาการจัดการ และมีการผลักดันและเร่งรัดให้ดำเนินงานตามกิจกรรม/ โครงการต่าง ๆ บรรลุตามวัตถุประสงค์

5) ให้หน่วยงานรายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของโครงการตามที่ปรากฏในแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะวิทยาการจัดการและตัวชี้วัดของแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะวิทยาการจัดการ ปีละ 2 ครั้ง ทั้งนี้ให้รายงานผลการดำเนินงานภายใน 30 วัน หลังจากสิ้นสุดไตรมาสที่ 2 และสิ้นสุดปีงบประมาณ

6) ให้ผู้บริหารที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ กำกับติดตามการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งสรุปประเด็นปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงานต่อคณะวิทยาการจัดการ ทั้งนี้เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการบริหารคณะและกรรมการประจำคณะต่อไป

4.2 การติดตามประเมินผล

การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ พ.ศ. 2566 – 2570 เป็นกระบวนการหนึ่งในกระบวนการพัฒนาแผนให้บรรลุผลตามเป้าประสงค์ที่กำหนด ซึ่งจะมีการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เทียบกับค่าเป้าหมายเสนอต่อผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานทราบถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การทบทวน ปรับปรุง และแก้ไขแนวทางในการดำเนินงานให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ โดยการประเมินแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานโครงการ/ กิจกรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

2. การติดตามผลตามตัวชี้วัดของเป้าประสงค์ของแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยการประเมินตัวชี้วัดจะประเมินตามคู่มือประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบนโยบายการบริหารการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัย	คณะวิทยาการจัดการ
1. มหาวิทยาลัยฯ ประกาศใช้แผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปี พ.ศ. 2566 – 2570 ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้หน่วยงานจัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ	1. คณะรับนโยบายแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ มาจัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาดังโดยคณะกรรมการร่างแผนฯ และบุคลากรของคณะ หลังจากนั้น คณะกรรมการร่างแผนฯทำการปรับปรุง ผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ คณะกรรมการประจำคณะ และถ่ายทอดนโยบายสู่หน่วยงานต่าง ๆ ในคณะ
2. คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/กอง/หน่วยงานเทียบเท่า จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ตลอดจนแผนการใช้จ่ายเงินแต่ละปีทั้งที่เป็นงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย และรวบรวมเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัยฯ	2. สาขาวิชาและสำนักงานคณบดีจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ส่งให้คณะรวบรวม และจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี แผนการใช้จ่ายเงินแต่ละปีทั้งที่เป็นงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย เสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อรวบรวมจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย
3. มหาวิทยาลัยฯ กำกับดูแลให้คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/กอง/หน่วยงานเทียบเท่า ดำเนินงานไปตามแผนที่วางไว้ รวมถึงการปรับแผนการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	3. คณะถ่ายทอดนโยบายและแผนสู่หน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลฝ่ายต่าง ๆ ให้ดำเนินงานเป็นไปตามแผน รวมถึงการปรับแผนการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
4. คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/กอง/หน่วยงานเทียบเท่า จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี	4. หน่วยงานต่าง ๆ จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มหาวิทยาลัยฯ รวบรวมรายงานผลการดำเนินงานของคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน/สำนัก/กอง/หน่วยงานเทียบเท่า วิเคราะห์และสรุปเป็นรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของมหาวิทยาลัยต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5. รองคณบดีฝ่ายบริหาร รวบรวมผลการดำเนินงานของกลุ่มงานต่าง ๆ วิเคราะห์และสรุปเป็นรายงานผลการดำเนินงานเสนอคณบดี และรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปียังมหาวิทยาลัย
6. มหาวิทยาลัยฯ ติดตามความก้าวหน้าและประเมินแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัย ในระยะครึ่งแผนฯ และเมื่อสิ้นสุดแผนฯ	6. คณะกรรมการบริหารคณะและคณะกรรมการประจำ ติดตามความก้าวหน้าและประเมิน ทบทวนแผนกลยุทธ์การพัฒนาของคณะ
7. เสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อผู้บริหาร	7. เสนอผลการติดตามและประเมินต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 5

แผนการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์จำแนกรายปี

แผนปฏิบัติการ 1 : โครงการบริหารงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพและสหกิจศึกษา คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
2 หลักสูตร	3 หลักสูตร	4 หลักสูตร	5 หลักสูตร	6 หลักสูตร

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : จำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (Work Integrated Learning) ✓

แผนปฏิบัติการ 2 : โครงการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา ภาคปกติ และภาคฤดูร้อน คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตทั้งทางด้านวิชาชีพ และคุณธรรม จริยธรรม

แผนปฏิบัติการ 3 : โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อคณะผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการ 4 : โครงการศึกษาดูงานบุคลากรสายวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อคณะผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการ 5 : โครงการการเรียนการสอนนักศึกษาเศรษฐศาสตร์การจัดการธุรกิจการค้าสมัยใหม่ คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละของบัณฑิตที่ได้งานทำภายใน 1 ปี หลังจบการศึกษาต่อจำนวนบัณฑิตที่จบการศึกษา

แผนปฏิบัติการ 6 : โครงการการเรียนการสอนนักศึกษาภาคปกติ และภาคฤดูร้อน คณะวิทยาการจัดการ
จัดการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตทั้งทางด้านวิชาชีพ และคุณธรรม จริยธรรม

แผนปฏิบัติการ 7 : โครงการการเรียนการสอนนักศึกษาภาค กศ.บป. คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตทั้งทางด้านวิชาชีพ และคุณธรรม จริยธรรม

แผนปฏิบัติการ 8 : โครงการทุนการศึกษาบรมราชาภิเษกเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสมหามงคล
พระราชพิธีบรมราชาภิเษก คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละของบัณฑิตที่ได้ออกมาทำงานภายใน 1 ปี หลังจบการศึกษาต่อจำนวน บัณฑิตที่จบการศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาที่จบการศึกษา

แผนปฏิบัติการ 9 : โครงการศูนย์ยกระดับคุณภาพชุมชนและการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตทั้งทางด้านวิชาชีพ และ คุณธรรม จริยธรรม

แผนปฏิบัติการ 10 : โครงการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านวิจัย คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 2	ร้อยละ 4	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 6

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : จำนวนผลงานวิจัย/บทความทางวิชาการที่มีส่วนในการพัฒนาชุมชนได้รับ เผยแพร่ในระดับชาติ/นานาชาติต่อผลงานวิจัยทั้งหมด

แผนปฏิบัติการ 11 : โครงการสืบสานวัฒนธรรมไทย คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
2 กิจกรรม	3 กิจกรรม	4 กิจกรรม	5 กิจกรรม	6 กิจกรรม
ร้อยละ 5	ร้อยละ 10	ร้อยละ 15	ร้อยละ 20	ร้อยละ 25

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : จำนวนกิจกรรมอนุรักษ์ ส่งเสริมและสร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรม และ ร้อยละของนักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมในการทำบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

แผนปฏิบัติการ 12 : โครงการบูรณาการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 5	ร้อยละ 10	ร้อยละ 15	ร้อยละ 20	ร้อยละ 25

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละของนักศึกษาและบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

แผนปฏิบัติการ 13 : โครงการพัฒนามูลค่าและคุณค่าสินค้าชุมชนสู่ระบบธุรกิจออนไลน์และสร้างรายได้เชิงพาณิชย์

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
2 ชิ้นงาน	3 ชิ้นงาน	4 ชิ้นงาน	4 ชิ้นงาน	5 ชิ้นงาน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : จำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่หรือสร้างนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น

แผนปฏิบัติการ 14 : โครงการบริการวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
2 ชุมชน	3 ชุมชน	4 ชุมชน	5 ชุมชน	6 ชุมชน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : จำนวนชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

แผนปฏิบัติการ 15 : โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายสนับสนุน คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อคณะผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการ 16 : โครงการประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตทั้งทางด้านวิชาชีพ และคุณธรรม จริยธรรม

แผนปฏิบัติการ 17 : โครงการบริหารงานทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 45	ร้อยละ 50	ร้อยละ 60	ร้อยละ 70	ร้อยละ 80

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินโครงการตามแผน

แผนปฏิบัติการ 18 : โครงการประชาสัมพันธ์ คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 70	ร้อยละ 75	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ใช้งานสารสนเทศ

แผนปฏิบัติการ 19 : โครงการบริการจัดการเชิงรุกตามหลักธรรมาภิบาล คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อคณะผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการ 20 : โครงการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านวิจัย คณะวิทยาการจัดการ (กิจกรรมการนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี ด้านคอมพิวเตอร์ภูมิภาคเอเชีย (AUC2)) และ (กิจกรรมเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ)

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
2 ผลงาน	2 ผลงาน	3 ผลงาน	3 ผลงาน	4 ผลงาน

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : จำนวนผลงานของบุคลากรและนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ และอยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

แผนปฏิบัติการ 21 : โครงการความเป็นเลิศทางวิชาการ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม คณะวิทยาการจัดการ

เป้าหมาย				
2566	2567	2568	2569	2570
3 เครือข่าย	3 เครือข่าย	4 เครือข่าย	4 เครือข่าย	5 เครือข่าย

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ : จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

นโยบายการพัฒนาและแนวทางการบริหารจัดการ

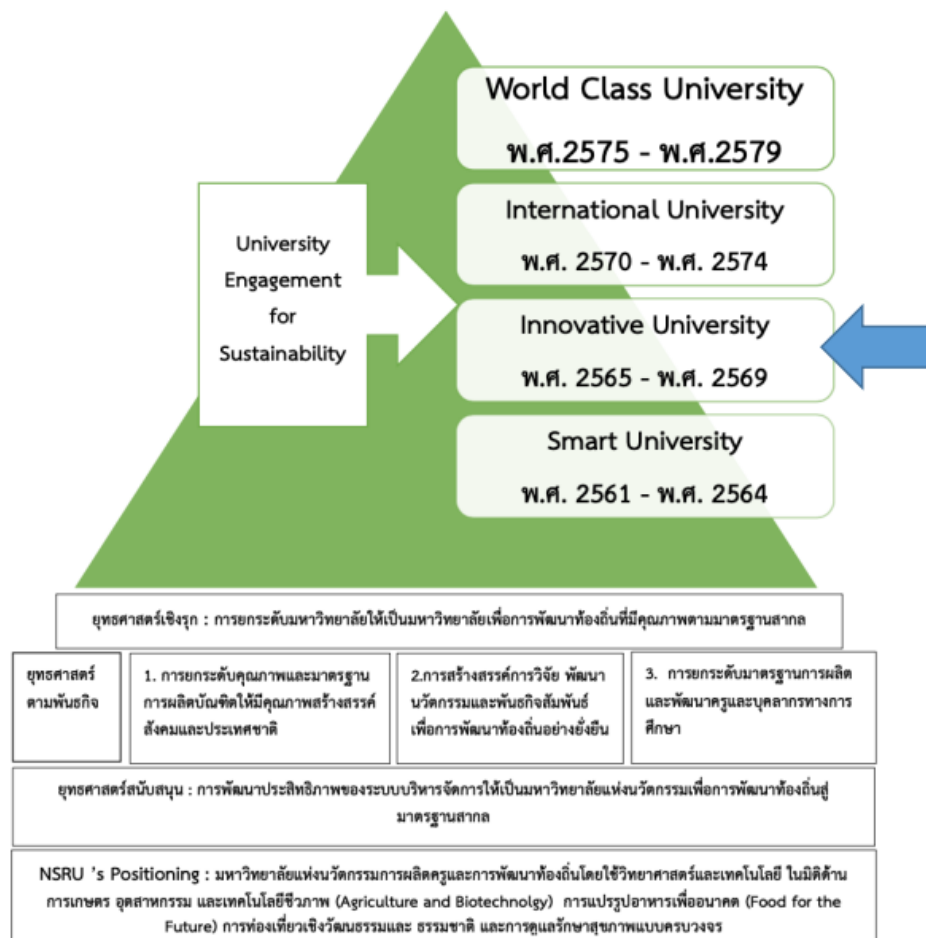
คณะบดีคณะวิทยาการจัดการได้กำหนดแนวทางการบริหารคณะวิทยาการจัดการ มุ่งเป้าสู่ความเป็นคณะที่รองรับในการเป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างและพัฒนานวัตกรรมให้สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติ และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ภายในปี พ.ศ. 2579 ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและแผนการพัฒนามหาวิทยาลัย ระยะ 10 ปี พ.ศ. 2560 - 2569 ดังภาพนโยบายและแผนพัฒนาฯ ต่อไปนี้

ตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	
มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมการผลิตและการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในมิติด้านการเกษตรอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture Industry and Biotechnology) การแปรรูปอาหารเพื่ออนาคต (Food for the Future) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติและการดูแลสุขภาพแบบครบวงจร	
วิสัยทัศน์ (Vision)	
เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างและพัฒนานวัตกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติ และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ภายในปี พ.ศ. 2579	
พันธกิจ (Mission)	เป้าประสงค์หลัก/วัตถุประสงค์ (Goals/Objectives)
- ผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนให้มีศักยภาพในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ - วิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น - ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา - บริหารจัดการมหาวิทยาลัยด้วยนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	- จัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มนโยบายการพัฒนาประเทศ - บูรณาการพันธกิจ การผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติ - ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง - พัฒนาคุณภาพระบบการบริหารจัดการให้เป็นฐานในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่มาตรฐานสากล - ยกระดับการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Goals)	
- บัณฑิตมีศักยภาพที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นและสามารถสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ - ชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการปรับตัวได้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก - บัณฑิตครู ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพ และมีสมรรถนะตามมาตรฐานสากล - ระบบบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งเสริมต่อการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น - มหาวิทยาลัยมีคุณภาพสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาและแนวโน้มนโยบายแห่งรัฐและมีศักยภาพในการแข่งขันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ	

โดยภายในปี พ.ศ. 2568 คณะวิทยาการจัดการจะก้าวไปสู่จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ที่ว่าจะเป็นคณะที่สร้างและพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในมิติด้านการจัดการเรียนการสอนทุกแพลตฟอร์ม (Platform) ผ่านการจัดการเปลี่ยนแปลง (Management of Change : MOC) มิติการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ มิติด้านการสื่อสาร และมิติด้านการบริหารธุรกิจอย่างมืออาชีพ

ทั้งนี้ นอกจากการส่งเสริมภาพลักษณ์ของภาวะผู้นำที่ดี (Smart Leadership) ในกลุ่มคณะผู้บริหารด้วยการใช้เทคโนโลยีอันทันสมัยในการบริหารจัดการและการสื่อสารภายในองค์กรแล้ว ยังมุ่งหวังการเสริมสร้างบุคลากรคณะวิทยาการจัดการทุกระดับ ทั้งคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ บุคลากร และนักศึกษา (Smart Partnership) ได้พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง อันจะสอดคล้องกับผังการปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งภายในปี พ.ศ.2564 มหาวิทยาลัยฯ จะเป็น Smart University อย่างเต็มรูปแบบ ดังภาพต่อไปนี้

Model for Change of NSRU in 21st Century

วิสัยทัศน์การบริหาร

คณะวิทยาการจัดการจะเป็นองค์กรแห่งการบูรณาการศาสตร์ด้านวิทยาการจัดการ ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและประชาคมโลก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะวิทยาการจัดการ พ.ศ.2564-2568

ในการพัฒนาคณะวิทยาการจัดการ ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ไว้ดังนี้

- A : Adjust ปรับเปลี่ยน
- B : Build สร้างเสริม
- C : Coordinate ประสาน

ยุทธศาสตร์เชิงรุก 1 ยก 3 เร่ง ได้แก่

1. ยกกระต๊อคณะให้เป็นองค์กรการศึกษาด้านวิทยาการจัดการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
2. เร่งสร้างความเข้าใจกับบุคลากรในคณะเกี่ยวกับจุดเด่น จุดด้อยเพื่อการเปลี่ยนผ่านสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
3. เร่งสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ กำหนด Flagship ด้วยการจัดตั้งคลังสมอง (MS Brain Center) และ One Academic One Achievement แสดงความสามารถในการแข่งขันทางวิชาการให้เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ
4. เร่งจัดทำหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ผ่านการสร้างเครือข่ายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะวิทยาการจัดการ

Strategy A (ปรับเปลี่ยน) มีกลยุทธ์ในการพัฒนาเพื่อการปรับเปลี่ยน ดังนี้

- ปรับบรรยากาศในการปฏิบัติงานที่ดีในทุกระดับ ให้เป็นเอกภาพ มีความเท่าเทียมกันในการได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในสายงาน โดยมีเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนพิจารณาความดีความชอบอย่างเป็นธรรม
- เตรียมการเปลี่ยนสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยการเร่งสร้างความเข้าใจกับบุคลากรในคณะ
- ปรับรูปแบบการสื่อสารอย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้าง Brand จิตวิญญาณคณะวิทยาการจัดการให้เข้มแข็ง ชัดเจน ผ่านกระบวนการ IMC หรือ Public Relations (PR) ทั้งการสร้าง content และเพิ่มช่องทางให้หลากหลายทันการเปลี่ยนแปลงในทุกแพลตฟอร์ม (platform)

Strategy B (เสริมสร้าง) มีกลยุทธ์ในการพัฒนาเพื่อการเสริมสร้าง ดังนี้

- สร้างความเข้มแข็งให้คณะวิทยาการจัดการ ด้วยการจัดตั้ง “คลังสมองคณะวิทยาการจัดการ” (MS Brain Center) โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากคณาจารย์เกษียณ ศิษย์เก่า ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนของท้องถิ่น เพื่อเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำที่สามารถผสมผสานทั้งองค์ความรู้และวิชาชีพในสถานประกอบการ ในสภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจโลก

- พัฒนางานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง และผลักดันให้มีการนำเสนอในเวทีระดับนานาชาติ รวมถึงการผลักดันให้วารสารวิชาการของคณะเข้าสู่ฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre : TCI)

- ผลักดัน และสนับสนุนการพัฒนาผลงานทางวิชาการและวุฒิการศึกษาที่สูงขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดหาทุนการศึกษาต่อ หรือ ทุนพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

- สร้างจุดเด่นในเชิงวิชาการให้ชัดเจนขึ้น โดยส่งเสริมให้นักศึกษาและคณาจารย์แสดงความสามารถในการแข่งขันทางวิชาการ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ (One Academic One Achievement) เพื่อเป็น Flagship ให้กับคณะ

- เน้นการจัดหาครุภัณฑ์ เครื่องมือ สิ่งสนับสนุนที่ทันสมัยแทนการลงทุนด้านสิ่งปลูกสร้าง ใช้งบประมาณสร้างคนให้เข้มแข็ง (Smart partnership) ทั้งนักศึกษา คณาจารย์และบุคลากรของคณะ

Strategy C (ประสาน) มีกลยุทธ์ในการพัฒนาเพื่อการประสาน ดังนี้

- สร้างเครือข่ายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในระดับเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อจัดทำหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นการหารายได้ที่จะรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

- ประสานความร่วมมือระหว่างสาขาวิชาทั้งหมด ๗ สาขาในคณะวิทยาการจัดการ เพื่อบูรณาการและสร้างกิจกรรมต้นแบบ อันจะนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมใหม่ให้ชุมชน

- พัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ โดยร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งระหว่างสาขาวิชา ระหว่างคณะหรือศูนย์/สำนัก/สถาบัน และสถาบันภายนอก ให้เกิดหลักสูตรทุกแพลตฟอร์ม ทั้ง Onsite หรือ Online หรือประสมประสาน ในรูปแบบ Credit Bank

- ประสานระหว่างหน่วยงานผ่านคณบดีทุกคน ผู้อำนวยการทุกศูนย์/สำนัก เพื่อหาแนวทางร่วมพัฒนามหาวิทยาลัยในบริบทของคณะ และศูนย์/สำนัก ในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้อง ร่วมมือกันเป็นไปตามกรอบนโยบายของมหาวิทยาลัย

- ต่อยอดเครือข่าย “คลังสมองคณะวิทยาการจัดการ” สู่การทำกิจกรรมทางสังคม เช่น บริการวิชาการ จัดหาทุนการศึกษาให้นักศึกษา ฯลฯ

แผนการบริิรงานคณะวิทยาการจัดการภายใน ๔ ปี

เพื่อให้สอดคล้องกับผังการปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งภายในปี พ.ศ. 2570 มหาวิทยาลัยฯ จะก้าวไปสู่การเป็น International University จึงมีนโยบายการบริหารงานคณะที่ตั้ง Milestone ไว้ประจำปี ดังภาพต่อไปนี้

ซึ่งในปีที่ 1 ของการบริหารงาน จะประสานความเข้าใจกับบุคลากรทุกภาคส่วน ให้เกิดความเป็นเอกภาพ (Unity) ทั้งในเรื่องของการเตรียมการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การจัดประสานตั้งคลังสมองของคณะวิทยาการจัดการ การเสริมสร้าง Brand จิตวิญญาณคณะวิทยาการจัดการ ให้เข้มแข็ง ผ่านการปรับรูปแบบการสื่อสารอย่างเป็นระบบ การสร้าง content และการเพิ่มช่องทางให้หลากหลายทั้งการเปลี่ยนแปลงทุกแพลตฟอร์ม (platform)

ปีที่ 2 ของการบริหารงาน จะเร่งพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองต่อความต้องการท้องถิ่น และพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ โดยสามารถเรียนได้ทุกแพลตฟอร์ม (Onsite /Online) ในรูปแบบ Credit Bank รวมถึงการปฏิรูปบริษัทจำลองให้กลับมาตอบโจทย์แก่นคณะและมหาวิทยาลัยในการสร้างรายได้อีกช่องทางหนึ่ง

ปีที่ 3 ของการบริหารงาน จะสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ และถ่ายทอดผลงานทางวิชาการให้เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ (one academic one achievement) ผลักดันให้เกิดการนำเสนอในเวทีวิชาการระดับนานาชาติ

และในปีที่ 4 ของการบริหารงาน พร้อมจะก้าวสู่ความเป็นสากล ด้วยการเป็นที่ยอมรับทางวิชาการในเวทีวิชาการระดับนานาชาติ รวมถึงการขยายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ และบุคลากรเพิ่มมากขึ้น

เป้าหมายการพัฒนาคณะวิทยาการจัดการ พ.ศ. 2566 – 2570

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมายการพัฒนา				
	2566	2567	2568	2569	2570
1. การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการผลิตบัณฑิตให้มีขีดความสามารถเพื่อรองรับการทำงานในอนาคต	การประกันคุณภาพหลักสูตรมีการพัฒนาและส่งเสริมผลักดันให้เกิดการแนะแนวเชิงรุก	พัฒนาการสร้างสื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรและพัฒนาข่าวสารที่เป็นปัจจุบันทำให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงง่าย	พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและนโยบาย Thailand 4.0 และ ศตวรรษที่ 21	การสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา ร่วมกับหน่วยงานที่มีการพัฒนาข้อมูลระบบสารสนเทศและส่งเสริมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แบบสหกิจศึกษาที่จะทำให้ นักศึกษามีประสบการณ์ตรงจากเครือข่ายความร่วมมือของผู้ประกอบการ	การสนับสนุนการทำหลักสูตรร่วมกับหน่วยงานทั้งในและ/ หรือต่างประเทศ โดยสร้างความร่วมมือระหว่างหลักสูตรในการบูรณาการรายวิชาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. การสร้างสรรค์การวิจัย พัฒนานวัตกรรม และพันธกิจสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	การสร้างแรงจูงใจในด้านวิชาการและด้านงานวิจัย	การสนับสนุนการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม	สนับสนุนและเอื้ออำนวยความสะดวกด้านข้อมูล เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัย	สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยการส่งเสริมและเร่งรัดให้นักวิจัยเพิ่มขึ้น ให้นักวิจัยจัดทำวิจัยสถาบันและวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านนวัตกรรม	ส่งเสริมผลักดันให้เกิดผลการวิจัยที่สามารถมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยหรือสามารถต่อยอดไปองค์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมายการพัฒนา				
	2566	2567	2568	2569	2570
					ความรู้สู่การสร้างงาน สร้างอาชีพสร้างรายได้
	มีการสนับสนุนการจัด กิจกรรมแบบบูรณา การเพื่อชุมชน	มีการสนับสนุน โครงการใน พระราชดำริ	มีการมุ่งเน้นการ ถ่ายทอดความรู้สู่ ชุมชน	มีการจัดระบบการ จัดการรายได้ จากการบริการวิชาการ และบริการวิจัย	มีการพัฒนาเครือข่าย ความร่วมมือทาง การบริการ วิชาการร่วมกับ หน่วยงานและชุมชน
	การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ร่วมกับบุคลากรและ ชุมชน	การสนับสนุนการ บูรณาการ ศิลปวัฒนธรรมกับ การเรียนการสอน และกิจกรรมของ นักศึกษา	สร้างความร่วมมือ และจัดทำฐานข้อมูล เศรษฐกิจชุมชน รองรับ Thailand 4.0 และ ศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นการตอบ โจทย์ของหน่วยงาน ชุมชน ท้องถิ่น และ สังคม	มีการส่งเสริมการเรียน การสอนแบบบูรณา การให้สอดคล้องกับภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	ส่งเสริมและ สานต่อ การจัดกิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรมบนฐาน ความร่วมมือทางกับ หน่วยงานหรือองค์กรที่ เกี่ยวข้อง ใน ระดับ ภูมิภาค ระดับชาติหรือ นานาชาติ
3. การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหาร จัดการให้เป็นแหล่งนวัตกรรมเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	การเพิ่มประสิทธิภาพ และพัฒนารูปแบบการ บริหารงานแบบมุ่งเน้น การใช้ทรัพยากร	การพัฒนาและ ปรับปรุงระบบการ จัดการความรู้คณะ วิทยาการจัดการตาม หลักธรรมาภิบาล	การพัฒนาและ ปรับปรุง ระบบการสื่อสาร ภายในองค์กรอย่าง	การพัฒนาและ ปรับปรุงระบบ สารสนเทศเพื่อการ เรียน การสอน การ วิจัยและการบริหาร	การพัฒนาและ ปรับปรุง ระบบสารสนเทศเพื่อ การเรียนการสอน การ วิจัยและการบริหาร

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมายการพัฒนา				
	2566	2567	2568	2569	2570
	ร่วมกันตามหลักธรรมาภิบาล		เป็นระบบ ตามหลักธรรมาภิบาล	จัดการอย่างเป็นระบบตามหลักธรรมาภิบาล	จัดการอย่างเป็นระบบตามหลักธรรมาภิบาล
4. การยกระดับเป็นองค์กรเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล	พัฒนาระบบบริหารจัดการไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง	สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอกทั้งราชการและเอกชนเพื่อยกระดับวิชาการสู่มาตรฐาน	สร้างสร้างสรรค์ผลงานวิจัยและภาพลักษณ์องค์กรให้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในระดับท้องถิ่นและประเทศ	สร้างสร้างสรรค์ผลงานวิจัยและภาพลักษณ์องค์กรให้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในระดับท้องถิ่นและประเทศ	สร้างสรรค์ผลงานวิจัยเพื่อการพัฒนาเป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ

